



Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2024

Πατησίων 88, 104 34 Αθήναι

Ευρώ 0,01

Τεύχος **115**_{ον}

Άρθρα

*Ωρες Ευθύνης

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ

* Ερωτήματα για το Κυπριακό προς τον Πρόεδρο τής ΚΔ

Τού Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη

*Να Ανακοπεί η Πορεία Τουρκοποίησης τής Κύπρου

Του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη

*Ο κίνδυνος πολέμου με την Τουρκία έχει αυξηθεί μετά την ένταξη της Σουηδίας στο ΝΑΤΟ

Του Michael Rubin

*Η Τουρκία στην αναδυόμενη παγκόσμια τάξη και η διπλωματική πενία της Ελλάδας

Του Πολιτικού επιστήμονος Γεωργίου Βενέτη

*Η Βάγκνερ, η μάχη του Μπαχμούτ και η αποτυχία της Ουκρανικής αντεπίθεσης

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννη Αθ. Μπαλτζώη

*Η Κρήτη έγινε Έβρος στο μεταναστευτικό μετά τη Συμφωνία Μελόνι-Ράμα!

Του Καθηγητού Νότη Μαριά

*Η στήριξη της Ουκρανίας και η στρατιωτική ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Του Αντιναυάρχου ε.α. Β. Μαρτζούκου ΠΝ

*Στην επιδίωξη μιας «Ηροστράτειας Δόξας» γκρεμίζονται τα «ιερά» της κοινωνίας μας

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δημητρίου Μπονώρα

*Κυβερνητικός εφιάλτης ο Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός

Του Νίκου Ιγγλέση

*Γιατί δεν έχουμε Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας, ούτε στρατηγική

Του Αντιστρατήγου ε.α. Παναγιώτου Γκαρτζονίκα

*Η μέρα που αυτοκτόνησε η Γερμανία...

Του Θάνου Τζήμερου

*Ο γρίφος του Πολεμικού μας Ναυτικού

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ

*Μη επανδρωμένα αεροχήματα το “Game Changer” των πολέμων σήμερα

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννη Μπαλτζώη

*Δόξα στον Νόμπελ ...και στα Πυρηνικά Όπλα

Του Καθηγητού Παναγιώτη Καραφωτιά

*«Ερχονται οι Ρώσοι» (Η άλλη οπτική της πραγματικότητας)

Του Δημητρίου Ζακοντίνου

*Βιοπειρατεία φυτών και φυτογενετικού υλικού στην Ελλάδα

Του Χρήστου Γ. Μαλτέζου

Δοκίμια

*Πως τα παράδοξα μετατρέπονται σε λογικά

Του Υποστρατήγου ε.α.

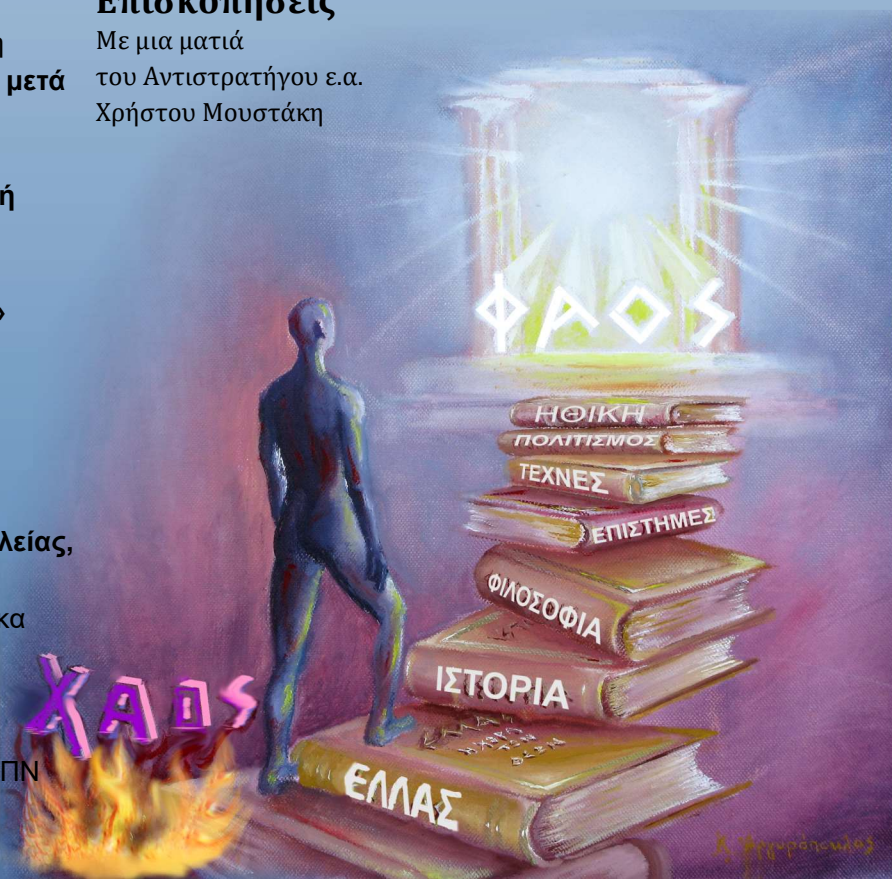
Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Επισκοπήσεις

Με μια ματιά

του Αντιστρατήγου ε.α.

Χρήστου Μουστάκη



Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Αγαπητά μέλη και φίλοι

Το πρώτο τρίμηνο του 2024, είχαμε σημαντικές εξελίξεις σε όλα τα θέματα, εθνικά και διεθνή. Στα εθνικά μας θέματα, συνεχίστηκε η προσπάθεια προσέγγισης Ελλάδος και Τουρκίας, με επισκέψεις Ελλήνων υπουργών και ομάδων επαφής στην Τουρκία και γενικά η πολιτική και διπλωματική στάση της Ελλάδος ήταν σύμφωνη και με το πνεύμα της λεγόμενης «Διακήρυξης των Αθηνών». Από την τουρκική πλευρά όμως, δεν επεδείχθη το ίδιο κλίμα συναίνεσης και καλής πίστης, γιατί ο τουρκικός εθνικισμός, η αναθεωρητική πολιτική και οι γνωστοί διπλωματικοί «τραμπουκισμοί» της γείτονος επανεμφανίσθησαν με δηλώσεις από όλο το φάσμα της τουρκικής πολιτικής ηγεσίας. Υπουργοί, πολιτικοί παράγοντες, στρατιωτικοί ηγέτες και φυσικά ο ίδιος ο τούρκος πρόεδρος κ. Ερντογάν, φρόντισαν να μας υπενθυμίσουν σε όλους τους τόνους, ότι το «τζίνι του αναθεωρητισμού» της Τουρκίας είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμο να βγει από το λυχνάρι του και να ξαναζήσουμε το σκηνικό της τριετίας 2000-2002 και ίσως χειρότερα. Η δε δήλωση του τούρκου προέδρου, «κάναμε λάθος το 1974 και θα έπρεπε να είχαμε πάρει και την υπόλοιπο Κύπρο, ώστε να είχε λυθεί το κυπριακό ζήτημα», μας επανάφερε στην πολιτική πραγματικότητα, που εμείς ουδόλως αντιλαμβανόμαθα και με δηλώσεις αξιωματούχων και «χρησίων ηλιθίων», όπως προβληματισμένοι καθηγητές και άλλοι «ριψάσπιδες», συνεχίζουν την πολιτική του δήθεν καλού κλίματος και, ότι το θέμα της Κύπρου δεν θα μας εκτρέψει από την πολιτική καλών σχέσεων με την Τουρκία (Ροζάκης). Δηλαδή, για άλλη μια φορά, πλήρης εγκατάλειψη της Κύπρου. Ούτε καν η θλιβερή επέτειος των 50 χρόνων δεν μας συγκινεί, δεν μας συνεγείρει, δεν μας ενώνει, δεν μας κινητοποιεί, αλλά με την αφωνία μας, την αδιαφορία μας και την πολιτική κατευνασμού «ταϊζουμε» τον αδηφάγο αναθεωρητισμό της Τουρκίας, ελπίζοντας να μας φάει τελευταίους.

Στις διεθνείς εξελίξεις η κατάσταση παραμένει τραγική και επιδεινούμενη. Ο πόλεμος στην Ουκρανία συνεχίζεται επί 25 μήνες η δε προοπτική είναι δυσοίωνη. Αντί φωνών ειρήνης και προσπαθειάς ειρηνευτικών διαδικασιών, η Δύση en groupe εμμένει στην συνέχιση του πολέμου. «Εμείς τους δίδουμε τα όπλα και αυτοί βάζουν τα φέρετρα» είχε πει ο πρόεδρος του Μεξικού, πριν μερικούς μήνες για την Ουκρανία. Ήδη μετά την κατάληψη της στρατηγικής αξίας πόλης φρούριο Αβντίβκα, στο Ντομπάς, από τον ρωσικό στρατό, οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Ο ρωσικός στρατός πιέζει σε όλο το μέτωπο τον ταλαιπωρημένο και αποδεκατισμένο και χωρίς ηθικό και με απώλειες εκατοντάδων χιλιάδων ουκρανικό στρατό. Στρατό μη διαθέτοντα τις αναλογούσες εφεδρείες και επαρκή πυρομαχικά, ώστε να αντιμετωπίσει την κατάσταση. Ως εκ τούτου υποχωρεί συνεχώς προς τα δυτικά, αδυνατώντας να οργανώσει ισχυρή και αποτελεσματική αμυντική γραμμή, ώστε να αντιμετωπίσει την αναμενόμενη εαρινή αντεπίθεση των ρωσικών δυνάμεων, που εκτιμάται ότι θα προκαλέσει την κατάρρευση του ουκρανικού μετώ-

που και του στρατού, αν είναι επιτυχής. Η διαπίστωση αυτή γίνεται και από την ουκρανική ηγεσία (Ζελένσκι, ΑΓΓΕΘΑ Σίρσκι), που ζητούν απεγνωσμένα βοήθεια. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο επικίνδυνη για την παγκόσμια ειρήνη. Τούτο διότι πληθαίνουν οι φωνές στην Ευρώπη για αποστολή χερσαίων ευρωπαϊκών δυνάμεων μέσα στο έδαφος της Ουκρανίας, με ενορχηστρωτή τον πρόεδρο της Γαλλίας Μακρόν. Τούτο μπορεί να οδηγήσει σε Γ'Π.Π. και σε επαγομένη χρήση τακτικών και στρατηγικών όπλων. Αυτός άλλωστε ήταν και ο υπαινιγμός του προέδρου Πούτιν, ο οποίος, μετά την επανεκλογή του στις εκλογές του Μαρτίου, με το συντριπτικό ποσοστό 87%, θα παραμείνει για άλλα 6 χρόνια στην ηγεσία της Ρωσίας και μάλιστα, ως ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης. Και αν οι εκτιμήσεις για κατάρρευση του μετώπου επαληθευτούν, τότε η Ρωσία θα επιβάλλει πλήρως τους όρους της για την ειρήνη, που θα είναι οδυνηρές για μια διαφορετική και μικρότερη Ουκρανία και θα αποτελεί κομβική ήττα για την Δύση και τις ΗΠΑ.

Σε ό,τι αφορά στον πόλεμο στην Γάζα, το μόνο μέλος που απομένει για να εισβάλλει ο ισραηλινός στρατός, είναι η πόλη Ράφα, με 1,2 εκατ. πληθυσμό. Το σχέδιο εισβολής έχει εγκριθεί, το δε Ισραήλ επιμένει ότι θα το υλοποιήσει, αφού δεν επιτυγχάνεται ακόμη συμφωνία κατάπαυσης πυρός, με απελευθέρωση όλων των ομήρων, σύμφωνα με την τελευταία απόφαση 2728 της 25/3 του ΣΑ/ΟΗΕ, παρά τις συνομιλίες που διεξάγονται. Στην δε Ερυθρά Θάλασσα, συνεχίζονται οι σποραδικές επιθέσεις των Χούτι κατά εμπορικών πλοίων. Στην επιχείρηση «ΑΣΠΙΔΕΣ» της Ε.Ε. συμμετέχει και η Ελλάδα έχοντας μάλιστα και την διεύθυνση της επιχείρησης συμμετέχοντας με την φρεγάτα «ΥΔΡΑ», στην επιχείρηση στην περιοχή.

Το τελευταίο και πολύ σημαντικό γεγονός, η τρομοκρατική επίθεση της 22 Μαρτίου, στο εκθεσιακό κέντρο Crocus City Hall, σε προάστιο της Μόσχας με τουλάχιστον 140 νεκρούς και πάνω από 100 τραυματίες, που επιδεινώνει την όλη κατάσταση. Η Δύση ισχυρίζεται ότι την ευθύνη έχει η τρομοκρατική οργάνωση ISIS-K (Chorason), η οποία εξέδωσε ανακοίνωση αναλαμβάνοντας την ευθύνη, οι δε Ρώσοι ισχυρίζονται, ότι η τρομοκρατική ενέργεια έχει οργανωθεί από το Η.Β., τις ΗΠΑ και την Ουκρανία, με στρατολόγηση τρομοκρατών-εκτελεστών από το Τατζικιστάν και αλλού. Μέχρι τώρα έχουν συλληφθεί 11, οι δε εκτελεστές ομολόγησαν δημοσίως, ότι εκπαιδεύτηκαν στην Τουρκία και πληρώθηκαν για την σφαγή. Το τραγικό αυτό γεγονός επιδεινώνει την όλη κατάσταση και οι εξελίξεις αναμένονται ραγδαίες, τραγικές και συγκλονιστικές. Τώρα πλέον διαφαίνεται διακύβευση της παγκόσμιας ειρήνης και η απομένουσα οικονομική προσδοκία είναι η αποφυγή ενός παγκοσμίου πολέμου.

Μάρτιος 2024

Αντμος ε.α. Ιωάννης Αθ. Μπαλτζώης
Μ.Σc. στην Γεωπολιτική από το ΕΚΠΑ
Πρόεδρος ΕΛΙΣΜΕ

Τα δημοσιευόμενα κείμενα απηχούν την άποψη των συγγραφέων τους, χωρίς την υποχρέωση συμπτώσεως των με τις θέσεις του Ινστιτούτου

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ΚΩΔΙΚΟΣ 21-6037
Εκδότης-Διευθυντής: Ιωάννης Μπαλτζώης
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Αργυρόπουλος
Υπεύθυνος Τεχνικής Υποστηρίξεως: Α. Τόσιος
Συντ/κή Ομάδα: Δ. Ηλιόπουλος, Δουδούμης Γ,
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ Α.Ε. Τηλ: 2105743410

Διευθυντής

Γραφεία: 28ης Οκτωβρίου 88
TK 104 34 Αθήναι
Τηλέφωνο: 210 8211025
E-mail: elisme@elisme.gr
Διαδίκτυο: www.elisme.gr

Ώρες Ευθύνης

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ
Επιτίμου Διοικητού ΣΝΔ, Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ

16 Μαρτίου 2024

Το διαχεόμενο πολιτικό μήνυμα προς την κοινή γνώμη είναι καθησυχαστικό και αισιόδοξο: «Η Ελλάδα είναι ισχυρή και αξιόπιστη στο εξωτερικό, η οικονομική ανάπτυξη συνεχίζεται με θετική προοπτική, η χώρα πρωτοπορεί στην “πράσινη μετάβαση”, υπάρχει μακρά περίοδος ηρεμίας με την Τουρκία έναντι της οποίας η χώρα μας υπερέχει στρατιωτικά (τουλάχιστον στον αέρα), ενώ οι ισχυροί της Σύμμαχοι επενδύουν σε αυτήν και αποτρέπουν έτσι τις απειλές. Έχουν δρομολογηθεί διαδικασίες διαλόγου με την Τουρκία (η οποία αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα και διεθνή απομόνωση) για όλα τα θέματα συμπεριλαμβανομένου και του Κυπριακού».

Το αφήγημα αυτό μεταδίδεται συστηματικά μέσω των ΜΜΕ, από «καταλλήλους αναμεταδότες». Σκοπός είναι η επιδίωξη λαϊκής αποδοχής ή έστω ανοχής έναντι βασικών πολιτικών επιλογών, έναντι του ισχύοντος ρυθμού ρουτίνας (κυβερνήσεως και αντιπολιτεύσεως) επί εξόχως επεηγόντων εθνικών ζητημάτων, της αποφυγής μέτρων με πολιτικό κόστος, τον εφησυχασμό των συμπολιτών μας και την απασχόλησή τους με πλήθος δευτερευόντων θεμάτων.

Σε αντίθεση με το ανωτέρω κλίμα ευφορίας, οι σειρήνες υψίστου εθνικού συναγερμού ηχούν προ πολλού προτρέποντας στην άμεση λήψη δραστηκών μέτρων. Μάταια όμως. Η έλλειψη διακομματικά διατυπωμένων εθνικών συμφερόντων (ΕΘΣΜ), εθνικών σκοπών (ΕΘΣΚ) και εθνικής στρατηγικής (ΕΘΣΤ), καθιστά ορατό το «δένδρο» και αόρατο το «δάσος». Από τις παραμέτρους που συνθέτουν το «δάσος», τέσσερεις είναι κυρίως αυτές που καθορίζουν το μέλλον του έθνους μας: Το δημογραφικό ζήτημα, η μαζική παράνομη μετανάστευση, ο τουρκικός επεκτατισμός σε βάρος Ελλάδος και Κύπρου και το σύστημα εθνικής παιδείας. Ο συνδυασμός τους δεν επιφέρει απλώς δυσμενείς επιπτώσεις αλλά συνιστά εθνική υπαρξιακή απειλή. Η εθνική οικονομία και ανάπτυξη συνδέεται άμεσα με τις εν λόγω παραμέτρους.

Αν και το δημογραφικό πρόβλημα ήταν ορατό από την δεκαετία του 1980, οι πολιτικές θεραπείας υπήρξαν μηδενικές. Σήμερα μία πόλις των 72.000 κατοίκων χάνεται κατ' ελάχιστον ετησίως (μόνο από την διαφορά θανάτων – γεννήσεων). Τα πρώτα δειλά ημίμετρα λαμβάνονται από την παρούσα κυβέρνηση η οποία στο 5ο έτος διακυβερ-

νήσεως επαγγέλλεται κάποιο συνολικό σχέδιο το οποίο ακόμη εκπονείται... Ο τραγικός δείκτης γονιμότητας 1.3 προειδοποιεί ότι ο μειούμενος και γηράσκων ελληνισμός εξαντλείται ραγδαίως εισερχόμενος στον κλιμακούμενο επιθανάτιο ρόγχο των επιπτώσεων στον διαθέσιμο ενεργό πληθυσμό και τις εισφορές του, το ασφαλιστικό, τους δημοσίους πόρους, την οικονομική επιβράδυνση και το ΑΕΠ, τις επενδύσεις, καθώς και την φυγή κεφαλαίων και εργασίας.

Την εικόνα συμπληρώνει, η σταδιακή ερήμωση των παραμεθωρίων περιοχών, η επιδεινούμενη πληθυσμιακή αλλοίωση και ανομοιογένεια λόγω μαζικής μεταναστεύσεως, το έλλειμα εμψύχου δυναμικού προς κάλυψη των απαιτήσεων άμυνας και ασφάλειας και ο διογκούμενος κίνδυνος απώλειας κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων σε Ελλάδα και Κύπρο. Κατάληξη όλων αυτών, με τα τρέχοντα δεδομένα, θα είναι το βιολογικό τέλος των Ελλήνων σε ενάμιση αιώνα από τώρα περίπου.

Στοιχειώδης μελέτη των δημογραφικών στατιστικών Αφρικής και Ασίας, θα έπειθε και τον πλέον δύσπιστο ότι η παράνομη μαζική μετανάστευση από ελάχιστα έως καθόλου αφομοιώσιμους μετανάστες (θεοκρατικών αυταρχικών αντιλήψεων), θα λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις εντός του τρέχοντος αιώνας (κυρίως από την Αφρική). Οι καταλυτικές επιπτώσεις ιδιαίτερα για ένα κράτος με οξύ δημογραφικό πρόβλημα δεν χρήζουν αναλύσεως.

Ελλείψει κοινής ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, κάθε κράτος φροντίζει για το συμφέρον του. Η τρέχουσα σχετική βελτίωση της καταστάσεως σε σχέση με την αλήστου μνήμης μεταναστευτική περίοδο 2015 – 2019, ουδόλως καθησυχάζει. Η Ελλάς παραμένει ελκυστικός μεταναστευτικός προορισμός και πλειάδα πολιτικών ταγών διαλαλεί ότι με την μετανάστευση θα επιλυθεί το δημογραφικό, υπονοώντας την σταδιακή αντικατάσταση των Ελλήνων, εν μέσω κοινωνικού χάους. Οι «ελληνοποιήσεις» δίνουν και παίρνουν κυρίως προεκλογικά. Το εργατικό δυναμικό των μεταναστών αποτελεί πρόχειρη λύση (επιζήμια στον τομέα άμυνας, ασφάλειας και συνοχής), σε σχέση με την ολοκληρωμένη επένδυση στην αύξηση του δείκτη γονιμότητας των Ελλήνων, τα αποτελέσματα όμως της οποίας δεν έχουν προ-

εκλογικό ορίζοντα..... Θεμιτή η ελεγχόμενη μετανάστευση με κύριο κριτήριο εισόδου την έμπρακτη αφομοιωσιμότητα.

Η Τουρκία με την γαλάζια και ουράνια πατρίδα, τις γκρίζες ζώνες, την αποστρατικοποίηση, το τουρκο-λιβυκό μνημόνιο και την κυπριακή διχοτόμηση, δηλώνει απερίφραστα ότι επιδιώκει την εκδίωξη του ελληνισμού από το μισό Αιγαίο, την ΝΑ Μεσόγειο και την Κύπρο. Η τουρκική συγκυριακή τακτική σχετικής ηρεμίας, συνοδευόμενη από «Διακηρύξεις» και υποσχέσεις διαλόγου (αλλά Τούρκα) έχουν χρόνο λήξεως, αφού διασφαλίσθηκε ήδη το άλλοθι καλής συμπεριφοράς, με ελληνική σύμπραξη και αποδεσμεύθηκαν τα Α/Φ F-16 (ή και Eurofighter), καθώς και έτερες δοσοληψίες με δυτικά κράτη. Οι αμετακίνητες διεκδικήσεις της Άγκυρας, ως θίγουσες ευθέως ζωτικά συμφέροντα, όφειλαν να αποτελούν τις ελληνικές προϋποθέσεις και «κόκκινες γραμμές» για οιαδήποτε έναρξη διαλόγου. Η Τουρκία συνοδεύει τις πολιτικές της διεκδικήσεις με ένα τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα το οποίο η εγχώρια πολεμική της βιομηχανία υλοποιεί σε ποσοστό άνω του 75%, διευρύνοντας διαρκώς τον συσχετισμό στρατιωτικής ισχύος υπέρ της.

Έναντι αυτών η ελληνική κυβέρνηση ακόμη προβληματίζεται εάν πρέπει να αυξήσει την θητεία, να μειώσει την ηλικία (αποφυγή διαρροών λόγω σπουδών) και να συμπεριλάβει τις γυναίκες, εάν και πως θα εκπαιδεύει την εφεδρεία, πότε θα αντικαταστήσει μονάδες κρούσεως επιφανείας 45 ετών και υποβρύχια και πυραυλακάτους 50 ετών, εάν θα ενισχύσει το σύστημα αεράμυνας, εάν θα εξοπλίσει περαιτέρω τα νησιά μας και εάν θα οργανώσει στοιχειωδώς την αμυντική βιομηχανία.

Ποιος άραγε πιστεύει ότι η Τουρκία θα μας περιμένει; Σε περίπτωση κινδύνου θα προστρέξουν οι σύμμαχοι; Ουδέποτε έγινε επένδυση στην στρατηγική αμυντική αυτάρκεια αλλά αντιθέτως τα βασικά κόμματα της αντιπολιτεύσεως υποστηρίζουν την μείωση των αμυντικών δαπανών διότι όπως δηλώνουν «έχουμε εμπλακεί σε άσκοπη κούρσα εξοπλισμών». Συνιστούν μάλιστα να «συμπράξουμε» με την Τουρκία (εξωραϊσμένη έκφραση δορυφοροποίησης και αναίμακτης εκχωρήσεως ζωτικών δικαιωμάτων), άποψη με την οποία συμφωνεί και μερίδα κυβερνητικών στελεχών συνεπικουρούμενη από ορισμένους ακαδημαϊκούς, αναλυτές και συμβούλους.

Αποτελεί πεποίθηση ότι η εθνική παιδεία της «παπαγαλίας», των καταλήψεων, των εκβιασμών, της βίας, της αντιγραφής, των φροντιστηρίων και της κομματικοποίησης, δεν παρέχει την απαιτούμενη γνώση, όπως αποδεικνύει η γνωστική ένδεια του μέσου όρου μαθητών και σπουδαστών (ακόμη και στην ελληνική γλώσσα). Η παιδεία επιπλέον δεν γαλουχεί ενσυνείδητους Έλληνες πολίτες, ως όφειλε. Κατανοητή η εστίαση στα θετικά μαθήματα αλλά η Γλώσσα, η Ιστορία (η μη στρογγυλευμένη) και η Φιλοσοφία θα έπρεπε να είναι πρωτεύοντα μαθήματα σε όλες τις τάξεις. Οι αυριανοί Έλληνες οφείλουν να γνωρίζουν από που έρχονται, που βρίσκονται και που πηγαίνουν με οδηγό την συλλογική τους συνείδηση και το «εμείς οι Έλληνες» αντί του «εγώ ο πολίτης του κόσμου».

Καλός ο οικολογικός βομβαρδισμός, το πολιτικώς «ορθόν» και τα ατομικά δικαιώματα, καλύτερο όμως η προβολή της πολυμελούς οικογένειας, οι συλλογικές υποχρεώσεις και το εθνικό μας όραμα. Θεμιτή η διαμαρτυρία για δικαιώματα των επί της γης αναξιοπαθούντων αλλά προβληματίζει η απουσία διαμαρτυρίας των νέων μας για την Κύπρο, για την ελληνική μειονότητα της Αλβανίας, για την Ίμβρο και την Τένεδο, για την καταπάτηση της Συμφωνίας των Πρεσπών από τα Σκόπια κ.λπ.

Τι έχει κάνει προς την κατεύθυνση αυτή η κυβέρνηση, οι ακαδημαϊκοί και τα ΜΜΕ; Η επί δεκαετίες καλλιεργούμενη στρέβλωση αυτή στους νέους μας είναι ακούσια ή εκούσια; Ουδείς δικαιούται να καθορίζει Εθνικά Συμφέροντα και Εθνικούς Σκοπούς ή χαράσσει Εθνική Στρατηγική εάν δεν πιστεύει στην κοινή τους λέξη «ΕΘΝΟΣ». Δυστυχώς η λέξη αυτή ακούγεται όλο και σπανιότερα στην ακαδημαϊκή κοινότητα αλλά και στην Βουλή των Ελλήνων ίσως διότι εμπεριέχει τις ευθύνες έναντι των Ελλήνων που έφυγαν και κυρίως έναντι των Ελλήνων που θα έλθουν.

Υπάρχει λύση για όσα δραματικά προανέφερθαν; Έστω και τώρα λύσεις υπάρχουν υπό την προϋπόθεση ανταποκρίσεως στις σειρήνες συναγερμού για την έξοδο από τον λήθαργο και την εθνική εγρήγορση με αλλαγή πορείας και νέες προτεραιότητες εντός χρονοδιαγραμμάτων, ανεξαρτήτως εναλλαγής κυβερνήσεων. Ανάλυση των λύσεων δεν είναι δυνατόν να γίνει εδώ αλλά υπάρχει διαθεσιμότητα εισηγήσεων για κάθε ευήκοο ους.

“A nation dies culturally and spiritually first. Its money and its army are the last to go, but go they do once the light goes out in the nation’s soul.”

Charley Reese

(January 29, 1937 – May 21, 2013) was an American syndicated columnist

Πως τα παράδοξα μετατρέπονται σε λογικά

Δοκίμιον

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Οι θεοί δεν εμπλέκονται στις ανθρώπινες υποθέσεις παρά μόνον, όταν οι άνθρωποι πολυπραγμονούν γύρω από κάποιους μηχανισμούς, οι οποίοι στο τέλος επιδρούν αρνητικά και πληγώνουν, αλλοιώνουν και θέτουν σε κίνδυνον την επιβιωσιμότητα της φύσεως. Ας πούμε της συμπαντικής αρμονίας. Του θεϊκού στερεώματος. Τότε τα πράγματα σοβαρεύουν. Για τα υπόλοιπα φαινόμενα και δημιουργήματα του ανθρώπου, οι θεοί μένουν περίεργοι να ιδούν το πού τα πράγματα οδηγούνται με τούτη την επιταχυνόμενη τεχνολογικά και επιστημονικά ανθρώπινη προέλαση προς το μέλλον. Είναι περίεργοι για το κατά πόσον ο άνθρωπος μπορεί να φθάσει στο σημείο να αναφωνήσει «επιτέλους είμαι ισότιμος των θεών». Τότε βέβαια θα σημειωθεί ένας θεϊκός συναγεμώσιμος, διότι υπάρχει κίνδυνος να συμβεί ένα νέο big bang με άλλους υπολόγους ή και αναθεωρητές των αποβησομένων της νέας εκρήξεως. Ως τότε υπάρχει περιθώριον χρόνου. Ως τότε όμως ο άνθρωπος αδειοδοτεί εαυτόν, στο να ενεργεί αυτοδέσποτος και «δικαιωματικά» ανεξέλεγκτος. Ως τότε μπορεί να ενεργεί με όσες παραδοχές παραδοξότητων έχει την ευχέρειαν ή την χωρητικότητα να θέτει σε εφαρμογή τις επιλεγόμενες υπ'αυτού εκδοχές πολιτικής τρίτου δρόμου, άνευ κόστους.

Με αυτό το σκεπτικό λοιπόν ο άνθρωπος πειραματίζεται με άλλες επιμέλειες και δυναμικές παραβιάσεις, αποσυναρμολογώντας αναλυτικά το ό,τι δήποτε εθεωρείτο μέχρι τώρα νόμιμο, αμόλυντο και ενάρετο. Ιδίως ο Δυτικός άνθρωπος, ο οποίος αυτοβαυκαλίζεται, ότι εκπροσωπεί έναν ανώτερον πολιτισμόν, έχει περιθωριοποιήσει το οιοδήποτε δογματικό στοιχείο θεωρεί, ότι συνιστά κώλυμα στην πορεία του «δικού του» ορθολογισμένου πολιτισμού. Σκέπτεται, ότι το να είναι παγιδευμένος σε δογματικούς θρησκευτικούς περιορισμούς θεωρεί, ότι πλέον πρόσφορον είναι να τους καταργήσει αυτοπροαιρέτως. Δηλώνει θεολογικά αδιάφορος και πλέον σαν ένας easy rider πορεύεται στο μονοπάτι του «προοδευτισμού» του.

Εδώ τα media παίζουν τον ύπουλο ρόλο τους, χωρίς ίχνη μεταγνώσεως, ως προς την έννοια κάποιας κοινωνικής υπευθυνότητας, ως προς ένα κόσμο, κείμενον απέναντι και αγωνιζόμενο να προσαρμοσθεί στην ιδέα μιας ανελέητης πλανητικότητας. Είναι μία ιδέα αγώνος των ανθρώπων με στήριξη ποιός τινος βάσεως λογικής, ώστε να δικαιωθεί η ακολουθουμένη από αυτούς πρακτική αναζητήσεως των καταβολών της συνειδήσεώς των με την

όση έμφρονα αυτοσυναίσθηση. Τα media -τοίς πάσι γνωστόν- δεν ακολουθούν ηθικούς κανόνες.

Οι σκεπτόμενοι έχουν αυτή την επίγνωση σαν οδηγό αυτοαμύνης. Οι μη σκεπτόμενοι «τῇ υποδείξει» και συχνάκις «τῇ παροτρύνσει» των media μεταλλάσσονται σε μιμίδια και ακολουθούν ένα «συρμό». Τον συρμό της woke culture, που αποδομεί την όποια συνοχή είχε μέχρι προ τινος η Δύση και επαίρετο γι'αυτή.

Η woke culture μπορεί να συσχετισθεί με την ακύρωση κάθε άλλης κουλτούρας με αποτέλεσμα να προκαλεί διχασμόν στην κοινότητα. Οι σημειούμενες επίμονες αντίθετες απόψεις και η άρνηση για εποικοδομητικόν διάλογον είναι στις πλείστες των περιπτώσεων αιτίες κοινωνικής πολώσεως. Συχνάκις αρκετά μέλη της κοινωνίας ενεργούν υπό το κράτος σκοπιμοτήτων προς αποφυγήν αντιπαραθέσεως με τους θιασώτες της woke culture. Προτιμούν την βολική πολιτική ορθότητα στερώντας εν ταυτῷ κάθε βεβαιότητα υπερισχύσεως της αντιτιθεμένης των θέσεως. Της θέσεως της οριζούσης τις παραδοσιακές και ανεγνωρισμένες προσωπικότητες. Εν πάση περιπτώσει αυτή η «αφύπνιση» δημιουργεί και πολιτικές αντιπαραθέσεις, όταν διαφαίνονται αδιαφανείς σκοπιμότητες μέσω της συμπεριφοράς των αφυπνισμένων.

Στην χώρα μας, η αυτο-επαιρουμένη νέα κουλτούρα καταρρίπτει κάθε προσήλωση ή αφοσίωση στον θεσμό της οικογένειας, στην έννοια της πίστεως, στην υπερτάτη πατρίδα στην υποχρέωση διασφάλισης της εθνικής ακεραιότητας. Το φαινόμενον της θρησκευτικής αδιαφορίας επέρχεται εν είδει τσουνάμι και το αποτέλεσμα είναι ορατό. Είναι ανθρωποφθόρον, είναι εθνοκτόνον, είναι μοιραίον.

Το παράδοξον στην περίπτωσίν μας είναι, ότι ένα μεγάλο μέρος των φορέων ευθύνης διακυβερνήσεως της δικής μας χώρας έχει την ιδεοληπτική κατηγορηματικότητα, την σκοπούσα στην κατάργησιν του τριπτύχου Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια. Η πλειονότης των Ελλήνων εκλαμβάνει την ανωτέρω θέση σαν παραδοξότητα αντίθετη προς τις εθνικο-θρησκευτικές παραδόσεις, την οποία παραδοξότητα -οι ανωτέρω φορείς- παρουσιάζουν σαν προϊούσα λογική πρόοδος. Δηλαδή για τους εκσυγχρονιστές είναι λογικό το κάθε στιγμιζόμενο από τους πολλούς ως παράδοξο.

Η κεντρική ιδέα επιβολής της νέας «κουλτούρας της αφυπνίσεως» θεωρεί αναγκαίον έναν

αναπροσανατολισμόν της ανθρωπολογικής συμπεριφοράς, με την συνδρομή των media, multimedia, social media, τῇ οδηγίᾳ και υπομοχλεύσει των κυβερνητῶν, οἱ οἱποῖοι ἔχουν κάθε λόγον να διατηροῦν τοὺς πολῖτες εν υπνώσει «αφυπνίζοντάς» τοὺς εντός συγκεκριμένων περιβαλλόντων αριστοτεχνικῶς σχεδιαζομένων φαινομένων, πόρρω απεχόντων ἀπὸ τοὺς παραδοσιακοὺς παράγοντες της κάποτε ποτε εθνικῆς μας υπεροχῆς.

Για τοὺς εκσυγχρονιστῆς ο διαχωρισμός κράτους και εκκλησίας εἶναι μία «λογικὴ» αναγκαιότης, που επιβάλλεται ἀφ’ ἧς οἱ κυβερνήσεις αποδέχονται την πολυπολιτισμικότητα καθὼς και την ὑπὸ διαμόρφωσιν κρατικὴν ὑπόστασιν, ὡς προσδιοριζομένη ἀπὸ πληθυσμόν των πολλῶν δογμάτων και ὄχι αποκλειστικᾶ, ὡς κοινωνία ομογενῶν και ομοδόξων Ἑλλήνων. Δηλαδή υποχρεούμεθα να δεχθούμε πλέον ἓνα κράτος πληθυσμοῦ.

Οἱ μοντερνιστῆς πολιτικοὶ μας ενστερνίζονται την ιδέα της αποβολῆς ἀπὸ την σκέψιν των «κατοίκων» (των συμπολιτῶν κατ’ αὐτούς) του ἑλληνικοῦ χώρου, ὅτι ἅπαντες οφείλουν να υιοθετήσουν την ιδέα μιας «οικουμενικῆς λογικῆς» χωρὶς παραδοσιακὰς επιταγὰς και ἀξιακοὺς περιορισμούς.

Τὸ ἴδιο παράδοξον επισημειώνεται και για την οικογένειαν, ἡ οἱοία εθεωρεῖτο ιερός θεσμός και βάσις στηρίξεως των εθνικῶν παραμέτρων, τώρα «λογικόν» θεωρεῖται τὸ ὅ,τι δήποτε συνιστᾷ ἀνθρώπινο δικαίωμα, ὅπως τὸ να συστήσῃ οικογένειαν ο οἰοσδήποτε δικαιωματιστής, ο και επικαλούμενος την σχετικὴν νομοθεσίαν. Νομοθεσίαν εξισώνουσαν την πρότερον θεωρουμένην ιερὰν σύζευξιν εἰς γάμου κοινωνίαν μεταξύ ἀνδρός και γυναικὸς με τὸ «νυν λογικόν εἶναι» να συζευγνύονται και οἱ ομοφυλόφιλοι, ἐφ’ ὅσον απολαμβάνουν των αὐτῶν κοινωνικῶν δικαιωμάτων. Τὸ να εκλαμβάνουμε τὸ παράδοξον τοῦτο φαινόμενον, ὡς λογικόν εἶναι σαν να απεμπολοῦμε ολόκληρην την ἱστορίαν του παγκοσμίου πολιτισμοῦ. Ολόκληρην την διδασκαλίαν της γνώσεως ἐπὶ της λειτουργίας της υπερεχούσης φύσεως.

Μία ἀπὸ τις εὐάριθμες δυσανασχετήσεις του σημερινοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ υποσυνείδητη παραδοχὴ της νωχελείας του πνεύματός του. Ὑπὸ την προϋπόθεσιν βεβαίως, ὅτι λειτουργεῖ, ἔστω και μερικῶς ἡ αὐτεπίγνωσί του. Και αὐτὸ τὸ επιβεβαιώνει με την διαπίστωση, ὅτι μέχρι τώρα θεωρούσε παράδοξον (αντιδημοκρατικόν) τὸ να επιβάλλονται οἱ ολίγοι, ἀς πούμε μειονοτικοὶ, ρυθμίζοντας ἀκόμη και τον τρόπο ἀντιλήψεως και ἀποδοχῆς των παραλόγων, των μυθωδῶν και τερατωδῶν φαινομένων. Και συνεπῶς -και ολίγον κατ’ ολίγον πλέον καθυποβάλλεται να δεχθῇ ὡς φυσικὰ τὰ ἀφύσικα. Και δέχεται σχεδόν ἀδιαμαρτύρητα τοὺς «μεγάλους της πολιτικῆς», διότι ἐξηγεῖ, οἱ πολιτικοὶ του δίνουν

αὐτὸ που του ἀρέσει. Στην πραγματικότητα, ὁμως αὐτοὶ οἱ μεγάλοι μαθαίνουν στον μη σκεπτόμενον να καταπίνει ὅ,τι δεν του ἀρέσει. Και αὐτός ο ἄνθρωπος δεν ἔχει την οξυδέρκειαν να καταλάβῃ, ὅτι και αὐτός ἀξίζει κάποιας οντοτικῆς θέσεως μέσα στην κοινότητα. Δηλαδή πότε; Ὅταν βρεθῇ για μία στιγμὴ ἐκτὸς εαυτοῦ. Ὅταν με την εὐλογο, την δικαιολογημένη ἀντίδρασί του κατορθώνει να φέρῃ τοὺς προβεβλημένους σε ἀμηχανίαν.

Αὐτὴ ἡ ἀντιδημοκρατικὴ πρακτικὴ των νομοθετῶν υπαγορεύει μετ’ ἐπιτάσεως την υποθετικὴ ἀνάγκη επανεκκινήσεως μιας νέας τάξεως κοινωνικῶν πραγμάτων. Και οἱ νομοθέτες τὸ εννοοῦν λέγοντας τὸ ἀπλόν, «αὕτη εἶναι ἡ φορὰ των πραγμάτων». Και μάλιστα αὐτός ο -κατὰ κάποια αποκρυπτογράφηση- μεγάλος ἀδελφός, προειδοποιεῖ ἐκεῖνον, που ἤθελε εκφράσῃ την δική του παρέκκλιση ἀπὸ την «την συνολικὴ αἰσθητικὴ και μόνον» συγκάτανευση, κινδυνεύει να χαρακτηρισθῇ ετερόρρυθμος, ἀνθιστάμενος, μειονοτικός και ἴσως φασίστας. Και βέβαια αὐτοὶ οἱ χαρακτηρισμοὶ δεν εκστομίζονται ἀπὸ τον ἄνθρωπον της διπλανῆς πόρτας, οὔτε ἀπὸ ἓνα νουνεχόν, ἓναν ἀξιοπρεπὴ, ἓνα φιλοπάτριδα, ἓναν εθνικᾶ σκεπτόμενον. Ο συνήθης επικριτῆς εἶναι ο οικονομικᾶ ἐπιδοτούμενος ἀπὸ ἓνα υποβολιμαίον σύστημα. Εἶναι ο ἄνθρωπος των media. Εἶναι ο ἄνθρωπος του πολιτικοῦ κόμματος. Εἶναι ο αἰώνιος «ἀσπονδος» ἀριστερός και ο οἱοῖς στην πραγματικότητα δεν εἶναι ἀριστερός με την παραδοσιακὴ ἔννοια. Και δεν εἶναι μόνον οἱ ἀνωτέρω. Εἶναι πολὺ περισσότεροὶ ἀνάμεσά μας. Αναγκαιοὶ να ἀναφερθῇ ἓνας ἐνδεικτικὸς μικρὸς κατάλογος επικριτῶν.

Εἶναι ο πολιτικὸς σπεκουλαδόρος ἐν συγχορίᾳ με τον οππορτουνιστὴ. Εἶναι ο εθνικᾶ ἀδιάφορος καιροσκόπος. Εἶναι ο ευθυγραμμιζόμενος με τὸ μανιφέστο των μετα-μετα-μοντερνιστῶν. Εἶναι ο ἄσμενος δέκτης μιας νέας μορφῆς πολιτιστικῆς πολιτικῆς. Εἶναι ο πεπεισμένος ὅτι τὸ να εἶσαι “in” (μέσα) παρά ἔξω ἀπὸ τὸ κάθε επιβαλλόμενον σύστημα εἶναι ἓνα “must” της επικρατοῦσης -ὡς κυριολεκτικῆς εφαρμογῆς- ευθυκρισίας. Εἶναι ο προσηγοριζόμενος οφέλη ἀπὸ την πρυτανεύουσαν οσημέραι κρυπτοοικονομία (πῶς φορολογεῖται;) τῇ βοήθειᾳ της financial technology. Εἶναι ο ἐνθερμος θιασώτης της ιδέας της μεταβλητότητος, ὡς ἐνδείκτου ἀναπτύξεως και προόδου των πολυεθνικῶν οντοτήτων. Εἶναι ο ἐνοχλούμενος ἀπὸ τον πνευματικόν ἄνθρωπον, που ἀντιτίθεται στις πράξεις της ἐξαλείψεως, στις πεποιθήσεις των ἀνεμοσκόρπιστων και στις ιδέες του πούθενά. Εἶναι ο φοροδιαφεύγων και ευρισκόμενος σε ἀπυρόβλητο και ἴσως «προστατευόμενον» status. Εἶναι ο περιθωριοποιημένος πολιτικᾶ, κοινωνικᾶ και οικονομικᾶ και εξαρτώμενος ἀπὸ ἐπιδοματικόν σχῆματος ἐλεημο-

σύνη και συνεπώς ευγνώμων προς τον «ευεργέτη» του. Είναι ο ευνοούμενος οικονομικά διαπολιτισμικός, λάθρα εισερχόμενος στον ελληνικό χώρο και μάλιστα -ανθρωπιστικῶ δικαίω- διεκδικητής περισσότερων ωφελημάτων από τον επιχώριον και αγαπώντας την πατρίδα βιοπαλαιστή. Ωστόσο, ο πλέον επικίνδυνος και επιδέξιος χειριστής μεθόδων καταστολής των κοινωνικών αντιφρονούντων -και επομένως επικαταράτων είναι ο κοινωνικός μηχανικός.

Ο κοινωνικός μηχανικός είναι επίνοια ενός συστήματος διακυβερνήσεως υπό την πλέον κραταιά ερμηνεία του όρου. Ενός όρου δηλούντος την πίστη στην ικανότητα του ανθρώπου να επινοεί ένα μέλλον ασυνεχές προς το παρελθόν. Είναι η οπτική -κατά βάσιν- των εξουσιαστών, που αποβλέπουν στην δυνατότητα αλλαγής της ατομικής συμπεριφοράς, που απαλείφει τα όποια ηθικά προβλήματα ενυπάρχουν στον κοινωνικό άνθρωπο, ο οποίος ιδιοβούλως ή υπό μορφήν πιεζούσης πειθούς αποδέχεται, ότι οι κοινωνικές μεταρρυθμίσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν τεχνολογικό πρόβλημα διαφορετικών προδιαγραφών και τροποποιουμένων των παραδοσιακών σχεδιασμών. Και σαφώς όχι υπό ένα πρίσμα κλειστού ή αυταρχικού προσδιορισμού αξιών. Και εν πάση περιπτώσει, να μπορεί να εκλαμβάνεται σαν ρευστή έννοια σε κάθε προκύπτουσα ιδεολογική συζήτηση.

Με μία πιο κραυγαλέα διατύπωση θα λέγαμε, ότι ο κοινωνικός μηχανικός επιχειρεί να διοχετεύσει στο κοινωνικό σώμα μία πλειάδα εκσυγχρονισμένων πολιτικών, οικονομικών, ακόμη και ιδεολογικών προγραμματισμών, οι οποίοι προβλέπουν την αποκοπή των ανθρώπων από το καταγεγραμμένο τους παρελθόν. Δηλαδή, ακόμη πιο απλά, «ξεχάστε την παράδοση, την ιστορία, τα ήθη, τα έθιμα, το ομογενές, το ομόφυλον, το ομοεθνές, τις διδαχθείσες αρχές, τις ακολουθούμενες αξίες, την πίστη εις ένα Θεό». Και μετά «ελάτε να λειάνουμε το έδαφος, που θα πορευόμαστε πάνω σ' αυτό για να αντιμετωπίσουμε με καλές προϋποθέσεις τις προσβολές της ανηλεούς και κατακαλυπτικής πραγματικότητας».

Με κάποια διερευνητική περιέργεια θα καταλάβουμε, ότι όλο αυτό το παραπλανητικό προλούδιο δεν είναι άλλο τι από μία υπονομευτική προσπάθεια για μεταβολή της μέχρι τούδε -υπό τον δικό μας έλεγχο- συνειδησιακής μας σταθεράς, με σκοπό την υπαγωγή μας στην «εξελικτική» διαδικασία του ήδη εν εφαρμογή σχεδίου, περί αλλοτριώσεως δια δελεασμών και ίσως της μεταλλάξεώς μας δια της μετατροπής των πρότερον κεκτημένων μας πεποιθήσεων περί μιας ορθώς λειτουργούσης λογικής.

Και το ερώτημα αναδύεται αγωνιώδες και αφεύκτως επιτακτικό μέσα από την γενική σύγχυση

των νοημόνων. Πώς ο άνθρωπος ανθίσταται απέναντι στην ψευδή συνείδηση της κοινωνικής μηχανικής;

Μία εκδεχομένη απόκριση αισίας προγνώσεως και θετικής αποδεκτικότητας δίδεται λακωνικά: Με την γνώση! Την βαθεία γνώση. Την γνώση που προσδίδει αυτοπεποίθηση στον άνθρωπο, ώστε να αμύνεται εναντίον των κάθε αισθητικής δυναμικής και πνευματικής εντάσεως προκλήσεων καθώς και των φαιάς σκοπιμότητας υπούλων προσβολών. Η γνώση προικίζει τον άνθρωπο με το κατάλληλο πνευματικό υλικό, ώστε να δύναται να διαβλέπει το πότε ένα παράδοξο προβάλλεται σαν λογικό και εισηγείται την αναλογούσα ανατρεπτική επιχειρηματολογία.

Οι νόμοι, οι διέποντες την ανθρώπινη φύση, στις πλείστες των περιπτώσεων, επαληθεύουν τις προσδοκίες για επίτευξη της πνευματικής και ψυχικής επιβιώσεως σε ένα αρνητικά διαμορφούμενο χώρο. Τον χώρο που χαρακτηρίζεται δυστοπικός. Το μυστικό της επιβιώσεως βρίσκεται σε όσους έχουν την δύναμη και ξεχωρίζουν τις αισθητικές αντιλήψεις και τις πνευματικές προσλήψεις και με οδηγό την ορθή τους κρίση να ενισχύσουν την γνώση και το αμυντικό ψυχοπνευματικό τους σύστημα, απέναντι στην κακόβουλη κοινωνική μηχανική. Η δύναμη του ακλονήτου νοός έγκειται στην ευχέρειά του να αντιμετωπίζει το παράλογο, ως παράλογο και όχι ως λογικό.

Το να προβάλλεται η εκκλησία από τα «καλοπληρωμένα» media σαν κάποια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης είναι για τους ευπειθείς μία λογική συνέχεια ενός μοντέρνου κόσμου, που αφυπνιζόμενος έχει ξεφύγει από τα «δεσμά» κάποιας παρωχημένης πίστεως. Ωστόσο το φαινόμενο αυτό είναι ένα παράδοξον, ως απέναντι κείμενον στις ψυχικές ανάγκες του ανθρώπου για μία πίστη. Την πίστη που είναι ισχυρότερη από την λογική. Την πίστη που εκχωρεί την δυνατότητα στον άνθρωπο να ελπίζει.

Και μέσα σε τούτο το τρομακτικό περιβάλλον της δυστοπίας, της μεταμφιεσμένης δημοκρατίας, αυτής της εκπεμπούσης οσμές αλαζονικής αυταρχίας, εξαναγκάζει τους σκεπτομένους ανθρώπους στο να επισημάνουν, ότι η εκκλησία και το ομόδοξον ενός λαού συνιστούν τον ανθεκτικό παράγοντα της εθνικής ισχύος. Αυτό είναι ιστορικά αποδεδειγμένον, παρ'όλον που και αυτό πλέον αμφισβητείται από τις πληρωμένες πένες των αποδομητών του Ελληνισμού.

Ο νοήμων Έλλην εύκολα ανιχνεύει το, ότι η αδιαφορία των κυβερνήσεων για το δημογραφικό είναι το παράδοξον, το οποίον χωρίς μαντικές ικανότητες αλλά με γνώση των απλών μαθηματικών, σε βραχύ χρόνο από τούδε, θα στοιχίσει στην Ελληνική πατρίδα, όταν πλέον αυτή η πατρίς ιδωθεί, ως

μία συρρικνούμενη ανθρωπική ύλη, ή ως μία θρηνητική ελεγεία, που διηγείται με τρόπο λυρικό τον θάνατο ενός πολιτισμού. Και ενώ ο πολίτης θα έπρεπε να συνεγείρεται, εν τούτοις αδρανεί, διότι οι κυβερνήτες τον καθησυχάζουν. Το λογικόν κατ'αυτούς είναι, ότι το δημογραφικόν θα λυθεί από τους λαθρομετανάστες και μουσουλμάνους την δόξαν.

Γνωστόν όμως είναι σε όλους, ακόμη και στους απαθώς ισταμένους έναντι οιουδήποτε εθνικού ζητήματος, ότι οι μουσουλμάνοι ουδαμού και ουδέποτε αφομοιώθηκαν στον Δυτικόν κόσμον. Και ου μόνον τούτο. Όταν αποκτήσουν την αριθμητικήν υπεροχήν -λόγω υπεργεννητικότητος- θα διεκδικήσουν και την εξουσίαν επί αυτού του πολυμόρφου, του πολυσυνθέτου, του πολυστίκτου, του πολυτάραχου και λίαν πιθανόν του πολύπαθου πληθυσμού. Και τότε, ως ιστορικά είναι καταγεγραμμένο, θα επιβάλλουν σ'αυτόν τον πληθυσμόν την «οικειοθελή» του εγκόλπωσιν του Ισλάμ. Εν εναντίω περιπτώσει, τότε η επιβολή θα πραγματοποιηθεί βιαίως, ή πειθαναγκαστικώς, ή δια φερμανίου, ή δια δελέατος, ή δια φοροαπαλλαγών και λοιπών επινοημάτων κατά περίπτωσιν, ως ενήργουν οι Οθωμανοί σουλτάνοι κάποτε. Αλλέως πως θα γίνεται επίκληση του εδαφίου 187, του κεφαλαίου Β' του Κορανίου.

Ο πολυπολιτισμικός χαρακτήρας στο σύγχρονο ελληνικό κράτος δεν συνηγορεί στην εθνική του ισχύ. Αυτό μπορεί να επιβεβαιωθεί, όταν απαιτηθεί να συγκρουσθεί η Ελλάς με τον εχθρό ο οποίος εχθρός δεδηλωμένα είναι ο Τούρκος με τους συμμάχους του Αλβανούς και Σκοπιανούς. Και στους ανωτέρω, ας προστεθεί και ένας «αδιευκρίνιστος αριθμητικά», λάθρα εισχωρήσας εν Ελλάδι, μουσουλμανικός παράγων, ανεξελέγκτως «δρων» εντός των συνόρων και πρόθυμος για συμμετοχή σε τζιχάντ (ιερό πόλεμο) κατά των απίστων.

Εδώ λοιπόν ανακύπτει η ανάγκη αναλήψεως ευθύνης, από τους έχοντες την ευθύνη της ακεραιότητας της Ελληνικής χώρας. Έχουν την ευθύνη απαλείψεως της ολικής παθητικότητας των Ελλήνων το γένος. Ανάγκη υπάρξεως εκπαιδευτικού μηχανισμού της ηγεσίας, στο να μάθει η ελληνική νεολαία τι σημαίνει να σκέπτεται ελληνικά, τι σημαίνει να σκέπτεται γενικώς επ'ωφελεία του έθνους. Όπως δηλαδή πράττουν οι σοβαρές χώρες που θέλουν να ζήσουν.

Η ηγεσία γνωρίζει μεν, ότι οι σύγχρονοι Έλληνες πορεύονται με μία ασαφή ιδέα περί του εαυτού τους αλλά και του κόσμου γενικώς, όμως αυτή την ιδιόμορφη κατάσταση την θεωρεί βολικό παράγοντα ασκήσεως εξουσίας επί μιας κοινωνίας αποπροσανατολισμένων πολιτών.

Και οι πολίτες δεν έχουν την εκτεταμένη αντίληψη μίας προσδιορισμένης κοσμοεικόνας, όταν

η εισερχομένη μέσω της κατακαλυπτικής πληροφορίας, πανταχόθεν εκπορευομένης, δημιουργεί μία προσομοιαστική, αντιφατική, και ιδίως δυσδιάκριτη πολλαπλότητα θεωρήσεων. Φθάνει ο σημερινός άνθρωπος να αδυνατεί να έχει αποκρυσταλλωμένη άποψη και να ανήκει σε μία πίστη, μία γλώσσα, ένα έθνος και ένα πρότυπο ζωής.

Ο τρόπος εξελίξεώς του πλέον καθορίζεται από την διεισδύουσα και διαρρήδην επιδρώσα στο γνωσιακό του πεδίο έξωθεν παρακίνηση προς εκλογίκευση απασών των παραδοξοτήτων. Τον τρομάζει η ιδέα του ριζοσπαστισμού, όταν θεωρεί σαν άτυπο υποχρέωση να ασπάζεται τα παράδοξα, διότι έχει πεισθεί, ότι η πλειοψηφία έχει κάνει όλα τα παράδοξα αποδεκτά και νομότυπα.

Μία γενική αποδοχή όλων των περιρρεουσών δοξασιών, όλων των «δικαιωμάτων» και όλων των ακτιβισμών επί κοινωνικών διεκδικήσεων, μπορεί να σημαίνει γενική αμνηστία επί όλων των παραδοξοτήτων. Ιδού λοιπόν η συνταγή της επιτυχίας στους μηχανευομένους αυτή την νέα τάξη, διότι -ως φαίνεται- αυτοί παρηγορούνται, ότι πλέον δεν θα έχουν απέναντί τους ανησυχούντες διανοητές.

Οι διανοητές ωστόσο γνωρίζουν, ότι στην δημοκρατία, όπως το έθεσαν οι αρχαίοι, η ελευθερία εκφράσεως δεν είναι καταστατικό προνόμιο των όσων ένεκα θέσεως ή ιδιότητος λένε την άποψή τους με σκοπό να την επιβάλλουν, ως την κυριαρχούσα αλήθεια, την ωφελούσα την χώρα. Στην δημοκρατία, η μετά παρρησίας έκφραση είναι μία ευχέρεια που μπορεί να δοθεί στον καθένα των πολιτών, ώστε να διατυπώνει μέσα σ'αυτή την ετερόκλητη πλέον χώρα, την άποψή του και μάλιστα εάν είναι -μετά πειστικής λογικής- επιχειρηματολογημένη να έχει και τον αναλογούντα αντίκτυπο.

Ο νοήμων άνθρωπος επικεντρώνει την ανησυχία του στα θέματα, τα αφορώντα στην ελληνική οικογένεια, στην ελληνική παιδεία, στον ελληνικό πολιτισμό, στο εθνικό φρόνημα και σε ό,τι στηρίζει τους παράγοντες, που διαμηνύουν την εθνική ισχύ. Κατά βάσιν η ανησυχία περιστρέφεται στην εθνική ασφάλεια, αφ'ής η πανταχόθεν κατά της Ελλάδος απειλή είναι υπαρκτή και δεδηλωμένη.

Όταν οι κυβερνώντες καθησυχάζουν τους απαθείς και αδιαφόρους πολίτες περί τα εθνικά ζητήματα, διατεινόμενοι, ότι «έχουν γνώσιν οι φύλακες», θα πρέπει να κρουσθούν κώδωνες συναγερμού, διότι αυτή η διαβεβαίωση ηχεί σαν παραδοξότητα στην συνείδηση εκείνων που μέχρι σήμερα πίστευαν, ότι μόνον η ουσιαστική και χωρίς στόμφοις προπαρασκευή ετοιμότητος ενός λαού για κάθε ενδεχόμενον είναι η λογική συνθήκη που εγγυάται την ρήση, ότι «η Ελλάς προώρισται να ζήσει και θα ζήσει».

Ερωτήματα για το Κυπριακό προς τον Πρόεδρο τής ΚΔ

Τού Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη

Στο πρόγραμμα διακυβέρνησης του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας (ΚΔ), που δημοσιεύθηκε προεκλογικά και ειδικά σε ό,τι αφορά στο Κυπριακό, καθορίζεται ως ύψιστη επιδίωξη, η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων με στόχο την λύση ΔΔΟ, στη βάση του συμφωνημένου πλαισίου. Τονίζεται emphatically στο πρόγραμμα του ότι επιδιώκεται λύση για ένα κανονικό δημοκρατικό κράτος εντός τής ΕΕ. Ένα ενωμένο κράτος, λειτουργικό ως προς τους θεσμούς του και βιώσιμο πολιτικά, οικονομικά και δημογραφικά, όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα και η ασφάλεια των πολιτών, θα κατοχυρώνονται και θα τυγχάνουν πλήρους σεβασμού. Ένα κράτος τού οποίου η κεντρική κυβέρνηση θα έχει μία και μοναδική κυριαρχία, διεθνή προσωπικότητα και ιθαγένεια και θα έχει την ευθύνη για την ασφάλεια και προστασία των συνόρων τού ομοσπονδιακού κράτους.

Όλες οι κυβερνήσεις τής ΚΔ, περιλαμβανομένης τής σημερινής, με την αδικαιολόγητη επίκληση του απόρρητου των συνομιλιών (για θέματα που είναι γνωστά στα ΗΕ, Τουρκία και Βρετανία) δεν έχουν ενημερώσει επίσημα τον λαό, ως όφειλαν για τις συγκλίσεις, που έχουν επιτευχθεί στις συνομιλίες (κεκτημένο των συνομιλιών), που διήρκεσαν σχεδόν μισό αιώνα. Η πληροφόρησή μας, προέρχεται κυρίως από διαρροές στα ΜΜΕ, όπως το 77 σελίδων έγγραφο των συγκλίσεων Ντάουνερ και άλλα έγγραφα.

Δεδομένου, ότι δεν τίθεται θέμα εθνικής ασφάλειας, και επειδή η λύση του κυπριακού είναι το μείζον εθνικό θέμα, είναι απαραίτητο ο πρόεδρος τής δημοκρατίας (ΠτΔ) να ενημερώσει επίσημα τόν λαό για τις συγκλίσεις των συνομιλιών ή τουλάχιστον να δώσει απαντήσεις σε εύλογα ερωτήματα, που προκύπτουν από την σύγκριση των συγκλίσεων που γνωρίζουμε, με την λύση την οποία επιδιώκει ο ΠτΔ. Από την σύγκριση, προκύπτει μεγάλη αντίφαση μεταξύ τους και συγκεκριμένα:

Ερώτημα πρώτον: Πώς κατοχυρώνονται η ενότητα του κράτους και τα ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών, αφού υπάρχει σύγκλιση για επιβολή εδαφικών ζωνών με εγγυημένες πλειοψηφίες κατοίκων και περιουσιών που παραβιάζουν τα δικαιώματα της ατομικής ιδιοκτησίας, τού εκλέγειν και εκλέγεσθαι και τής ελεύθερης εγκατάστασης; (σελ. 33 και 69 του εγγράφου 30.4.2013 Συγκλίσεων Ντάουνερ 2008-2012)

Ερώτημα δεύτερον: Πώς κατοχυρώνεται η ασφάλεια των πολιτών και η προστασία των συνόρων του ομοσπονδιακού κράτους, αφού υπάρχει σύγκλιση, το κυπριακό κράτος μετά τη λύση, να μην έχει δικαίωμα να έχει ένοπλες δυνάμεις; (σελ. 70 Συγκλίσεων Ντάουνερ).

Ερώτημα τρίτον: Πώς διασφαλίζεται η πολιτική βιωσιμότητα τού κράτους, αφού υπάρχει σύγκλιση, που παραβιάζει την δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας στην λήψη αποφάσεων με δικαίωμα ΒΕΤΟ στη μειοψηφία (μετονομάστηκε σε θετική ψήφο), που θα οδηγεί σε αναρίθμητα αδιέξοδα και παράλυση του κράτους; Μηχανισμός επίλυσης αδιεξόδων (ακόμα αναζητείται), όπως οι τρεις ξένοι δικαστές τού σχεδίου Ανάν, παραβιάζει την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας (σελ. 5, 7 και 9 Συγκλίσεων Ντάουνερ).

Ερώτημα τέταρτο: Πώς διασφαλίζεται η δημογραφική βιωσιμότητα του κράτους αφού θα νομιμοποιηθούν όλοι οι Τούρκοι έποικοι και υπάρχει σύγκλιση για δικαίωμα των Τούρκων υπηκόων (85εκ) να απολαμβάνουν τις 4 βασικές ελευθερίες τής ΕΕ; (σελ. 68 Συγκλίσεων Ντάουνερ)

Ερώτημα πέμπτο: Πώς διασφαλίζεται η οικονομική βιωσιμότητα του κράτους, αφού θα είναι υποχρεωμένο να συντηρεί ένα υπερμεγέθες κρατικό μηχανισμό, να αποπληρώσει τα μεγάλα χρέη του ψευδοκράτους και να καταβάλει τεράστιες αποζημιώσεις στους Έλληνες ιδιοκτήτες, που δεν θα ανακτήσουν τις περουσίες τους, λόγω της σύγκλισης για εγγυημένες πλειοψηφίες περιουσιών στις εδαφικές ζώνες;

Ερώτημα Έκτο: Πώς διασφαλίζεται η λειτουργικό-

τητα του κράτους, αφού συμφωνήθηκε η συγκρότηση ενός πολύπλοκου υπερμεγέθους διχοτομικού κράτους με δυαρχία αξιωματούχων, 4 βουλές, 3 κυβερνήσεις, 3 αστυνομίες, εις διπλούν ημικρατικούς οργανισμούς, τελωνεία και δημόσιες υπηρεσίες σε ένα μικρό εδαφικό χώρο; Ο τώως πρόεδρος τής ΚΔ, κ. Νίκος Αναστασιάδης, ένθερμος υποστηρικτής τού σχεδίου Ανάν (ΔΔΟ), παραδέχθηκε στο τέλος της θητείας του, ότι η ΔΔΟ είναι ανέφικτη και δεν μπορεί να λειτουργήσει (σελ. 334 βιβλίο «Επτά Προεδρικά Πορτραίτα» τού κ. Κωστή Χατζηκωστή).

Ερώτημα Έβδομο: Πώς θα υλοποιηθεί η επανέναρξη των συνομιλιών, στη βάση του συμφωνημένου πλαισίου, αφού αυτό στην πραγματικότητα δεν υπάρχει; Αυτό που είναι συμφωνημένο είναι ο Αγγλικός όρος "two constituent states", τον οποίο όμως οι Τούρκοι μεταφράζουν ως «δύο ιδρυτικά κράτη» και η ΚΔ ως «δύο συνιστώσες πολιτείες ή ομοσπονδιακές μονάδες».

Ερώτημα Όγδοο: Πώς διασφαλίζεται, ότι η κεντρική κυβέρνηση τού κράτους, θα έχει μία κυριαρχία, μία διεθνή προσωπικότητα και μία ιθαγένεια (τα τρία singles), αφού στον ορισμό τής κυριαρχίας και ιθαγένειας, περιλήφθηκαν στοιχεία διχοτομικής φύσεως, που επιτρέπουν διπλή ερμηνεία τους; (Κοινή διακήρυξη 11 Φεβ. 2014, προέδρου ΚΔ και ηγέτη Τουρκοκυπρίων). Πέραν τούτου δεν υπάρχει καμία πληροφόρηση αν θα ενσωματωθούν στη λύση οι διμερείς συμφωνίες εξάρτησης τού ψευδοκράτους από τη Τουρκία, όπως είχε συμβεί στο σχέδιο Ανάν, με τις οποίες γίνεται κατάφωρη παραβίαση των τριών singles του κυπριακού κράτους.

Η μεγάλη αντίφαση, μεταξύ τής λύσης που επιδιώκει ο ΠτΔ και των συγκλίσεων που συμφωνήθηκαν, επιβάλλει να απαντηθούν τα ερωτήματα που τίθενται. Η ΔΔΟ, που με εισήγηση τού κακού δαιμονα μας, τής Βρεταννίας (προς νομιμοποίηση τών τετελεσμένων της τουρκικής εισβολής) περιλήφθηκε το 1990 και σε ψήφισμα του ΣΑ/ΟΗΕ (649/1990), απορρίφθηκε από τον λαό το 2004 με το δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανάν (ΔΔΟ) και δεν πρέπει να γίνεται επίκληση σε αυτό το ψήφισμα των ΗΕ, ούτε να συνεχίζεται η υποστήριξη τής ΔΔΟ από τις κυβερνήσεις τής ΚΔ. Με βάση τις συγκλίσεις, που γνωρίζουμε, η επανέναρξη των συνομιλιών, που επιδιώκει εναγωνίως ο ΠτΔ για λύση ΔΔΟ, δεν θα οδηγήσει σε ένα κανονικό δημοκρατικό κράτος εντός τής ΕΕ. Θα οδηγήσει σε δυσλειειτουργικό κράτος καταδικασμένο σε στρατηγική κατάρρευση, αφού θα αναβιώσουν τα εφιαλτικά ΒΕΤΟ τών Τουρκοκυπρίων στην εκτελεστική και νομοθετική εξουσία τού συντάγματος 1960, που επέβαλαν Τουρκία/Βρεταννία, και οδηγήσαν την ΚΔ σε λειτουργικό αδιέξοδο. Η ΔΔΟ με τις συγκλίσεις των συνομιλιών (υποχωρήσεις τής ΚΔ), διαμορφώθηκε σε συγκεκριμένη μορφή ομοσπονδίας δύο κρατών, που δεν διαφέρει πολύ από τήν Τουρκική θέση λύσης δύο κρατών (όχι δύο ανεξάρτητα κράτη, αλλά ομοσπονδία δύο κρατών) που υποστηρίζει σήμερα η Τουρκία. Απαιτείται απόρριψη τής ΔΔΟ και αναθεώρηση της θέσης μας για το Κυπριακό, το οποίο είναι πρόβλημα εισβολής, κατοχής, εποίκισμού, εθνοκάθαρσης και όχι δικαιοδικής διαφοράς. Είναι τραγικό ότι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, αν γίνει επανέναρξη των συνομιλιών, οι δύο λύσεις που θα συζητηθούν είναι τουρκικών όρων (ΔΔΟ-δύο κράτη). Είναι απαραίτητο να γνωρίζει ο λαός τις συγκλίσεις των συνομιλιών, για να έχει ο ίδιος άποψη για την λύση και να διαλυθούν οι ψευδαισθήσεις, που τού καλλιεργούν, ότι δήθεν "η ΔΔΟ επανενώνει την Κύπρο και αποτρέπει τη διχοτόμηση". Μόνο η αφύπνιση τού λαού, αφού ενημερωθεί αντικειμενικά, μπορεί να μας απαλλάξει από την τουρκοβρετανική ΔΔΟ, στην οποία έχει εγκλωβιστεί η πολιτική ηγεσία μας.

Λευκωσία Φεβρουάριος 2024

"In every conceivable manner, the family is link to our past, bridge to our future." - Alex Haley

Σαν family εννοούμε τον μεικτό πληθυσμό της Κύπρου στο status της προ του 1960 εποχής.

Να Ανακοπεί η Πορεία Τουρκοποίησης τής Κύπρου

Του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη

Η Τουρκία υλοποιεί σταδιακά, αδιάστακτα και μεθοδικά τον στρατηγικό στόχο της, που έθεσε από τη δεκαετία του 1950, να θέσει υπό τον έλεγχο της την Κύπρο. Μέχρι σήμερα πέτυχε να την διχοτομήσει και να την αλλοιώσει δημογραφικά. Προς ολοκλήρωση του στόχου της συνεχίζει την επιθετική πολιτική της κατά της Κυπριακής δημοκρατίας (ΚΔ) σε όλους τους τομείς. Στον στρατιωτικό τομέα: προωθήσεις στη νεκρά ζώνη, παραβιάσεις της ΑΟΖ και του εναερίου χώρου της ΚΔ, συνεχή ενίσχυση των τουρκικών δυνάμεων κατοχής (ΤΔΚ) και των στρατιωτικών υποδομών τους, κατασκευή οχυρωματικών έργων, επεμβάσεις στην κλειστή περιοχή Αμμοχώστου, απειλές κατά της ΚΔ για το <<Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχέδιο >> της κ.ά.

Στον πολιτικό και διπλωματικό τομέα: επιδιώκει διεθνή αναγνώριση του ψευδοκράτους, στο οποίο επιδίδεται με ξέφρενους ρυθμούς σε σφετερισμό και παράνομη ανάπτυξη χιλιάδων στρεμμάτων γης που ανήκουν σε Έλληνες της Κύπρου. Τα ΗΕ παραμένουν αδρανή στην αυθαιρεσία και παρανομία του ισχυρού. Στο κυπριακό η Τουρκία επιδιώκει λύση συνομοσπονδίας δύο κρατών, που μετατρέπει το νησί σε τουρκικό προτεκτοράτο.

Στον δημογραφικό τομέα: Έχει τουρκοποιήσει και εξισλαμίζει πλήρως τις κατεχόμενες περιοχές, με μαζική εμφύτευση Τούρκων εποίκων, τζαμιών και ιμάμηδων. Εξερίζωσε τον Ελληνικό πληθυσμό που πλειοψηφούσε συντριπτικά και εφήρμοσε φρικτό μηχανισμό εθνοκάθαρσης με διάπραξη εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας που έμειναν ατιμώρητα. Το ίδιο απεργάζεται και για τις ελεύθερες περιοχές στις οποίες προωθεί παράνομα μουσουλμάνους μετανάστες, που έφθασαν στο ανησυχητικό ποσοστό 6% του πληθυσμού. Η Τουρκία υλοποιεί στην Κύπρο σχέδιο εθνοκάθαρσης με στόχο να εκριζώσει τον Χριστιανικό Ελληνισμό και να εμφυτεύσει τον Τουρκικό ισλαμισμό. Να μετατρέψει τους Έλληνες της Κύπρου σε μια ανίσχυρη μειοψηφία. Όσοι επιβιώσουν, να αναγκασθούν να μεταναστεύσουν από φόβο για την ζωή και την ευημερία τους. Ο ισλαμικός φανατισμός επιβάλλει ανελεύθερο πολιτισμικό περιβάλλον σκοταδισμού και καταπολεμά τον χριστιανισμό και τον δυτικό τρόπο ζωής.

Η εθνική ασφάλεια της ΚΔ παρουσιάζει μεγάλη τρωτότητα λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής επιθετικότητας και της αποδυναμωμένης στρατιωτικής ισχύος της ΚΔ. Οι ΤΔΚ επιπέδου Σώματος Στρατού παραμένουν παράνομα επί μισό αιώνα στο νησί, εκσυγχρονίζονται συνεχώς και ενισχύονται με βαρέα επιθετικά οπτικά συστήματα (πρόσφατα με αυτοκι-

νούμενα πυροβόλα 155χιλ). Έχουν δυνατότητα να επιτεθούν αιφνιδιαστικά κατά των ελευθέρων περιοχών, με αποστολή να εξυπηρετήσουν την τουρκική στρατηγική του εξαναγκασμού. Δηλαδή με την απειλή ή χρήση στρατιωτικής ισχύος να αναγκάσει τους Έλληνες της Κύπρου να αποδεχθούν λύση Τουρκικών όρων στο Κυπριακό.

Η στρατιωτική ισχύς της ΚΔ είναι αποδυναμωμένη. Είχε επικρατήσει η λανθασμένη «σχολή σκέψης» ότι οι μικρές χώρες είναι μάταιο να δίδουν βαρύτητα στη στρατιωτική ισχύ. Αυτό είχε ως συνέπεια την μεγάλη συμπίεση των προϋπολογισμών άμυνας και την απότομη μείωση της στρατιωτικής θητείας, χωρίς να έχει μεταβληθεί η τουρκική απειλή, με αρνητικές επιπτώσεις στο αξιόμαχο της Εθνικής Φρουράς (ΕΦ) (μέσα, οπτικά συστήματα, επάνδρωση, ετοιμότητα, ηθικό). Είχε ως συνέπεια και την απαράδεκτη σύγκλιση στις συνομιλίες για το Κυπριακό, να αφοπλισθεί το κυπριακό κράτος μετά τη λύση, όπως προέβλεπε και το σχέδιο Ανάν. Το δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου (ΔΕΑΧ) είναι ανενεργό από το 2000 και η Τουρκία κυριαρχεί στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ Κύπρου-Ρόδου.

Στον διπλωματικό τομέα, η ΚΔ εμμένει στη λύση της ΔΔΟ στο Κυπριακό, παρά το γεγονός ότι την απέρριψε ο Κυπριακός Ελληνισμός με το δημοψήφισμα του 2004 για το σχέδιο Ανάν (ΔΔΟ) και παρά το γεγονός ότι αυτή η λύση δεν οδηγεί σε κανονικό δημοκρατικό κράτος. Καταλύει την ΚΔ, νομιμοποιεί την διχοτόμηση, παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ενότητα του κράτους, την δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας στη λήψη αποφάσεων και την αρχή της ασφάλειας, αφού το κυπριακό κράτος δεν θα έχει δικαίωμα να έχει ένοπλες δυνάμεις. Αυτά τα δυσμενή στοιχεία της ΔΔΟ, περιλαμβάνονται στις συγκλίσεις των διακοινοτικών συνομιλιών. Με τις συνεχείς υποχωρήσεις μας (πολιτική κατευνασμού), η ΔΔΟ κατέληξε σε συγκαλυμμένη μορφή συνομοσπονδίας δύο κρατών, που δεν διαφέρει πολύ από την λύση δύο κρατών (συνομοσπονδία δύο κρατών) που υποστηρίζει σήμερα η Τουρκία. Είναι τραγικό να επιδιώκεται επανέναρξη των συνομιλιών για το Κυπριακό, όταν οι δύο λύσεις που υπάρχουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων (ΔΔΟ, δύο κράτη) είναι τουρκικών όρων. Παρόμοια λύση με την ΔΔΟ επιβλήθηκε στη Βοσνία και παρέλυσε η λειτουργία του κράτους. Με την ΔΔΟ θα αναβιώσουν τα εφιαλτικά ΒΕΤΟ των Τουρκοκυπρίων, που επέβαλαν η Τουρκία και Βρετανία στο σύνταγμα του 1960 της ΚΔ, και οδήγησαν το κράτος σε λειτουργικό αδιέξοδο. Η ανάγκη εξεύρεσης

μηχανισμού επίλυσης αδιεξόδων στην ΔΔΟ (αναζητείται ακόμα!), όπως οι 3 ξένοι δικαστές στο σχέδιο Ανάν, καταπατά την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Καμιά σύγχρονη δημοκρατία δεν έχει μηχανισμό επίλυσης αδιεξόδων ούτε χρειάζεται γιατί εφαρμόζεται η βασική δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας στη λήψη αποφάσεων και δεν προκαλούνται αδιέξοδα.

Στον τομέα της άμυνας και ασφάλειας, η παρούσα κυβέρνηση δεν τήρησε την προεκλογική δέσμευση του προέδρου της ΚΔ, να ενισχύσει την αποτρεπτική ικανότητά της: (1) δεν τηρήθηκε η δέσμευση για αύξηση του προϋπολογισμού (ΠΥ) άμυνας σε ποσοστό 2% επί του ΑΕΠ. Ο ΠΥ άμυνας του 2024, περιορίστηκε στο ανεπαρκές ποσοστό του 1,8% (2) με πρόταση νόμου της κυβέρνησης, που υπερψηφίστηκε από την βουλή (μόνο δύο βουλευτές ενός κόμματος την καταψήφισαν), μειώθηκε ο συντελεστής έκτακτης εισφοράς για την άμυνα από το 30% στο 17%. Η τροποποίηση του νόμου μειώνει κατά πολλά εκατομμύρια ευρώ τις ετήσιες εισφορές για την άμυνα, σε μια περίοδο που η Τουρκική απειλή μεγαθύνεται και οι ανάγκες εκσυγχρονισμού των μέσων της ΕΦ αυξάνονται (3) έγινε λανθασμένος χειρισμός της κρίσης στην περιοχή του Χ. Πύλα. Η «συναντίληψη» της ΚΔ με τα ΗΕ, ουσιαστικά εξυπηρετεί την επιδίωξη των ΤΔΚ, που χρονολογείται από το 1974, για κατασκευή δρόμου εντός της νεκρής ζώνης, που θα παρακάμπτει τις Βρετανικές βάσεις και θα συνδέει το κατεχόμενο Χ. Άρσος με το τουρκικό φυλάκιο, που εγκατέστησαν παράνομα οι ΤΔΚ το 1974 στις παρυφές του Χ. Πύλα. Ο δρόμος εξυπηρετεί τις επιθετικές δυνατότητες των ΤΔΚ.

Για να ανακοπεί η πορεία τουρκοποίησης της Κύπρου πρέπει να αναθεωρηθεί η πολιτική της ΚΔ: (1) να ενισχυθεί επείγοντως η στρατιωτική ισχύς της (ΕΦ-ΔΕΑΧ-συμμαχίες), (2) να απορριφθεί η λύση ΔΔΟ, να επανατοποθετηθεί το Κυπριακό στην ορθή βάση του ως θέμα εισβολής, κατοχής, εποικισμού, εθνοκάθαρσης και (3) να τεθεί φραγμός στη δημογραφική αλλοίωση. Προυποθέσεις για την αναθεώρηση: (1) Η συνειδητοποίηση των θανάσιμων κινδύνων από την επιθετικότητα της Τουρκίας και την υποστήριξη εφαρμογής λύσης ΔΔΟ, (2) η κατανόηση της αξίας της στρατιωτικής ισχύος (παραγωγός ασφάλειας) για την επιβίωση μας και η αύξηση των χρηματικών πόρων προς ενίσχυση της. Η μόνη ελπίδα να απαλλαγούμε από την τουρκοβρετανική ΔΔΟ, στην οποία είναι εγκλωβισμένες, η κυβέρνηση μας και οι πολιτικές ηγεσίες των περισσότερων κομμάτων, είναι η αφύπνιση του λαού. Αν ο λαός ενημερωθεί αντικειμενικά και διαλυθούν οι ψευδαισθήσεις, που του καλλιεργούν ότι “η ΔΔΟ επανενώνει την Κύπρο και αποτρέπει την διχοτόμηση”, θα ανατρέψει αυτή τη λύση, που οδηγεί στην τουρκοποίηση της Κύπρου.

Καμιά κίνηση της Τουρκίας δεν είναι τυχαία! Έτοιμος να "καταπιεί" την Κύπρο είναι ο Ερντογάν

Αποσπάσματα άρθρου του Γιάννου Χαραλαμπίδη για την simerini.sigmalive.com

Κύπρος και θαλάσσιες οδοί

Εδώ γίνεται αντιληπτός ο κομβικός γεωπολιτικός για την Τουρκία ρόλος της Κύπρου, διότι: Πρώτο, έχει πρόσβαση στο Σουέζ. Δεύτερο, δημιουργεί μια τουρκική λίμνη από τη Μαρμαρίδα ως την Αλεξανδρέττα. Τρίτο, αποκόπτει την Ελλάδα προς τη Μέση Ανατολή εάν πέσει η Κύπρος. Γιατί; Διότι η Ελλάδα χάνει το δικό της στρατηγικό βάθος και η Τουρκία μπορεί να ελέγξει καλύτερα τις πύλες του Αιγαίου, στα νότια, δηλαδή στον άξονα Κρήτης, Καρπάθου, Ρόδου.

Πρόκειται για μια θαλάσσια οδό που ξεκινά από το Άντεν, προς το Σουέζ, από το Σουέζ στο Αιγαίο και από τα Δαρδανέλλια στην Κωνσταντινούπολη και στη Μαύρη Θάλασσα. Εκεί, δηλαδή, στη Μαύρη Θάλασσα έχει διχοτομηθεί το μεγαλύτερο μέρος της ΑΟΖ μεταξύ της Τουρκίας και της Ρωσίας, μετά την κατάκτηση της Κριμαίας. Αυτή είναι η μια όψη του νομίσματος. Η άλλη, είναι αυτή των σχέσεων Μόσχας και ΝΑΤΟ. Επί τούτου, η Άγκυρα έχει τον κύριο ρόλο ανάσχεσης της Συμμαχίας έναντι της νέας ρωσικής απειλής.

Τα θαλάσσια δρομολόγια δεν κινούνται μόνο από το Σουέζ προς το Αιγαίο, τη Μαύρη Θάλασσα και αντίστροφα, αλλά και προς το Γιβραλτάρ. Ως εκ τούτου, καθόλου τυχαίες δεν είναι οι σχέσεις που οικοδομεί η Άγκυρα με τα αραβικά κράτη που βρέχονται από τη Μεσόγειο. Δημιουργούνται δεσμοί αλληλεξάρτησης, που μετατρέπονται σε δεσμούς εξάρτησης.

Ο Πρόεδρος, η Ολγκίν και τα παιχνίδια αναγνώρισης

Καμιά κίνηση της Τουρκίας δεν είναι τυχαία. Και όταν ο Ερντογάν τονίζει πως η χώρα του απλώνεται εκτός των τειχών της, ξέρει πολύ καλά τι λέει. Και ο νεο-οθωμανισμός δεν είναι μια ασαφής θεωρία στη σφαίρα του ανέφικτου, αλλά έχει τεθεί ήδη σε εφαρμογή και ετοιμάζεται να απορροφήσει ως πρώτο θύμα την Κύπρο, όπου η κ. Ολγκίν προσδοκά, μετά από 50 χρόνια κατοχής, να βρει κοινό έδαφος μεταξύ των δύο πλευρών, παρότι η Τουρκία συνεχίζει τον αμανέ της. Επιμένει στην ισότιμη κυριαρχία και στα δύο κράτη. Και η Λευκωσία, καθώς και η Αθήνα, ζουν με τις ψευδαισθήσεις. Χωρίς, όπως λέει ο Πρόεδρος, να έχει σχέδιο Β. Ως εκ τούτου, καταδικάζει εαυτόν να κινείται μεταξύ νέου αδιεξόδου, που βοηθά στην εμπεδωση της διχοτόμησης ή σε μια διχοτόμηση στο πλαίσιο μιας ομοσπονδίας, συνομοσπονδιακού χαρακτήρα. Το ερώτημα είναι εάν υπάρχει εναλλακτική στρατηγική. Και βέβαια υπάρχει και την έχουμε αναλύσει πολλάκις από αυτές τις στήλες. Στηρίζεται στη λογική της αποτροπής και στην εξής βασική αρχή της δημοκρατίας:

Η Τουρκία αξιώνει όπως η Κυπριακή Δημοκρατία αναγνωρίσει το ψευδοκράτος. Ερώτημα: Γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία δεν αξιώνει την εφαρμογή, από πλευράς της Τουρκίας, του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου; Τι σημαίνει αυτό; Ότι η Άγκυρα θα πρέπει να αρχίσει την αποχώρηση των στρατευμάτων της από την Κύπρο και την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως η αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου του 2005 προβλέπει, ως προϋπόθεση για τη συνέχιση των ενταξιακών διαδικασιών της Τουρκίας στην ΕΕ. Γιατί ενταχθήκαμε στην ΕΕ; Για να αναγνωρίσουμε εμείς το ψευδοκράτος ή η Τουρκία την Κυπριακή Δημοκρατία, ως οφείλει με βάση το κεκτημένο; Διότι, αυτά τα οποία μαγειρεύονται, μάλλον βοηθούν στην οικοδόμηση της νέας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που θα μας καταπιεί. Αυτά, τα είπε ο Πρόεδρος στην κ. Ολγκίν; Μάλλον όχι...

THE TURKISH CRIMES OF 20th CENTURY

(DECLARATIONS OF THE ARMENIANS, KURDS, GREEKS, PONTIANS, SYRIANS, CYPRIOTS)

Of all enslaved nations of Turkey to the Public Opinion of mankind and every man of goodwill. This publication aims:

To attract the attention of mankind to the victims of Turkish atrocities and vandalism and to perpetuate the historical memory to those acts
To inform mankind of the policy of genocide for millions of people,

Followed by the Turkish government in the recent past against the enslaved inhabitants who lived in Asia Minor and northern Cyprus and formed the majority of the population.

To extend justice and condemn Turkey for the crimes.

This condemnation is inevitable if there are any traces of civilization and self-respect left under the veil of hypocrisy and immorality of international politics

The entire history of the Ottoman Empire and contemporary Turkey is a series of continuous imperialism, slaughter, plunder and endless bloodshed of the people who had the misfortune to be conquered by the Turks.

Greeks, Armenians, Syrians, Arabs, Kurds and recently Cypriots were the victims of Turkish brutality.

The genocide to Armenians and Greeks is numbered in millions of victims. Tens of thousands were the victims of Syrians and Arabs in South East Asia Minor.

Thousands of victims were Kurds seeking their human rights of freedom from the "democratic" Turkey founded by Kemal Ataturk.

Today the Kurdish population in Turkey is estimated at about 12.000.000 inhabitants. They don't have the following basic freedom.

Freedom to speak their language, to sing their songs, to have their schools, to be taught their language, to have their autonomy, and to live free.

For the Turkish government, the existence of Kurdish nationhood is denied, and any attempt to protect and uprising is drowned in blood.

The Turks use the same policy in Cyprus which they invaded in 1974 in violation of the International Law. This invasion created thousands of victims. Since the invasion the Turks maintain an occupation army on the Northern part of the island contrary to the United Nations decisions and are in the process of changing the demographic composition of Cyprus by transforming Turks by the Turkish mainland to the occupied sector of the island.

If the civilized people of the entire world do not react against such acts, soon a new explosion of Turkish imperialism will evolve. This imperialism in its original phase is now spreading out with the Nazis "Vital Terrain" (extending to Balkan, Middle East, Caucasus, Mediterranean up to Morocco), the "Blue Territories", the restoration of ex Ottoman Empire threatening all its neighboring countries.

In addition, it has under way a massive armament program by its military industrial complex, together with the imperialist rhetoric of mass media and officials.

The principles of UN for the self-determination of peoples do not bind Turkey at all, since Turkey does not respect International Law and the Law of Sea.

Furthermore, the principles of civilization and humanity which are revered by all civilized nations are being discarded by the Turks. Otherwise, there wouldn't have been the Genocides and atrocities. It is a sign of the moral decline of our times that International Public opinion tolerates these acts of Turkey that degrade human civilization and do not impose a just punishment

For all these reasons we, the representatives of the subjugated and oppressed people of Turkey appeal and ask all nations in the world, regardless of their political or religious background, to help us in our unequal struggle.

Therefore, we ask you to join us as a voice of protest against the Turkish atrocities, its threat of using force and declare that we shall continue our struggle to the final victory, the liberation of our ancestral land from our oppressors

The oppressor nationalities of Asia Minor and Northern Cyprus

ARMENIANS-KURDS-GREEKS-CYPRIOTS-PONTIANS-SYRIANS

ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

(ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΡΜΕΝΙΩΝ, ΚΟΥΡΔΩΝ, ΕΛΛΗΝΩΝ, ΠΟΝΤΙΩΝ, ΣΥΡΙΩΝ, ΚΥΠΡΙΩΝ)

Όλα τα σκλαβωμένα έθνη της Τουρκίας στην κοινή γνώμη της ανθρωπότητας και κάθε ανθρώπου καλής θέλησης. Αυτή η δημοσίευση έχει ως στόχο:

Να προσελκύσει την προσοχή της ανθρωπότητας στα θύματα των τουρκικών θηριωδιών και βανδαλισμών και να διαιωνίσει την ιστορική μνήμη σε αυτές τις πράξεις

Για να ενημερώσουμε την ανθρωπότητα για την πολιτική της γενοκτονίας για εκατομμύρια ανθρώπους,

Ακολούθησε η τουρκική κυβέρνηση στο πρόσφατο παρελθόν εναντίον των υπόδουλων κατοίκων που ζούσαν στη Μικρά Ασία και τη βόρεια Κύπρο και αποτελούσαν την πλειοψηφία του πληθυσμού.

Να επεκτείνει τη δικαιοσύνη και να καταδικάσει την Τουρκία για τα εγκλήματα.

Αυτή η καταδίκη είναι αναπόφευκτη εάν υπάρχουν ίχνη πολιτισμού και αυτοσεβασμού κάτω από το πέπλο της υποκρισίας και της ανηθικότητας της διεθνούς πολιτικής

Ολόκληρη η ιστορία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της σύγχρονης Τουρκίας είναι μια σειρά από συνεχείς ιμπεριαλισμούς, σφαγές, λεηλασίες και ατελείωτες αιματοχυσίες των ανθρωπινων που είχαν την ατυχία να κατακτηθούν από τους Τούρκους.

Έλληνες, Αρμένιοι, Σύροι, Άραβες, Κούρδοι και πρόσφατα Κύπριοι ήταν θύματα της τουρκικής θηριωδίας.

Η γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων υπολογίζεται σε εκατομμύρια θύματα. Δεκάδες χιλιάδες ήταν τα θύματα Σύριων και Αράβων στη Νοτιοανατολική Μικρά Ασία.

Χιλιάδες θύματα ήταν Κούρδοι που αναζητούσαν τα ανθρώπινα δικαιώματά της ελευθερίας τους από τη «δημοκρατική» Τουρκία που ίδρυσε ο Κεμάλ Ατατούρκ.

Σήμερα ο κουρδικός πληθυσμός στην Τουρκία υπολογίζεται σε περίπου 12.000.000 κατοίκους. Δεν έχουν την εξής βασική ελευθερία.

Ελευθερία να μιλούν τη γλώσσα τους, να τραγουδούν τα τραγούδια τους, να έχουν τα σχολεία τους, να μαθαίνουν τη γλώσσα τους, να έχουν την αυτονομία τους και να ζουν ελεύθερα.

Για την τουρκική κυβέρνηση, η ύπαρξη κουρδικού έθνους αρνείται και κάθε προσπάθεια προστασίας και εξέγερσης πνίγεται στο αίμα.

Οι Τούρκοι χρησιμοποιούν την ίδια πολιτική στην Κύπρο που εισέβαλαν το 1974 κατά παράβαση του Διεθνούς Δικαίου. Αυτή η εισβολή ημειούργησε χιλιάδες θύματα. Από την εισβολή οι Τούρκοι διατηρούν στρατό κατοχής στο βόρειο τμήμα του νησιού αντίθετα με τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και βρίσκονται σε διαδικασία αλλαγής της δημογραφικής σύνθεσης της Κύπρου μετατρέποντας τους Τούρκους από την τουρκική ηπειρωτική χώρα σε κατεχόμενο τμήμα του νησιού.

Εάν οι πολιτισμένοι λαοί όλου του κόσμου δεν αντιδράσουν ενάντια σε τέτοιες ενέργειες, σύντομα θα εξελιχθεί μια νέα έκρηξη του τουρκικού ιμπεριαλισμού. Αυτός ο ιμπεριαλισμός στην αρχική του φάση απλώνεται τώρα με το ναζιστικό «ζωτικό έδαφος» (που εκτείνεται στα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή, τον Καύκασο, τη Μεσόγειο μέχρι το Μαρόκο), τη «Γαλαζία Πατρίδα», την παϊνόνρωση της πρώην Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που απειλεί όλες τις γειτονικές χώρες. Επιπλέον, έχει σε εξέλιξη ένα τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα από το στρατιωτικό βιομηχανικό συγκρότημα της, μαζί με την ιμπεριαλιστική ρητορική των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των αξιωματούχων της.

Οι αρχές του ΟΗΕ για την αυτοδιάθεση των λαών δε δεσμεύουν καθόλου την Τουρκία, αφού η Τουρκία δε σέβεται το Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας

Επιπλέον, οι αρχές του πολιτισμού και της ανθρωπότητας που σέβονται όλα τα πολιτισμένα έθνη απορρίπτονται από τους Τούρκους, διαφορετικά δε θα υπήρχαν οι Γενοκτονίες και οι θηριωδίες. Είναι σημάδι ηθικής παρακμής των καιρών μας ότι η διεθνής κοινή γνώμη ανέχεται αυτές τις πράξεις της Τουρκίας που υποβαθμίζουν τον ανθρώπινο πολιτισμό και δεν επιβάλλουν δίκαιη τιμωρία

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς οι εκπρόσωποι του υποταγμένου και καταπιεσμένου λαού της Τουρκίας κάνουμε έκκληση και ζητάμε από όλα τα έθνη του κόσμου, ανεξαρτήτως πολιτικής ή θρησκευτικής καταγωγής, να μας βοηθήσουν στον άριστο αγώνα μας.

Ως εκ τούτου, σας ζητάμε να ενωθείτε μαζί μας ως φωνή διαμαρτυρίας ενάντια στις τουρκικές θηριωδίες, την απειλή της για χρήση βίας και να δηλώσουμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας μέχρι την τελική νίκη, την απελευθέρωση της πατρογονικής μας γης από τους καταπιεστές μας

Οι καταπιεστικές εθνικότητες της Μικράς Ασίας και της Βόρειας Κύπρου

ΑΡΜΕΝΙΟΙ-ΚΟΥΡΔΟΙ-ΕΛΛΗΝΕΣ-ΚΥΠΡΙΟΙ-ΠΟΝΤΙΟΙ-ΣΥΡΙΟΙ

Επιμέλεια Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Κωνσταντινίδη

"Ο κίνδυνος πολέμου με την Τουρκία έχει αυξηθεί μετά την ένταξη της Σουηδίας στο NATO"

Του αναλυτού διεθνών σχέσεων Michael Rubin

Διανύουμε περίοδο έντονων τουρκικών προετοιμασιών για εκδήλωση επιθετικής ενέργειας εναντίον μας, γεγονός που απαιτεί προετοιμασία και αυξημένη εγρήγορση από την Ελλάδα

Στο κλίμα ευφορίας που τον αέρα αισιοδοξίας που διακατέχει την Αθήνα, για επικράτηση ηρεμίας με την Τουρκία στο Αιγαίο, μετά την πώληση των μαχητικών 5ης γενιάς F-35 και την επιπλέον στρατιωτική βοήθεια προς τη χώρα μας από τις ΗΠΑ, όπως προειδοποιεί ο Ρούμπιν "Η Τουρκία απειλεί να εισβάλει στην Ελλάδα και την Αρμενία", επισημαίνοντας:

Οι νέες επιθετικές δηλώσεις Ερντογάν-Τούρκων αναλυτών κατά της Ελλάδας

"Στις 27 Ιανουαρίου 2024, δύο ημέρες αφότου η κυβέρνηση Μπάιντεν προέτρεψε εκ νέου το Κογκρέσο να ανάψει πράσινο φως στις πωλήσεις F-16 στην Τουρκία, ο Πρόεδρος της Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν είπε σε δημόσια συνεδρίαση του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP):

«Ο αγώνας μας δεν τελειώνει με την εκδίωξη του εχθρού (Ελλήνων) από τα εδάφη μας και τη ρίψη τους στη θάλασσα από τη Σμύρνη».

Ήταν μια προκλητική δήλωση δεδομένης της σφαγής στη Σμύρνη, τη σημερινή Σμύρνη, που σκότωσε έως και 100.000 άτομα γεγονός που σύμφωνα με μελετητές, ισοδυναμούσε με γενοκτονία κατά των Ελλήνων Χριστιανών της Ανατολίας.

Εν συνεχεία, λίγο περισσότερο από μια εβδομάδα αργότερα, Τούρκοι αναλυτές στο CNN Türk συζήτησαν τις προοπτικές εκτόξευσης του Tayfun, του πρώτου εγχώριου βαλλιστικού πυραύλου της Τουρκίας, κατά της Ελλάδας. «Αν το ρίξουμε από την Αδριανούπολη ή τη Σμύρνη, μπορούμε να χτυπήσουμε την Αθήνα», κατέληξαν.

Η τουρκική "καραμέλα" για Σμύρνη και κυριαρχία των νησιών του Αιγαίου

Η υπερηφάνεια για το «ρίξιμο των Ελλήνων στη θάλασσα» είναι κυρίαρχη τάση στην κυβέρνηση του Ερντογάν.

Είναι επίσης δημοφιλές σλόγκαν στην Τουρκία. Υπάρχουν τουρκικά εθνικιστικά τραγούδια καθώς και ετήσιες δημόσιες τελετές που γιορτάζουν τη σφαγή του αιωνόβιου χριστιανικού πληθυσμού της Σμύρνης ως «Η απελευθέρωση της Σμύρνης από τις εχθρικές δυνάμεις». Για τον εορτασμό της 100ής επετείου της σφαγής το 2022, για παράδειγμα, ένας από τους μεγαλύτερους ποπ σταρ της Τουρκίας έδωσε μια συναυλία στο κέντρο της πόλης στη Σμύρνη, γιορτάζοντας τη σφαγή. Εκατοντάδες χιλιάδες παρευρέθηκαν. Η απειλή για εκτόξευση πυραύλων στην Αθήνα έρχεται σε ένα σκληρό τουρκικό ρεβανσισμό.

Τα μέσα ενημέρωσης της Τουρκίας διεκδικούν επανειλημμένα την ιδιοκτησία 152 νησιών και βραχονησίδων στο Αιγαίο Πέλαγος που έχουν δοθεί στην Ελλάδα με τη Συνθήκη της Λωζάνης το 1923, τη Σύμβαση του 1932 μεταξύ Τουρκίας και Ιταλίας και τη Συνθήκη του Παρισιού το 1947.

Η Ελλάδα δεν είναι μόνη ως στόχος των εδαφικών διεκδικήσεων της Τουρκίας.

Ο Ακάρ απειλεί με εθνοκάθαρση την Αρμενία Ο Χουλουσί Ακάρ, πρώην υπουργός Άμυνας που σήμερα προεδρεύει της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας του Κοινοβουλίου, απείλησε την Αρμενία κατά τη διάρκεια επίσκεψης στο Αζερμπαϊτζάν στις 29 Ιανουαρίου 2024, ότι η Τουρκία θα μπορούσε να επαναλάβει την εθνοκάθαρση του ντόπιου αρμενικού πληθυσμού του Ναγκόρνο-Καραμπάχ και του Αζερμπαϊτζάν εναντίον της ίδιας της Αρμενίας. Με την τουρκική υποστήριξη, το Αζερμπαϊτζάν συνεχίζει να κατέχει αρκετές δεκάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα αρμενικού εδάφους.

Αυξήθηκε ο κίνδυνος πολέμου Τουρκίας-Ελλάδας αντί να μειωθεί

Καθώς η Τουρκία άσκησε πιέσεις για F-16 ως μέρος μιας προσπάθειας για την άρση της ένταξης της Σουηδίας στο

NATO, σταμάτησε τις υπερπτήσεις και την παρενόχληση των ελληνικών νησιών.

Το ότι ο Ερντογάν τόσο γρήγορα παραβίασε τη συμφωνία του, αφού έλαβε την έγκριση της κυβέρνησης Μπάιντεν για την πώληση των F-16 υποδηλώνει τρομερά κακή πίστη. Η κυβέρνηση Μπάιντεν μπορεί να γιορτάζει τη συμφωνία της Τουρκίας να επιτρέψει την ένταξη της Σουηδίας στο NATO ως διπλωματική νίκη, αλλά ο αυξανόμενος κίνδυνος ενός ενδοNATOϊκού πολέμου αντιστάθμισε οποιοδήποτε όφελος μπορεί να φέρει η ένταξη της Σουηδίας στη Συμμαχία. Η αντιμετώπιση των παραπόνων του Ερντογάν ή η ενίσχυση του στρατού του δεν θα επαναφέρει την Τουρκία στην κοινότητα των υπεύθυνων εθνών. Αντίθετα, το πρόβλημα παραμένει η ιδεολογία του Ερντογάν. Η αγνόηση αυτής της πραγματικότητας δεν θα φέρει σταθερότητα ή ασφάλεια, αλλά θα μπορούσε μάλλον να καταστρέψει το NATO και να αναγκάσει τις Ηνωμένες Πολιτείες να αντιμετωπίσουν έναν ακόμη απροσδόκητο πόλεμο στην Ευρώπη."

Απαιτείται προετοιμασία και εγρήγορση από την Ελλάδα

Από τα παραπάνω εξάγεται ότι αντί η ένταξη της Σουηδίας στο NATO να μειώσει τον κίνδυνο πολέμου Τουρκίας-Ελλάδας, τουναντίον επαύξησε την πιθανότητα πρόκλησής του. Σε αυτό συντελεί η ικανοποίηση των Τούρκων για απόκτηση των 40 F-16 BLOCK-70 από τις ΗΠΑ, συνοδεία 900 και πλέον πυραύλων αέρος-αέρος AMRAAM-120 βεληνεκούς 120 χλμ, καθώς και άλλων εξοπλισμών, ισχυροποιώντας σημαντικά την αεροπορική τους ισχύ, συνδυαστικά με την επιθετικότητα του Ερντογάν και γενικότερα των Τούρκων σε βάρος μας, η οποία δεν είναι μόνο φραστική αλλά και επί του πρακτέου, αφού η αμυντική βιομηχανία της χώρας τους παραδίδει συνεχώς επιθετικά όπλα στις Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις.

Η Ελλάδα θα πρέπει να αντιληφθεί ότι η περίοδος ηρεμίας που διανύουμε με την Τουρκία έχει ημερομηνία λήξεως από τους "γείτονες", οι οποίοι όπως έχουμε επισημάνει σε πληθώρα άρθρων μας, δεν έχουν κάνει ούτε ένα βήμα πίσω από τις διεκδικήσεις τους σε βάρος μας, ενώ εξακολουθούν να διατηρούν το Casus Belli κατά της χώρας μας.

Την συγκεκριμένη περίοδο θα την χαρακτηρίζαμε ως μια περίοδο έντονων τουρκικών προετοιμασιών για εκδήλωση επιθετικής ενέργειας εναντίον μας.

Εκτίμησή μας είναι ότι ο Ερντογάν σταδιακά θα επαναφέρει την ένταση στις σχέσεις με την Ελλάδα, με επίκεντρο αρχικά τη ΝΑ Μεσόγειο και το Τουρκολιβυκό μνημόνιο στην θαλάσσια περιοχή νοτίως της Κρήτης, για να ακολουθήσει το Αιγαίο.

Η ένταση θα ανεβαίνει ολοένα και περισσότερο από πλευράς Τουρκίας, όσο θα πλησιάζουμε προς την ημερομηνία τέλεσης των Προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ τον Νοέμβριο 2024, οι οποίες είναι βέβαιο ότι θα διεξαχθούν σε έντονο κλίμα πόλωσης.

"Ο λύκος στην αντάρα χαίρεται", λέει ο σοφός Ελληνικός λαός, κάτι που ταιριάζει γάντι με τον Ερντογάν ο οποίος εκτιμούμε ότι θα επιχειρήσει να επιβάλλει τετελεσμένα σε βάρος μας στο Αιγαίο λίγο πριν τη διεξαγωγή των Αμερικανικών εκλογών.

Απαιτείται προετοιμασία-εγρήγορση και συσπείρωση όχι μόνο των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων αλλά και όλων των φορέων του κράτους και της ομογένειας, αφού η πιθανότητα Ελληνοτουρκικού πολέμου, έχει αυξηθεί αντί να μειωθεί, όπως θέλουν να πιστεύουν πολλοί στην Πατρίδα μας.

Η Τουρκία στην αναδυόμενη παγκόσμια τάξη και η διπλωματική πενία της Ελλάδας

Του Πολιτικού επιστήμονος Γεωργίου Βενέτη

Σε νέα ομιλία του ο Ερντογάν, στην εκδήλωση με τα 97 χρόνια από την σύσταση της MIT, είπε ότι «η σφαίρα επιρροής και ευθύνης της Τουρκίας είναι πολύ πιο ευρεία, διότι οι καρδιές δισεκατομμυρίων ανθρώπων σε μια αχανή γεωγραφία από τα Βαλκάνια μέχρι τον Καύκασο, από το κέντρο της Ασίας μέχρι το νότο και την ανατολή, από το βορρά μέχρι τα βόθρα της Αφρικής, είναι στραμμένα προς εμάς», επισημαίνοντας πως «η πολιτική μας δεν έχει αλλάξει, θα προστατεύσουμε τη Γαλάζια Πατρίδα από το Αιγαίο μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο... τόσο σε διπλωματικό, όσο και σε στρατιωτικό επίπεδο».

Πράγματι, ως χώρα στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων (Ασίας, Αφρικής και Ευρώπης), η Τουρκία είναι βασικός περιφερειακός παίκτης. Τα δόγματα εξωτερικής πολιτικής της Άγκυρας τα τελευταία 10-15 χρόνια δημιούργησαν προβλήματα στους γείτονές της και ιδιαίτερα στη χώρα μας. Ειδικότερα, ο νεο-οθωμανισμός και η πρόθεσή της να αποκαταστήσει την προηγούμενη επιρροή της στον μετα-οθωμανικό χώρο προκαλεί ανησυχία στα γειτονικά της κράτη και στην ευρύτερη περιοχή. Η αρχή των “μηδενικών προβλημάτων με τους γείτονες” που προτάθηκε από τον Αχμέτ Νταβούτογλου, συγγραφέα της δογματικής έννοιας του νεο-οθωμανισμού, είχε δημιουργήσει την ελπίδα ότι οι τουρκικές αρχές θα ακολουθήσουν αυτή την πορεία. Οι ελπίδες γρήγορα διαψεύστηκαν.

Επιπρόσθετα, το δόγμα του τουρκικού ευρασιανισμού, λόγω της γεωγραφικής θέσης και της εθνοπολιτιστικής συγγένειας με χώρες του μετασοβιετικού χώρου, δημιουργεί ανησυχίες στους μεγάλους παίκτες της περιοχής, τη Ρωσία και τη Κίνα, καθώς και στο Ιράν. Το δόγμα του νεοπαντουρανισμού, το οποίο πρεσβεύει την πολιτιστική, στρατιωτική, πολιτική, οργανωτική και δομική ενοποίηση των ανεξάρτητων τουρκογενών κρατών, τέθηκε σε νέα βάση μετά τους παγκόσμιους γεωπολιτικούς μετασχηματισμούς που προκάλεσε η κατάρρευση της ΕΣΣΔ.

Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτού του δόγματος, η Άγκυρα σχεδιάζει να σχηματίσει μια κοινή οικονομική αγορά με τη συμμετοχή και ορισμένων μη τουρκογενών κρατών (συμπεριλαμβανομένων της Γεωργίας, του Τατζικιστάν και του Πακιστάν), προωθώντας ένα φιλόδοξο σχέδιο για τη διαμόρφωση μιας εναλλακτικής οικονομικής ολοκλήρωσης με πληθυσμό 423 εκατομμυρίων, από την Κωνσταντινούπολη μέχρι το Ισλαμαμπάντ.

Αυτή η οικονομική διεξόδωση που έχει ως στόχο την αύξηση του αποτυπώματος του τουρκικού κράτους στο σύστημα των περιφερειακών και παγκόσμιων σχέσεων, δημιουργεί από την άλλη μεγάλη επιφυλακτικότητα από την πλευρά μιας ομάδας μικρών και μεγάλων

παικτών της περιοχής (της Αρμενίας, του Τατζικιστάν, του Ιράν, της Ρωσίας, της Ινδίας και της Κίνας).

Η τουρκική διεξόδωση στην Ευρασία

Προς τα μέσα του εικοστού αιώνα, η Τουρκία προσπάθησε ανεπιτυχώς να προχωρήσει σε μία γεωπολιτική διεξόδωση. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η Άγκυρα ακροβατούσε σε μια συμμαχία με τη Γερμανία, με στόχο να εισέλθει βίαια στις εκτάσεις του σοβιετικού Καυκάσου και της Κεντρικής Ασίας. Ωστόσο, αυτή η προσπάθεια ακυρώθηκε λόγω των στρατιωτικών επιτυχιών του Κόκκινου Στρατού, με τη Τουρκία να μην τολμά να μπει στον πόλεμο κατά της ΕΣΣΔ. Νέες ευκαιρίες για την Τουρκία ήρθαν με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, καθώς πέντε νέα τουρκογενή κράτη εμφανίστηκαν στον μετασοβιετικό χώρο.

Στις συναλλαγές της με τα ανεξάρτητα τουρκογενή κράτη, τα οποία δεν υπήρξαν ποτέ ιστορικά μέρος του οθωμανικού κράτους, η τουρκική διπλωματία χρησιμοποιεί μια ρεαλιστική προσέγγιση που λαμβάνει υπόψη κοινά οικονομικά και άλλα (συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών) συμφέροντα. Συγκεκριμένα, η Τουρκία, λόγω της νέας ενεργειακής πολιτικής του Ηνωμένου Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειών, κατέστη σημαντικός κόμβος για την εξαγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου του Αζερμπαϊτζάν στην Ευρώπη, παρακάμπτοντας τη Ρωσία.

Στις αρχές του 21ου αιώνα, δημιουργήθηκε στην Τουρκία μία αποτελεσματική υποδομή αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου. Ο νότιος μεταφορικός διάδρομος και ο υπερανатоλιανός αγωγός φυσικού αερίου έχουν γίνει πλέον απόλυτα αναγκαίοι για τις χώρες της περιοχής της Κασπίας (Αζερμπαϊτζάν, Καζακστάν και Τουρκμενιστάν).

Όσον αφορά τον στρατιωτικό πραγματισμό, η Τουρκία είχε αποφασιστικό αντίκτυπο στον δεύτερο πόλεμο του Καραμπάχ, παρείχε την απαραίτητη στρατιωτική, τεχνική και διπλωματική βοήθεια στο Αζερμπαϊτζάν, για να αποκαταστήσει τον έλεγχο στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ. Σήμερα, η συμβολή της Τουρκίας στην επιτυχία του Αζερμπαϊτζάν στο Καραμπάχ χρησιμοποιείται ενεργά στο πλαίσιο του OTS για την προώθηση μιας στρατιωτικής συμμαχίας με την Τουρκία.

Η Άγκυρα παρέχει ενεργή στρατιωτική και στρατιωτική-τεχνική βοήθεια στις χώρες OTS (συμπεριλαμβανομένου του Καζακστάν και της Κιργιζίας, που είναι μέλη του Οργανισμού Συνθήκης Συλλογικής Ασφάλειας (CSTO)). Επιπρόσθετα η Άγκυρα προτείνει στους Τουρκογενείς συμμάχους της να σκεφτούν τη δημιουργία κάποιου είδους κοινού στρατιωτικού θεσμού (Στρατός του Τουράν ή Δύναμη Ταχείας Αντίδρασης, OTS). Αντίστοιχα, η οικονομική και στρατιωτική σύν-

δεση Τουρκίας-Αζερμπαϊτζάν παρουσιάζεται ως παράδειγμα ενός νέου μοντέλου τουρκικής ολοκλήρωσης που βασίζεται στην αρχή “ένα έθνος – δύο (έξι) κράτη”.

Οι προοπτικές του τουρκικού ρεβανσισμού

Πολλοί ειδικοί είναι δύσπιστοι για τις προοπτικές ενός τέτοιου τουρκικού ρεβανσισμού. Ως επιχειρήματα αναφέρονται οι ανεπαρκείς οικονομικοί και στρατιωτικοί πόροι, η συνεχιζόμενη οικονομική κρίση και η εξάρτηση της Τουρκίας από τις εισαγωγές ενέργειας. Επιπλέον, ο πρόεδρος Ερντογάν, με την επιθετική και πολύπλευρή του διπλωματία, ανοίγει πολλά μέτωπα. Η Αγκυρα παρεμβαίνει αυξάνοντας το διπλωματικό της αποτύπωμα σε χώρες της Μέσης Ανατολής, των Βαλκανίων, της Βόρειας Αφρικής, του Νότιου Καυκάσου και της Κεντρικής Ασίας.

Ως εκ τούτου, τίθεται ένα φυσικό ερώτημα – αντιστοιχούν οι πραγματικές δυνατότητες της Τουρκίας με τις υπέρογκες φιλοδοξίες της; Από αυτή την ανάλυση προκύπτει ότι η Τουρκία αναμένει να κερδίσει το παιχνίδι με “αδύναμα χαρτιά”. Ωστόσο, ένας τέτοιος “πολιτικός τζόγος” λειτουργεί μόνο όταν παίζεται με αδύναμους αντιπάλους, αλλά είναι απίθανο να πετύχει εναντίον ενός ισχυρού παίκτη, όπως είναι η Ρωσία, η Κίνα ακόμη και το Ιράν. Η Αγκυρα, προς το παρόν, επιτυγχάνει να ελίσσεται και να προωθεί τα γεωπολιτικά και οικονομικά της συμφέροντα, υποχωρώντας σε κάποιο πεδίο επιρροής της κερδίζοντας ως αντάλλαγμα την ανοχή των άλλων δυνάμεων σε άλλο/άλλα σημεία εμπλοκής της. Χρησιμοποιεί ευέλικτη διπλωματία, συνδυάζοντας την ακαμψία με το φλερτ, βρίσκει ένα αδύνατο σημείο και προωθεί τα σχέδιά της.

Μια ιδιαίτερα ζωντανή επίδειξη αυτής της πολιτικής από την Αγκυρα παρατηρείται στη Συρία, δεδομένης της ισορροπίας δυνάμεων μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας. Επίσης, κέρδισε την ανοχή της Ρωσίας, με ανοιχτό το θέμα της Ουκρανίας, βοηθώντας το Αζερμπαϊτζάν να επικρατήσει της αδύναμης Αρμενίας στο Καραμπάχ. Οι τουρκικές φιλοδοξίες στα βορειοανατολικά μπορούν να συγκρατηθούν από τη Ρωσία, το Ιράν και την Κίνα. Εάν όμως η Αγκυρα κατορθώσει να υλοποιήσει τους μεγαλύτερους σχεδιασμούς της στην Ευρασία, τότε η Τουρκία θα αλλάξει πραγματικά το καθεστώς της σε υπερ-περιφερειακή και στη συνέχεια σε μετρίου μεγέθους παγκόσμια δύναμη.

Τούτων λεχθέντων, παρατηρώντας την πραγματιστική ευέλικτη και ταυτόχρονα επιθετική τουρκική διπλωματία, δεν μπορεί κανείς να μην μελαγχολήσει αναλογιζόμενος την διπλωματική “πενία” της χώρας μας, που αναλύεται τις τελευταίες δεκαετίες σε μία πολιτική υποτέλειας υπαγορευόμενη από το άγος της ηττοπάθειας. Ενώ η γειτονική χώρα στην προσπάθεια της να αμφισβητήσει την κυριαρχία της Σαουδικής Αραβίας στον ισλαμικό κόσμο, επεκτείνει την επιρροή της στους μουσουλμάνους της Νοτίου Ασίας με παρεμβάσεις για το θέμα των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ουιγούρων στην Κίνα και του μουσουλμανικού πληθυσμού του Κασμίρ, για τη μικροσκοπική μας διπλωματία η Κύπρος “κείται” μακράν.

Η μικροσκοπική ελληνική διπλωματία

Η Αθήνα κατ’ ουσίαν θεωρεί την Κυπριακή Δημοκρατία “βαρίδι” στις διμερείς σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας. Για το αν η Κυπριακή Δημοκρατία υπεισέλθει παντελώς στην τουρκική επιρροή, μ’ ένα άλλο σχέδιο Ανάν ή κάτι παρόμοιο, δεν φαίνεται να ενοχλεί και τόσο τις νεοφιλελεύθερες ελίτ της χώρας. Η Ελλάδα παρα βλέπει ότι, με την υπογραφή της, είναι μία απ’ τις εγγυήτριες δυνάμεις της ασφάλειας και της ακεραιότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας και επιπρόσθετα είναι απολύτως συνυπεύθυνη για ό, τι έχει συμβεί στη Μεγαλόνησο.

Η Αθήνα παρα βλέπει επίσης τη γεωπολιτική θέση της Κύπρου, που θα μπορούσε να προσδώσει στον Ελληνισμό, το ρόλο που δικαιούται στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Η Μεγαλόνησος κατέχει θέση-κλειδί για κάθε σχέδιο ελέγχου της Μέσης Ανατολής και αποτελεί κόμβο για όλες τις γραμμές συγκοινωνιών προς την περιοχή αυτήν. Απέχει 175 μίλια απ’ τη Βηρυτό, 175 απ’ τη Χάιφα και 190 απ’ τη διώρυγα του Σουέζ. Αποτελεί την ιδανική βάση συγκέντρωσης και ανεφοδιασμού στρατευμάτων για στρατιωτικές επεμβάσεις. Η Αθήνα αντί να επιδιώξει, σε συνεργασία με τη Λευκωσία, την εκπόνηση ενός κοινού εξοπλιστικού προγράμματος που θα θωρακίσει τη Μεγαλόνησο έναντι της τουρκικής επιβολής, αρέσκεται στο ρόλο της “κακής” μητριάς...

Σε αντίθεση, η τουρκική διπλωματία με τον ορθολογισμό που τη διακρίνει, θεωρεί το Κυπριακό ως ένα ζήτημα που συνδέεται με τη γεωπολιτική και κατ’ επέκταση με τη γεωστρατηγική της περιοχής. Ο έλεγχος όλης της Κύπρου ήταν και παραμένει προτεραιότητα της εθνικής στρατηγικής της Τουρκίας, στο πλαίσιο της ανάδειξής της σε ηγεμονική δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο και στη Μέση Ανατολή.

Καταληκτικά, βλέπουμε την Τουρκία να κόπτεται υπέρ των δικαιωμάτων των τουρκογενών Ουιγούρων στην μακρινή Κίνα, αντιθέτως και υποκριτικά για το ελληνικό πολιτικό σύστημα η Κύπρος “κείται μακράν”, ενώ παράλληλα επιδεικνύουμε μία προκλητική ανεκτικότητα στο θέμα της Βορείου Ηπείρου. Το πρόβλημα με τις περιουσίες των Χειμαρριωτών υφίσταται εδώ και δεκαετίες, αλλά από το 2016 και μετά οι πιέσεις και οι μεθοδεύσεις έχουν ενταθεί.

Οι ωμές δολοφονίες Ελλήνων (Κωνσταντίνος Κατσίφας, Αριστοτέλης Γκούμας), κατεστραμμένοι ελληνορθόδοξοι ναοί, μεροληψία της αλβανικής δικαιοσύνης εις βάρος των μελών της ελληνικής μειονότητας και διαφόρων ειδών εκφοβισμοί καθιστούν τη ζωή των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου ανυπόφορη. Η παρατεταμένη κράτηση του εκλεγμένου δημάρχου Χειμάρρας Φρέντι Μπελέρη, αποτελεί το τελευταίο πλήγμα στη διπλωματική μας ισχύ.

Αν, υποθετικά, τα προαναφερόμενα συνέβαιναν στη Δυτική Θράκη, ποια θα ήταν άραγε η τουρκική αντίδραση...

<https://slpress.gr/diethni/i-tourkia-stin-anadiomeni-pagkosmia-taxi-kai-i-diplomatiki-penia-tis-elladas/>

Εύλογες απορίες

Του Αλέξη Παπαχελά

31.01.2024 Οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις περνούν και θα περνούν πάντοτε μέσα από την Αγκυρα. Όσο και αν κάποιος θέλουν να εξωραΐσουν την πραγματικότητα, αυτή είναι η αλήθεια. Τελευταίο παράδειγμα το πώς η Ουάσιγκτον καθυστέρωσε την αποδοχή του ελληνικού αιτήματος για την αγορά των F-35 μέχρι την τελευταία στιγμή, γιατί ήθελε να γίνει μετά την ολοκλήρωση της συμφωνίας για τα F-16 με την Τουρκία.

Πρέπει όμως να έχουμε στο μυαλό μας και κάτι ακόμη. Μια σημαντική μερίδα των ανθρώπων που λαμβάνουν τις αποφάσεις στην αμερικανική πρωτεύουσα είναι φανατικοί οπαδοί της άποψης πως οι ΗΠΑ δεν πρέπει να κάνουν τίποτα που μπορεί να κλονίσει τις σχέσεις τους με την Αγκυρα. Είναι εντυπωσιακό. Αγνοούν τις σχέσεις της τουρκικής ηγεσίας με τη Χαμάς και το Ιράν. Δεν επιβάλλουν κυρώσεις σε τουρκικές εταιρείες, ενώ γνωρίζουν ότι έτσι παραβιάζεται μαζικά το εμπάργκο κατά της Ρωσίας. Ξεπερνούν με ιώβειο υπομονή τη μεθόδευση για την ένταξη της Σουηδίας στο NATO. Και γενικά, είναι έτοιμοι να δικαιολογήσουν την Τουρκία, ό,τι και αν κάνει. Προσέχουν απίστευτα μήπως κάνουν κάποια ενέργεια που θα την ενοχλήσει, όπως για παράδειγμα με την επιστολή για τους όρους που δίνονται τα τουρκικά F-16, η οποία παραμένει μυστική. Και για να είμαστε ρεαλιστές, αν δεν υπήρχαν ο γερουσιαστής Μενέντεζ με λίγους βουλευτές και τον γερουσιαστή Βαν Χόλεν και το HALC, δεν θα γινόταν καν συζήτηση για όρους. Όλα αυτά προκαλούν εύλογη ανησυχία σε όσους παρακολουθούν από κοντά τις διπλωματικές εξελίξεις. Η ελληνική κυβέρνηση πήρε ένα σοβαρό, πιθανώς και υπερβολικό, ρίσκο στηρίζοντας την Ουκρανία απέναντι στη Ρωσία με κάθε τρόπο. Πουθενά δεν στέκεται σε δύο βάρκες, ούτε στη Μέση Ανατολή ούτε αλλού. Εδωσε επίσης το δικαίωμα στις ΗΠΑ να δημιουργήσουν στρατιωτικές βάσεις σε ελληνικό έδαφος. Η Ελλάδα πήρε ασφαλώς κάποια ανταλλάγματα με τη μορφή πλεονάζοντος υλικού, αλλά τα F-35 δεν μπορούν να θεωρηθούν «αντάλλαγμα», γιατί θα πληρωθούν ακριβά.

Οι χειρισμοί της κυβέρνησης Μπάιντεν έναντι της Ελλάδας και της Τουρκίας δημιουργούν αμφιβολίες σε έμπειρους διπλωμάτες και αναλυτές. Για το αν ο «πιστός» σύμμαχος διατρέχει τον κίνδυνο να θεωρηθεί «αγκιστρωμένο ψάρι». Και για το ποια θα είναι η στάση της Ουάσιγκτον εάν Ελλάδα και Τουρκία βρεθούν ξανά στο οριακό σημείο στο οποίο βρέθηκαν στα Ιμια ή το 2020. Εύλογες αμφιβολίες.

Αναιμικός είναι ο ρόλος της Ελλάδας στη έξαρση της διπλωματίας καθώς η τραγωδία της Γάζας, η κόπωση και ο φόβος γενικευμένης αποσταθεροποίησης οδηγούν σε εκτεταμένες διαβουλεύσεις.

Η αλήθεια είναι ότι τη διπλωματική πρωτοκαθεδρία δεν την έχουν οι ΗΠΑ, ούτε ο περιφερόμενος Μπλίνκεν, αλλά τα αραβικά κράτη. Η Ελλάδα, ενώ απουσιάζει διπλωματικά, είναι παρούσα στον στρατιωτικό τομέα, τόσο με τις μεγάλες διευκολύνσεις, όσο και με τη συμμετοχή της στις επιχειρήσεις στην Ερυθρά Θάλασσα,

Η διπλωματία επικεντρώνεται στον τερματισμό των επιχειρήσεων του Ισραήλ μέσω μιας εκτεταμένης εκεχειρίας, αλλά κυρίως οι Άραβες ενδιαφέρονται για την επόμενη ημέρα, ώστε να αποτραπεί πάση θυσία ο έλεγχος της περιοχής από το Τελ Αβίβ. Ταυτόχρονα, η Τουρκία είναι πανταχού παρούσα καθώς ο μεν ΥΠΕΞ Φιντάν επισκέπτεται την Λιβύη όπου θα συναντηθεί και με τον υποτιθέμενο φίλο της Ελλάδας Χάφταρ, ο Ερντογάν την Αίγυπτο, ενώ το Κατάρ είναι υπερκινητικό διπλωματικά. Τα τριμερή σχήματα της Ελλάδας έχουν ουσιαστικά αδρανοποιηθεί, ενώ το σχήμα 3+1, Ελλάδα, Κύπρος, Ισραήλ, ΗΠΑ είναι νεκρό. Σε αυτό το κλίμα, η κυβέρνηση και ο φιλικός της τύπος, αντί ενστάσεων, εκλιπαρούν την Ουάσιγκτον να είναι πιο γενναιόδωρη με την Ελλάδα, καθώς οι ΗΠΑ έρχονται όλο και πιο κοντά με την Τουρκία. Αν είναι δυνατόν...

Πέρα από τη Λωρίδα της Γάζας, οι εντάσεις παραμένουν μεγάλες στην περιοχή ανάμεσα από τη μια στο Ισραήλ και τους συμμάχους του κι από την άλλη το Ιράν με τη Χαμάς, τη λιβανική Χεζμπολά, παραστρατιωτικές οργανώσεις στο Ιράκ και τους Χούθι. Οι έντονες διεργασίες έχουν ως πρώτο στόχο την κατάπαυση του πυρός και την ανταλλαγή αιχμαλώτων, είναι όμως φανερό πως όλα τα κράτη της περιοχής, αγωνιούν για τον χάρτη της επόμενης ημέρας στην περιοχή. Στην Δύση όλοι περιμένουν την πτώση του Νετανιάχου, αλλά δεν φαίνεται να απειλείται και μάλιστα έχει επιβληθεί πλήρως και στο εσωτερικό του Ισραήλ και αδιαφορεί για τις πιέσεις των ΗΠΑ, μέχρι τώρα.

Προφανώς κάποιοι στο Ισραήλ τον αφήνουν να ολοκληρώσει το πολεμικό σχέδιο...

«Η ολική τουρκική επαναφορά και ο αναιμικός ρόλος της Ελλάδας»

Του Στράτου Βαλτινού
από το Omegapress.gr

Ολική επαναφορά της Τουρκίας

Η αποτυχία των ΗΠΑ να ενορχηστρώσουν μια νέα πολιτική κατάσταση στη Μ. Ανατολή, στηρίζοντας μεν το Ισραήλ απόλυτα, αλλά ταυτόχρονα επιδιώκοντας να έχουν κορυφαίο πολιτικό ρόλο και επιρροή στις αραβικές χώρες, είναι ολοφάνερη. Η Σαουδική Αραβία επανέλαβε στις ΗΠΑ ότι η θέση της, πως δεν θα αναγνωρίσει το Ισραήλ και δεν θα αποκτήσει διπλωματικές σχέσεις μαζί του παρά μόνο αφού ιδρυθεί και αναγνωριστεί κράτος της Παλαιστίνης στα σύνορα του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ και σταματήσει η ισραηλινή «επίθεση» στη Λωρίδα της Γάζας, αναφέρει ανακοίνωση Τύπου του υπουργείου Εξωτερικών που δημοσιοποιήθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες.

Η Γαλλία διεμήνυσε διπλωματικά στον Λίβανο ότι το Ισραήλ πιθανόν να κηρύξει πόλεμο εναντίον του, πράγμα που αν συμβεί θα γενικευθεί η κρίση με την ενεργό αντίσταση της Χεζμπολά. Σημειώνεται πως το συνολικό σχέδιο των Αμερικανών που ξεκίνησε το 2020 για πλήρη αποκατάσταση των σχέσεων, όταν το Ριάντ συναίνεσε σιωπηρά στην απόφαση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων και του Μπαχρέιν να αναγνωρίσουν το Ισραήλ, έχει καθηλωθεί και φαντάζει αδύνατον να ενεργοποιηθεί αν δεν αλλάξει η κατάσταση.

Μετά την δολοφονία τριών Αμερικανών και τις επιθέσεις των ΗΠΑ που ακολούθησαν έχουν διακοπεί οι επαφές Ιράκ -Αμερικανών, ενώ οι Ιρανοί δέχονται συνεχώς επιθέσεις στις βάσεις τους στην Συρία.

Σε αυτό το σκηνικό έρχεται να προστεθεί η έντονη διπλωματική κινητικότητα της Τουρκίας. Η συνάντηση Φιντάν -Χάφταρ, που είναι ο εκλεκτός συνομιλητής της Αθήνας, ερμηνεύεται ως επιτυχημένη προσέγγιση της Άγκυρας με τον πολέμαρχο που ξεκίνησε πριν έναν χρόνο περίπου.

Η Τουρκία θα ανοίξει και προξενείο στη Βεγγάζη ενώ οι σχέσεις της με την διεθνώς αναγνωρισμένη κυβέρνηση της Τρίπολης είναι άριστες. Έτσι αποδυναμώνεται το μέτωπο Αιγύπτου -Ελλάδας -Χάφταρ, ενώ η επίσκεψη του Ερντογάν στο Κάιρο είναι πολύ σημαντική για τη χώρα μας.

Η Τουρκία συνεχίζει τις “προσφορές” προς την Αίγυπτο όσον αφορά την μεταξύ τους οριοθέτηση ΑΟΖ και στόχος του Τούρκου προέδρου είναι τώρα να μεσολαβήσει μεταξύ Λιβύης- Αιγύπτου που αντιδικούν για την μεταξύ τους οριοθέτηση και να αδειάσει την Ελλάδα.

Η Αθήνα είναι καθηλωμένη στην Λιβύη, δεν ασκεί επιρροή, δεν φαίνεται να έχει κανένα σχέδιο για την περιοχή και μοιραία, περιμένει να δει τα αποτελέσματα της τουρκικής κινητικότητας για να αντιδράσει. Έτσι όμως ετεροκαθορίζεται και απλά παρακολουθεί και αν δει ότι οι εξελίξεις είναι δυσμενείς για την Ελλάδα, θα απευθυνθεί στις ΗΠΑ για να βοηθήσουν. Αυτό ακριβώς είναι το κλίμα που εκπέμπεται από τον φιλοκυβερνητικό τύπο. Η προσέγγιση ΗΠΑ -Τουρκίας έχει θορυβήσει την κυβέρνηση που “παραπονιέται”, ότι η Ουάσιγκτον δεν είναι αρκετά γενναιόδωρη με το προκεχωρημένο φυλάκιό της.

Αλλά οι ΗΠΑ κάνουν παγκόσμια πολιτική και “πουλάνε” ενίοτε τους φίλους της. Όσο η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν αντιλαμβάνεται αυτό, τόσο θα γίνεται πιο υποχωρητική σε όσα ζητούν οι ΗΠΑ με την ελπίδα της στήριξης.

Η Ουάσιγκτον θέλει υποτελείς, θέλει συμμάχους, όπως το Ισραήλ, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, θέλει όμως και στρατηγικούς συνομιλητές όπως η Τουρκία. Η διαφορά μεταξύ του υποτελούς κράτους και όλων των άλλων είναι κραυγαλέα. Φυσικά οι ΗΠΑ θέλουν σταθερή και ισχυρή Ελλάδα, όχι όμως ισότιμη σύμμαχο.

Και αυτό γίνεται πλέον συνείδηση σε όλη την κυβερνητική παράταξη...

**"A true alliance is based on mutual respect and honesty.
Hypocrisy is the antithesis of these values,
casting doubt on the sincerity of the partnership."**

This quote underscores the importance of honesty, integrity, and mutual respect in fostering strong and enduring alliances, while highlighting the destructive impact of hypocrisy on trust and solidarity within such partnerships.

Η Βάγκνερ, η μάχη του Μπαχμούτ και η αποτυχία της Ουκρανικής αντεπίθεσης

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννη Αθ. Μπαλτζώη
Προέδρου ΕΛΙΣΜΕ

Σε συνέχεια του προηγούμενου άρθρου μας για τις εξελίξεις στον πρώτο χρόνο του πολέμου στην Ουκρανία έχουμε πολύ σημαντικές εξελίξεις στην συνέχεια. Η εκδίωξη των Ρώσων από την Χερσώνα και την περιφέρεια του Χάρκοβο τον Σεπτέμβριο 2022 δημιούργησε την αίσθηση σε Κίεβο και Δύση πως η Ρωσία ήταν στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Όμως η αδυναμία προμήθειας της Ουκρανίας με επαρκή πυρομαχικά, κατέστρεψε τις όποιες ελπίδες της για μια χειμερινή επίθεση με σκοπό την κατάληψη της βασικής πόλης Κρεμίνια στο Ντονμπάς. Οι ουκρανικές μονάδες υπέστησαν σημαντικές απώλειες.

Οι Ρώσοι έφεδροι (περίπου 300.000), αφού εκπαιδεύτηκαν, έφθαναν σε μεγάλους αριθμούς και υπερεκάλυπταν τις απώλειες των ρωσικών μονάδων, σφραγίζοντας έτσι την ρωσική γραμμή άμυνας. Η περίοδος από τον Δεκέμβριο 2022 μέχρι την άνοιξη του 2023 ήταν πολύ σημαντική και τότε έγιναν οι μεγαλύτερες και πιο θανατηφόρες μάχες ολόκληρου του πολέμου: Η πολιορκία και κατάληψη της σημαντικής πόλης Σολεντάρ (με τεράστια αποθέματα πολεμικού υλικού και πυρομαχικών στα υπόγεια αλατωρυχεία της) και ιδιαιτέρως της πόλης σύμβολο για τους Ουκρανούς, του Μπαχμούτ (Αρτεμόβσκ κατά τους Ρώσους). Οι σημαντικές αυτές εξελίξεις είναι έργο της ιδιωτικής μισθοφορικής εταιρίας της Βάγκνερ. Η μισθοφορική ρωσική Βάγκνερ πρώτα κατέλαβε το Σολεντάρ και κατόπιν το Μπαχμούτ. Πρώτα, το ισοπέδωσε με σφοδρά πυρά πυροβολικού και κατέλαβε με συστηματικές επιθέσεις των καταδίκων-μισθοφόρων, δρόμο-δρόμο. Η αργή, αλλά σταθερή προέλαση μέσα στην πόλη, από τον χειμώνα του 2022 μέχρι την πλήρη κατάληψή του Μπαχμούτ τον Μάιο 2023, σηματοδότησε την αλλαγή κλίματος και στα δύο στρατόπεδα, δεδομένου ότι οι Ουκρανοί έριξαν στη μάχη του Μπαχμούτ πολύ μεγάλο μέρος των δυνάμεών τους και σαφώς θυσίασαν χωρίς αποτέλεσμα πολεμικούς και ιδιαίτερα ανθρώπινους πόρους.

Η εξέλιξη με το Μπαχμούτ, με την μεγάλη ανθρωποθυσία Ουκρανών και Ρώσων μισθοφόρων και παρά τις εξελίξεις με την στάση του αρχηγού της Βάγκνερ κατά του ρωσικού κράτους, που επέφεραν την διάλυσή της και σε συνδυασμό με την ανάληψη της πρωτοβουλίας των κινήσεων από το ρωσικό στρατό, έφερε μια κόπωση στην στήριξη της Ουκρανίας από την Δύση. Κάποιοι πολιτικοί ηγέτες, αξιωματούχοι και αναλυτές, άρχισαν να μιλούν ανοιχτά για την ανάγκη διαπραγματεύσεων με την Ρωσία. Τα δυτικά όπλα δεν είχαν κερδίσει τον πόλεμο και ως εκ τούτου ήταν καιρός η Δύση να συνειδητοποιήσει ότι μια ρωσική ήττα ήταν αδύνατη.

Δυτικό σχέδιο και ουκρανική αντεπίθεση

Τα σχέδια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, όμως, ήταν διαφορετικά. Κατά τη διάρκεια της απεγνωσμένης και της αιματηρής υπεράσπισης του Μπαχμούτ, που κόστισε μη αναγκαίες τεράστιες απώλειες σε ανθρώπινους πόρους και οπτικά συστήματα, το ΝΑΤΟ πραγματοποιούσε μια ενδιάμεση εκπαίδευση ουκρανικών ταξιαρχιών με χρήση δυτικών δογμάτων μάχης και αποκλειστικά δυτικού εξοπλισμού. Οι εκπαιδευμένες στη Δύση ουκρανικές ταξιαρχίες, εξοπλισμένες με δυτικά άρματα μάχης και θωρακισμένα οχήματα διαφόρων χρήσεων, επρόκειτο να υλοποιήσουν το δυτικό σχέδιο μιας σαρωτικής αντεπίθεσης (επιθετική επιστροφή), που θα απελευθέρωνε μεγάλες εκτάσεις εδάφους της Ουκρανίας. Το ΝΑΤΟ ουσιαστικά ήθελε να δοκιμάσει επί του πεδίου πώς θα εξελισσόταν στην πραγματικότητα ένας πόλεμος μεταξύ ΝΑΤΟ και Ρωσίας, χρησιμοποιώντας ουκρανικά στρατεύματα με δυτικά όπλα και τακτικές.

Το σχέδιο της μεγάλης αυτής αντεπίθεσης προήγαγε τις προσδοκίες πολλών ηγετικών στελεχών της Ουκρανίας. Ο Μιχαήλο Ποντόλιακ, κορυφαίος σύμβουλος του προέδρου Ζελένσκι, δήλωνε τον Απρίλιο, ότι η Ουκρανία θα «επιστρέψει και θα απελευθερώσει την Κριμαία μέσα σε πέντε έως επτά μήνες»! Κάποιοι δυτικοί σχολιαστές υποστήριζαν ότι η Ουκρανία θα μπορούσε απλώς να χρησιμοποιήσει μπουλντόζες για να οργώσει τα ρωσικά χαρακώματα, όπως είχαν κάνει οι δυνάμεις των ΗΠΑ στο Κουβέιτ και το Ιράκ, κατά τη διάρκεια της επιχείρησης “Καταιγίδα της Ερήμου”. Άλλοι ανακοίνωσαν ότι η επερχόμενη αντεπίθεση θα «ξαναγράψει τη στρατιωτική ιστορία».

Η έπαρση τούς τύφλωνε και δεν έβλεπαν την πραγματικότητα. Ακόμη και όταν η επίθεση συνεχιζόταν για μήνες, με τα κέρδη της να μετριούνται σε κάποιες δενδροστοιχίες, Ουκρανοί και δυτικοί αναλυτές συνέχισαν να επιμένουν ότι η εκστρατεία ήταν επιτυχής! Μέχρι που ήλθε η επιβεβαίωση από την ίδιο τον Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Ζαλούσνι και τον πρόεδρο Ζελένσκι. Η αμυντική διάταξη των Ρώσων, η επονομαζόμενη “Γραμμή Σουροβίκιν”, είχε τρεις γραμμές αμύνης σε απόσταση 8 km η μία από την άλλη ήταν παραλλαγή της αμυντικής διάταξης του Κόκκινου Στρατού κατά την μάχη του Κουρσκ τον Ιούλιο 1943.

Η “γραμμή Σουροβίκιν”

Η “γραμμή Σουροβίκιν”, μια ευφυέστατη αμυντική σύλληψη του Ρώσου στρατηγού Σουροβίκιν, ήταν προσαρμοσμένη στις σύγχρονες απαιτήσεις (ναρκοπέδια, πάσης μορφής κωλύματα, “οδόντες δράκοντος”, ορύγματα, παρατηρητήρια, στοχοποίηση πυρών πυροβολικού, χώροι καταστροφής εχθρικής διείσδυ-

σης κλπ) με αποτέλεσμα όχι μόνο να αντέξει στις συνεχείς και μοιραίες επιθέσεις των ουκρανικών δυνάμεων, αλλά να επιτρέψει στις ρωσικές δυνάμεις να προκαλέσουν μεγάλες απώλειες σε υλικό και τρομακτικές απώλειες σε προσωπικό. Όπως ανέφερε επισήμως ο υπουργός Άμυνας Σοϊγκού, η Ρωσία κατέστρεψε 747 άρματα μάχης και 2.300 τεθωρακισμένα οχήματα (ΤΟΜΑ και ΤΟΜΠ), οι δε ουκρανικές ανθρώπινες απώλειες ξεπέρασαν τις 120.000, αριθμοί που δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν με ακρίβεια. Η Ρωσία επιστράτευσε και εκπάιδεψε 483.000 στρατιώτες, που επάνδρωσαν ρωσικούς σχηματισμούς στο θέατρο επιχειρήσεων της ανατολικής Ουκρανίας.

Επιβεβαιώνεται η αντίληψη ότι οι Ρώσοι έχουν ισχυρή αμυντική κουλτούρα και κουλτούρα θυσίας που η Δύση δεν διδάχθηκε από τον Β' Π.Π και τους 25 εκατομμύρια νεκρούς της τότε Σοβ. Ένωσης. Η Ρωσία, άλλωστε, δεν έχει ηττηθεί σε πόλεμο τους τελευταίους αιώνες, όπως αποδεικνύεται από τις μεγάλες εισβολές στο έδαφός της, –Μεγάλου Ναπολέοντα το 1812 και του Χίτλερ το 1941. Έτσι μετά την αποτυχημένη αντεπίθεση της Ουκρανίας, το εκκρεμές έχει γυρίσει προς την απαισιοδοξία για τους Ουκρανούς, άλλη μια φορά. Η συζήτηση αφορά πλέον την μείωση της δυτικής υποστήριξης, τον ουκρανικό πολιτικό διχασμό και τις παρασκηνιακές πιέσεις προς τον Ζελένσκι να αποδεχθεί την πραγματικότητα στο έδαφος. Έτσι επανέρχεται με έντονο τρόπο από τα αμερικανικά και ευρωπαϊκά ΜΜΕ η αναγκαιότητα έναρξης διαπραγματεύσεων με τη Μόσχα, ενώ άλλοι δυτικοί αναλυτές έχουν καταλήξει, ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι πλέον game over, με την έννοια ότι η Ουκρανία και εμμέσως πλην σαφώς η Δύση οδεύουν προς βέβαιη ήττα.

Εκτιμήσεις-Συμπεράσματα

Διαπιστώνεται, ότι οι εκτιμήσεις των αναλυτών στα δύο χρόνια του πολέμου ήταν επαμφοτερίζουσες και αντιφατικές. Οι αντιλήψεις αυτής της σύγκρουσης έχουν καθοριστεί σε μεγάλο βαθμό από κατευθυνόμενη αρθρογραφία, απόκρυψη και παραπληροφόρηση. Η δυτική κοινή γνώμη έπεσε θύμα σ' αυτό το επίπεδο. Χωρίς τα ακριβή γεγονότα, δεν υπάρχει αλήθεια. Χωρίς αλήθεια, δεν υπάρχει εμπιστοσύνη των λαών προς τις κυβερνήσεις τους και τις πολιτικές τους.

Η μονομερής παρουσίαση ορισμένων και δη επιλεγμένων περιστατικών από τη δημοκρατική Δύση –γεγονός πρωτόγνωρο σε τέτοιο βαθμό– επιχειρεί συνειδητά ή ασυνειδητά να συσκοτίσει την κατανόηση των αιτιών που δημιουργούν μία σύγκρουση. Η υστερία που προκαλείται από τα ελεγχόμενα συστημικά ΜΜΕ συνεπικουρεί στη διέγερση του θυμικού και στοχεύει στο να αποκλείσει τη λειτουργία του λογικού. Εξ ου και οι μεταβαλλόμενες αναλύσεις των εξελίξεων στο πεδίο των επιχειρήσεων.

Οι εξελίξεις θα είναι καταγιγιστικές και ενδεχομένως τελικές. Η ουκρανική αντεπίθεση απέτυχε και ο ουκρανικός στρατός έχει λάβει αμυντική διάταξη, με σκοπό να διατηρήσει τις υφιστάμενες θέσεις του, προ-

σπαθώντας να αντιγράψει την περίφημη ρωσική “Γραμμή Σουροβίκιν”. Από την άλλη μεριά, ο ρωσικός στρατός ενσωματώνει περίπου 380.000 εκπαιδευμένους επιστράτους, με αποτέλεσμα το σύνολο των ανδρών να ξεπερνά τις 600.000 στα πεδία των επιχειρήσεων. Ταυτόχρονα, προετοιμάζεται για την εαρινή μεγάλη αντεπίθεση.

Η ρωσική πολεμική βιομηχανία, λειτουργώντας σε πολεμικούς ρυθμούς, παράγει πυρομαχικά και οπτικά συστήματα (πυροβόλα, άρματα μάχης T-80 και T-90) για να χρησιμοποιηθούν στην αντεπίθεση, ενώ η Δύση αδυνατεί να χορηγήσει ακόμα και τα απολύτως αναγκαία στον ουκρανικό στρατό. Ως επισημαίνουν πολλοί, ακόμη και Αμερικανοί αναλυτές, όσο η Ουκρανία δεν προσέρχεται σε διαπραγματεύσεις με τη Μόσχα, παρά τις συστάσεις της Δύσης (π.χ. του ΥΠΕΞ της Ελβετίας στο Νταβός), τόσο μεγαλώνει ο κίνδυνος να απωλέσει περισσότερα εδάφη.

Υπάρχουν και χειρότερα

Ήδη κυκλοφορούν χάρτες με διάφορες εκτιμήσεις ή και προφητείες, που φθάνουν στο σημείο η Ρωσία να παίρνει όλη την ανατολική Ουκρανία, συμπεριλαμβανομένου του Χαρκόβου, όπως επίσης και την παραλιακή ζώνη από το Μικολάεβ και την Οδησό μέχρι την Υπερδνειστερία, μετατρέποντας την απομένουσα Ουκρανία περικλειστο κράτος. Και όπως δήλωσε ο πρόεδρος Πούτιν, η Οδησός είναι ρωσική. Είναι η περιοχή που οι Ρώσοι ονομάζουν **ΝΟΒΟΡΟССИЯ** (Νέα Ρωσία), που δημιουργήθηκε επί Μεγάλης Αικατερίνης.

Έτσι θα εξελιχθούν τα πράγματα; Κανείς δεν είναι σίγουρος. Το σίγουρο είναι ότι η Ουκρανία είναι σε πολύ δύσκολη θέση, φαίνεται αδύνατο, ή έστω πολύ δύσκολο να αμυνθεί επιτυχώς στην προαναγγελθείσα από πολλούς ρωσική εαρινή επίθεση. Και είναι ακόμη πιο δύσκολο, γιατί έχει αρχίσει ένας άτυπος εμφύλιος στο Κίεβο (Ζελένσκι κατά του αρχιστράτηγου Ζαλούσνι, με διεθνή δημοσιεύματα να αναφέρονται σε επικείμενη καρατόμηση του), οι δε Αμερικανοί κυκλοφορούν, μέσω των ΜΜΕ, τους αντικαταστάτες του Ζελένσκι. Ήδη ο Ζελένσκι καρατόμησε τον δημοφιλή αρχιστράτηγο Ζαλούσνι και τοποθέτησε στην θέση του τον Αρχηγό Στρατού Σίρσκι, έναν σκληρό και αδιάτακτο στρατηγό, που για την «επίτευξη του σκοπού του, θυσιάζει και στέλνει στην «κρεατομηχανή» του αντιπάλου τους άνδρες του, όπως στις μάχες του Σολεντάρ και του Μπαχμούτ», σύμφωνα με άρθρο του «The Economist».

Τελειώνοντας, να αναφέρω τις δηλώσεις του πρώην Συμβούλου Εθνικής ασφαλείας Αρεστόβιτς, που παραιτήθηκε το καλοκαίρι από την θέση του και τώρα από την εξορία του στις ΗΠΑ στρέφεται κατά του προέδρου Ζελένσκι. Τον αποκαλεί δικτάτορα και λέει ότι πρέπει να ανατραπεί για να σωθεί η Ουκρανία, τονίζοντας ότι συμφωνούν μαζί του και πολλοί στρατηγοί. Το τί μέλλει γενέσθαι, θα το δούμε την άνοιξη. Εκτός κι αν αλλάξει για ακόμη μια φορά η κατεύθυνση των εξελίξεων.

Η Κρήτη έγινε Έβρος στο μεταναστευτικό μετά τη Συμφωνία Μελόνι-Ράμα!

Του Καθηγητού Νότη Μαριά*

Οι τεράστιες μεταναστευτικές ροές από την περιοχή του Τομπρούκ της Λιβύης προς την Γαύδο και την Κρήτη προμηνύουν ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα η Γαύδος θα κινδυνεύει να μετατραπεί σε μια νέα Λαμπεντούζα. «Ενδεικτικά, το περασμένο Σαββατοκύριακο ήρθαν στη Νότια Κρήτη 300 μετανάστες, ενώ μόνο το τελευταίο τρίμηνο υπολογίζεται ότι έχουν φτάσει 1.500 άτομα από την Αίγυπτο σε Κρήτη και Γαύδο, μέσω Λιβύης» (www.militaire.gr 13/3/2024).

Όπως ήδη έχουμε αναλύσει σε τηλεοπτική συνέντευξή μας στις 28 Φεβρουαρίου 2024 (<https://www.youtube.com/watch?v=4xBm7AK0ab8&t=10s>) η αύξηση των μεταναστευτικών ροών προς την Κρήτη είναι αποτέλεσμα της Συμφωνίας που έκανε η Μελόνι με τον Ράμα στις 6 Νοεμβρίου 2023 (<https://apnews.com> 6/11/2023) με την οποία γίνεται «outsourcing» στην Αλβανία των υποχρεώσεων της Ιταλίας σε σχέση με το προσφυγικό όπως αυτές καθορίζονται από το Δουβλίνο 3.

Άλλωστε αμέσως μετά την εκλογή της η Μελόνι έδειξε ιδιαίτερη κινητικότητα για την ανάσχεση των παράνομων μεταναστευτικών ροών από Λιβύη προς Ιταλία. Για τον λόγο αυτόν επισκέφθηκε τη Λιβύη στις αρχές του 2023 (<https://decode39.com> 27/1/2023) όπως αναλύσαμε από τη στήλη αυτή (www.political.gr 4/2/2023). Στη συνέχεια η Μελόνι στις 3-4 Μαΐου 2023 συναντήθηκε στη Ρώμη με τον Χαλίφα Χαφτάρ για το μεταναστευτικό (<https://decode39.com> 4/5/2023), ενώ στις 7 Ιουνίου 2023 ο πρωθυπουργός της κυβέρνησης της Τρίπολης επισκέφτηκε και αυτός με τη σειρά του τη Ρώμη με αντικείμενο τον έλεγχο των παράνομων μεταναστευτικών ροών από Λιβύη (www.libyanexpress.com 8/7/2023).

Επιπλέον και προκειμένου η Ρώμη να αποφύγει τις υποχρεώσεις της δυνάμει του Κανονισμού Δουβλίνο 3 να φιλοξενεί δηλαδή όσα πρόσωπα εισέρχονται παράνομα από Λιβύη στην Ιταλία για μάλιστα για όσο διάστημα εξετάζει τις αιτήσεις τους για άσυλο, η Μελόνι υπέγραψε με τον Ράμα μια διεθνή Συμφωνία προκειμένου η Αλβανία σε δύο χώρους φιλοξενίας δυναμικότητας 3.000 ατόμων στα επόμενα πέντε χρόνια να φιλοξενήσει συνολικά 36.000 παράνομους μετανάστες (<https://apnews.com> 6/12/2023). Έτσι αντί να εξετάζονται οι αιτήσεις ασύλου των παράνομων μεταναστών στην Ιταλία τελικά αυτές θα εξετάζονται στην Αλβανία και μάλιστα από Ιταλούς αξιωματούχους.

Παρά τις σφοδρές αντιδράσεις σε Ιταλία και Αλβανία, η Συμφωνία Μελόνι-Ράμα από τα τέλη Φεβρουαρίου 2024 βρίσκεται πλέον σε ισχύ καθώς έχουν αρθεί και τα τελευταία εμπόδια μιας και αφού το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας έδωσε το πράσινο φως στα τέλη Ιανουαρίου 2024 (www.naftemporiki.gr 30/1/2024) η Συμφωνία εγκρίθηκε τελικά από το Αλβανικό Κοινοβούλιο στις 22 Φεβρουαρίου 2024 (<https://apnews.com> 22/2/2024).

Έτσι πλέον και με τις ευλογίες της von der Layen (<https://apnews.com> 4/12/2023) όσα πλοία με παράνομους μετανάστες από τη Λιβύη θα προσεγγίζουν στην ανοικτή θάλασσα προς την Ιταλία θα συλλαμβάνονται από την ιταλική ακτοφυλακή και το ιταλικό ναυτικό και θα οδηγούνται συνοδεία των ιταλικών δυνάμεων στην Αλβανία. Μετά λοιπόν την «κίνηση ματ» της Μελόνι η διαδρομή των παράνομων μεταναστευτικών ροών από το Τομπρούκ προς την Ιταλία αλλάζει καθώς οι παράνομοι μετανάστες δεν έχουν καμία διάθεση να πληρώσουν 5000 δολάρια και τελικά να βρεθούν στην Αλβανία.

Ως εκ τούτου η ρότα των παράνομων μεταναστευτικών ροών κατευθύνεται πλέον προς την Γαύδο και την Κρήτη.

Προκειμένου λοιπόν η Γαύδος να μην μετατραπεί σε νέα Λαμπεντούζα απαιτείται η κυβέρνηση να υπογράψει με την Αίγυπτο συμφωνία επαναπροώθησης σε σχέση με τους Αιγύπτιους πολίτες οι οποίοι φτάνουν παράνομα μέσω Τομπρούκ στην Κρήτη.

Επιπλέον η κυβέρνηση οφείλει να ζητήσει την ενεργοποίηση της ναυτικής Επιχείρησης της ΕΕ, «Ειρήνη» (EUNAVFOR MED IRINI) και στο πεδίο της αποτροπής της παράνομης μετανάστευσης.

Η EUNAVFOR MED IRINI που εδρεύει στη Ρώμη είναι αρμόδια για τον έγκαιρο εντοπισμό των δουλεμπορικών τα οποία ξεκινούν από τις ακτές της Λιβύης.

Ειδικότερα σύμφωνα με την Απόφαση Ίδρυσής της, η EUNAVFOR MED IRINI υποτίθεται ότι «συμβάλλει επίσης στην εξάρθρωση του επιχειρηματικού μοντέλου των δικτύων παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων, σύμφωνα με το ισχύον διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και σχετικών Αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ καθώς και του εφαρμοστέου διεθνούς δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Εν προκειμένω ειδικότερα σύμφωνα με την Απόφαση 2240 (2015) του Συμβουλίου Ασφαλείας που κυρώθηκε με το ΠΔ 24/2017 τα κράτη μέλη του ΟΗΕ έχουν επί λέξει εξουσιοδοτηθεί «ενεργώντας σε εθνικό επίπεδο ή μέσω περιφερειακών οργανισμών που συμμετέχουν στην καταπολέμηση της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και της εμπορίας ανθρώπων», να «επιθεωρούν, όπως επιτρέπεται από το διεθνές δίκαιο, στην ανοιχτή θάλασσα στα ανοιχτά των ακτών της Λιβύης, οποιαδήποτε σκάφη δεν φέρουν σημαία, τα οποία ευλόγως θεωρούν ότι χρησιμοποιήθηκαν, χρησιμοποιούνται ή πρόκειται άμεσα να χρησιμοποιηθούν από ομάδες οργανωμένου εγκλήματος για τη λαθραία διακίνηση μεταναστών ή την εμπορία ανθρώπων από τη Λιβύη».

Επιπλέον σύμφωνα με το άρθρο 5 της Ιδρυτικής Απόφασης της Επιχείρησης Ειρήνη και υπό τον τίτλο «Συμβολή στην εξάρθρωση του επιχειρηματικού μοντέλου

των δικτύων παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων» «ως ένα ακόμη δευτερεύον καθήκον, και σύμφωνα με την ΑΣΑΗΕ 2240 (2015), η επιχείρηση EUNAVFOR MED IRINI υποστηρίζει τον εντοπισμό και την παρακολούθηση των δικτύων παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων μέσω της συλλογής πληροφοριών και της πραγματοποίησης περιπολιών με εναέρια μέσα στην ανοικτή θάλασσα, στο συμφωνημένο θέατρο επιχειρήσεων».

Στη συνέχεια μετά τον εντοπισμό των λαθρεμπορικών οφείλουν να αναλάβουν δράση η ελληνική ακτοφυλακή αλλά και η Frontex. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό 656/2014 της ΕΕ που εφαρμόζεται σε επιχειρήσεις επιτήρησης των συνόρων που διεξάγονται από τα κράτη μέλη στα θαλάσσια εξωτερικά τους σύνορα, η οικεία επιχειρησιακή συνεργασία συντονίζεται από την Frontex.

Δεδομένου ότι τα λαθρεμπορικά από το Τομπρούκ προς την Κρήτη επί διήμερο περίπου βρίσκονται σε διεθνή ύδατα και μάλιστα χωρίς να φέρουν σημαία, η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή η οποία ως γνωστόν αποτελείται από την Frontex και τις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση των συνόρων οφείλουν να σχεδιάσουν τον τρόπο εφαρμογής του άρθρου 7 του Κανονισμού 656/2014 το οποίο τιτλοφορείται «Σύλληψη στην ανοικτή θάλασσα» και ιδίως της παραγράφου 11 αυτού που προβλέπει ρητά ότι «όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι ένα σκάφος που στερείται εθνικότητας διενεργεί λαθραία μεταφορά μεταναστών διά θαλάσσης, η συμμετέχουσα μονάδα» έχει δικαίωμα να προβαίνει σε κατάσχεση του σκάφους και σύλληψη των δουλεμπόρων, προβαίνοντας ταυτόχρονα σε διάσωση των λοιπών επιβαινόντων προσώπων». Επιπλέον προβλέπεται και η «προσαγωγή του σκάφους ή των επιβαινόντων σε τρίτη χώρα ή παράδοση με άλλο τρόπο του σκάφους ή των επιβαινόντων στις αρχές τρίτης χώρας» (Κανονισμός ΕΕ 656/2014, άρθρο 7 παρ. 11 σε συνδυασμό με παρ. 2).

Για τον λόγο αυτόν λοιπόν απαιτείται πλέον η σύναψη συμφωνιών επαναπροώθησης σε Αίγυπτο και Λιβύη. 19/03/2024

*Καθηγητής Θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, Πρόεδρος του Κόμματος ΕΛΛΑΔΑ- Ο ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ, πρώην Ευρωβουλευτής
Militaire News

American politicians said

Illegal immigration is crisis for our country. It is an open door for drugs, criminals, and potential terrorists to enter our country. It is straining our economy, adding costs to our judicial, healthcare, and education systems.

Timothy Murphy

Besides taking jobs from American workers, illegal immigration creates huge economic burdens on our health care system, our education system, our criminal justice system, our environment, our infrastructure and our public safety.

Jan C. Ting

By patrolling our borders, we can take a proactive stand against human trafficking, violence, terrorism, and illegal immigration from spiraling out of control.

Mike Parson

Don't mess with Texas (Μην τα βάζετε με το Τέξας)

Αποσπάσματα άρθρου του Δημήτρη Απόκη

Εδώ και πολύ μεγάλο διάστημα, ο δυτικός κόσμος παρουσιάζει έντονα σημάδια πολιτικής και κοινωνικής αποσύνθεσης, τα οποία τείνουν να βάλουν φωτιά σε όλο τον πλανήτη. Στη Μητρόπολη του δυτικού κόσμου τις Ηνωμένες Πολιτείες, τα σημάδια αυτά, έχουν πλέον αρχίσει να μπαίνουν στην κόκκινη περιοχή του θερμόμετρου της έντασης. Μιας έντασης που πλέον έχει αρχίσει να δοκιμάζει ακόμη και τη συνοχή της Ομοσπονδίας, δηλαδή την ενότητα της χώρας συνολικά. Μια έκρηξη στη Μητρόπολη του δυτικού κόσμου θα έχει δραματικές, πολιτικές, οικονομικές, πολιτιστικές και κοινωνικές συνέπειες, που κανείς δεν μπορεί να διανοηθεί αυτή τη στιγμή, αλλά πλέον αποτελούν ένα πολύ πιθανό σενάριο. Και εδώ είναι που αποκτά τεράστια σημασία η φράση Don't Mess With Texas (μην τα βάζετε με το Τέξας).

Ο Κυβερνήτης του Τέξας κ. Άμποτ επιβεβαίωσε την απόφασή του να ασφαλίσει τα σύνορα κηρύσσοντας τη μαζική μεταναστευτική κρίση εισβολή, επικαλούμενος έτσι το δικαίωμα ενός μεμονωμένου κράτους να προστατεύσει την κυριαρχία του σε περίπτωση που η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αρνηθεί να το πράξει.

“Η αποτυχία της κυβέρνησης Μπάιντεν να εκπληρώσει τα καθήκοντα που επιβάλλονται από το άρθρο IV, § 4 ενεργοποίησε το άρθρο I, § 10, ρήτρα 3, το οποίο επιφυλάσσει σε αυτό το κράτος το δικαίωμα αυτοάμυνας. Για τους λόγους αυτούς, έχω ήδη κηρύξει εισβολή σύμφωνα με το άρθρο I, § 10, ρήτρα 3 για να επικαλεστώ τη συνταγματική εξουσία του Τέξας για να υπερασπιστεί και να προστατεύσει τον εαυτό του”, ανέφερε λεπτομερώς ο Κυβερνήτης. “Αυτή η εξουσία είναι ο υπέρτατος νόμος της χώρας και αντικαθιστά κάθε ομοσπονδιακό καταστατικό για το αντίθετο. Η Εθνική Φρουρά του Τέξας, το Τμήμα Δημόσιας Ασφάλειας του Τέξας και άλλο προσωπικό του Τέξας ενεργούν βάσει αυτής της αρχής, καθώς και του πολιτειακού νόμου, για να εξασφαλίσουν τα σύνορα του Τέξας”, κατέληξε.

Απλά διαβάζοντας κανείς την γλώσσα της δήλωσης του Κυβερνήτη του Τέξας, αντιλαμβάνεται την κορύφωση της έντασης που επικρατεί στο εσωτερικό της Αμερικής, την οποία έχουν προκαλέσει οι ακραίες πολιτικές της κυβέρνησης Μπάιντεν.

Η αντιπαράθεση αντιπροσωπεύει ίσως τη μεγαλύτερη κλιμάκωση των εντάσεων μεταξύ της Ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των πολιτειών για το ζήτημα της μετανάστευσης. Η μετανάστευση έχει αποδειχθεί ότι είναι το κυρίαρχο ζήτημα για τους ψηφοφόρους που οδεύουν προς τις εκλογές του 2024, με τα exit polls τόσο στην Αϊόβα όσο και στις προκριματικές εκλογές του Νιου Χάμσαϊρ να δείχνουν ότι οι ψηφοφόροι την κατατάσσουν ως το πιο σημαντικό ζήτημα.

Η πρωτοφανής αυτή κρίση στην Αμερική, δεν απέχει και πολύ από την Ευρώπη, όπου μια σειρά από κυβερνήσεις αλλά και η γραφειοκρατία των Βρυξελλών, ακολουθούν την παρόμοια καταστροφική πολιτική του κ. Μπάιντεν.

Η στήριξη της Ουκρανίας και η στρατιωτική ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Του Αντιναυάρχου ε.α. Β. Μαρτζούκου ΠΝ

Επιτίμου Διοικητού ΣΝΔ

Αντιπροέδρου ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Η Ευρώπη αυτοδιαλύθηκε με τους δύο παγκοσμίους πολέμους της και εισήλθε στον Ψυχρό Πόλεμο των ΗΠΑ και ΕΣΣΔ, αποδεδειγμένη, οικονομικά ρημαγμένη και ανίσχυρη. Η Ευρωπαϊκή Ήπειρος μοιράστηκε μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων. Η ομπρέλα των ΗΠΑ - NATO διασφάλισε την επιβίωση, την σταδιακή ευημερία και την διατήρηση των αξιών του κοσμικού κράτους και της Δημοκρατίας στα ευρωπαϊκά κράτη μέλη.

Δείγματα γραφής της Σοβιετικής Ενώσεως (ΕΣΣΔ) είχαν δοθεί και προ του Β'ΠΠ. Οι αυθαίρετες οικονομικές «μεταρρυθμίσεις» των αρχών της δεκαετίας του 1930 συμπάρευσαν ολόκληρους λαούς στην δυστυχία. Μεταξύ αυτών και η απάνθρωπη λιμοκτονία εκατομμυρίων Ουκρανών. Πολλές μειονότητες (μεταξύ αυτών και Έλληνες που κατέφυγαν εκεί κατά την τουρκική γενοκτονία) είχαν σκαιά μεταχείριση. Οι Σοβιετικοί συνέδραμαν υλικά στην ανόρθωση της ναζιστικής στρατιωτικής ισχύος (μεταλλεύματα, εκπαίδευση κ.λπ.) και τελικώς συμμάχησαν μαζί τους προκειμένου να καρπωθούν την Πολωνία και να διαπράξουν φρικαλεότητες όπως την ομαδική σφαγή χιλιάδων Πολωνών στο δάσος Κατίν. Με την λήξη του Β'ΠΠ, τα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης έγιναν δορυφόροι και αναχώματα (buffer zones) της ΕΣΣΔ, δίχως να ερωτηθούν. Οι βασικές ελευθερίες των πολιτών εξέλιπταν ενώ οι ηγέτες του κόμματος εκλέγοντο με ποσοστά άνω του 90%... Το Βερολίνο κόπηκε στα δύο και οι διαφεύγοντες πολίτες προς την Δύση (ουδέποτε συνέβη το αντίθετο), εφονεύοντο στα συρματοπλέγματα. Οι λαϊκές εξεγέρσεις σε Ουγγαρία και Τσεχοσλοβακία θεωρήθηκαν ως «δυτικός δάκτυλος» και πνίγηκαν στο αίμα. Με την πτώση της ΕΣΣΔ οι χώρες της Α. Ευρώπης εγκατέλειψαν άμεσα τον «σοσιαλιστικό παράδεισο» και αφού ανέτρεψαν το δοτό πολιτικό τους καθεστώς (σε κάποιες περιπτώσεις βίαια) έσπευδαν να ζητήσουν καταφύγιο στους Δυτικούς θεσμούς (ΕΕ και NATO).

Μετά την περιπέτεια του 20ου αιώνα και έως σήμερα, η Ευρώπη προσπαθεί να ορθοποδήσει μέσω της ΕΕ και να αναλάβει η ίδια την διαχείριση και προστασία των συμφερόντων της. Οι άριστες ευρωατλαντικές σχέσεις προϋποθέτουν ταύτιση αμερικανικών και ευρωπαϊκών συμφερόντων, κάτι δηλαδή που δεν συμβαίνει πάντοτε (π.χ. σύνθημα D. Trump "America first"). Οι ΗΠΑ και το NATO καθορίζουν σημαντικά την ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια, δεδομένου ότι η ευρωπαϊκή αμυντική ολοκλήρωση δεν έχει επιτύχει στρατηγική αυτονομία, η οποία άλλωστε συνδέεται με την εμβάθυνση και την κοινή εξωτερική πολιτική της ΕΕ.

Ο τρόπος με τον οποίο διοικείται η σημερινή Ρωσία του Πούτιν και ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρεται στα «ομόδοξα αδέλφια» της, παραπέμπει ευθέως στο παρελθόν της. Στην προσπάθειά της να δημιουργήσει εκ νέου ζώνες ασφαλείας (buffer zones) και δορυφόρα κράτη, επιχειρεί την επ' ωφελεία της αναθεώρηση του ευρωπαϊκού συστήματος ασφαλείας. Η καταστροφική και πολύνεκρη εισβολή της στην Ουκρανία έχει αποφέρει σημαντικά ρωσικά εδαφικά κέρδη, παρά τις στρατηγικού επιπέ-

δου σημαντικές της απώλειες (π.χ. Σουηδία και Φινλανδία χώρες του NATO, νέα Δυτικά ερείσματα στην Βαλτική και Αρκτική κ.λπ.). Τυχόν Δυτική εγκατάλειψη της Ουκρανίας, θα ενθαρρύνει την Ρωσία να βρεθεί (από θέση ισχύος) στην καρδιά της Ευρώπης, η οποία θα παρακολουθεί αμέτοχη την νέα διαίρεσή της και παρά την θέληση των λαών της. Ο αξιοπρεπής τερματισμός της εισβολής προϋποθέτει την μη κατάρρευση της Ουκρανίας και την Δυτική στήριξή της προκειμένου να διαθέτει επαρκή διπλωματικά ερείσματα.

Από την εποχή του Θουκυδίδου, η ομαλότητα στις διεθνείς σχέσεις δεν διασφαλίζεται με «Συνθήκες του Μονάχου» αλλά με αποτροπή, αιχμή της οποίας είναι η στρατιωτική ισχύς. Η Ρωσία αυτή την στιγμή αναπληρώνει με ευχέρεια τις απαιτήσεις του μετώπου στην Ουκρανία σε μέσα, όπλα και πυρομαχικά αφού η οικονομία πολέμου της, επιτρέπει την αναπαραγωγή τους σε ρυθμούς πολλαπλαστικούς από ότι η Ευρώπη και οι ΗΠΑ μαζί.

Η χθεσινή συνδιάσκεψη κορυφής στην ΕΕ απέβλεπε πρωτίστως στην ταχεία αμυντική ενδυνάμωση της Ευρώπης (άμυνα, ασφάλεια, οικονομία πολέμου), προκειμένου να προασπίζει τα συμφέροντά της τόσο στην «αυλή» της, όσο και στο εξωτερικό. Παρά τα γνωστά της προβλήματα (π.χ. "woke culture", επικίνδυνη ανοχή στην μαζική παράνομη μετανάστευση από Αφρική και Ασία κ.λπ.) η Ευρώπη διατηρεί ως κόρη οφθαλμού τις βασικές συνεκτικές της αξίες και θέτει ως προϋπόθεση στα κράτη μέλη της την τήρηση του κοσμικού κράτους και Δημοκρατίας. Κάθε μορφής θρησκευτικός ή ιδεολογικός αυταρχισμός θα πρέπει να πατάσσεται βάσει των ελληνικών καταβολών της φιλοσοφίας, του ορθολογισμού, της κυβερνώσας πλειοψηφίας και της Δημοκρατίας που προστατεύεται και δεν εκφυλίζεται.

Η ασφάλεια, η άμυνα και η Δημοκρατία απετέλεσαν τους βασικούς λόγους εισόδου της χώρας μας στην ΕΕ. Ανεξαρτήτως τελικού αποτελέσματος στην Ουκρανία, η Ελλάς όφειλε να ταχθεί έμπρακτα με την πλευρά μίας ανεξάρτητης χώρας που δέχεται εισβολή. Η προσηχηματική χρήση επιχειρημάτων «ιστορικών δικαιωμάτων», «προστασίας Ρωσοφώνων από γενοκτονία», «ανάγκη ζωτικού χώρου ασφαλείας», παραπέμπει στα επιχειρήματα των Ναζί στο παρελθόν, καθώς και της Τουρκίας κατά της Ελλάδος και Κύπρου. Η Ελλάς έχει ως άμεσο εθνικό συμφέρον την ευρωπαϊκή εμβάθυνση και αμυντική ολοκλήρωση, διατηρώντας παράλληλα τις διμερείς και πολυμερείς της συμμαχίες. Η άμεση εμπλοκή της Ελλάδος με την στρατιωτική ενίσχυση της ΕΕ, θα πρέπει να εκληφθεί ως στρατηγική ευκαιρία για την εθνική τεχνολογία, έρευνα και καινοτομία, συμπαραγωγή και εθνική παραγωγή υψηλής τεχνολογίας προϊόντων με προοπτική εξαγωγής. Η αμυντική μας βιομηχανία και η στρατιωτική ισχύς, σε συνδυασμό με την άμεση αντιμετώπιση του δημογραφικού και μεταναστευτικού, αποτελούν τα ουσιαστικά αναχώματα για την ελευθερία και ακεραιότητα του ελληνισμού.

22 – Μαρτίου – 2024

Στην επιδίωξη μιας «Ηροστράτειας Δόξας(1)» γκρεμίζονται τα «ιερά» της κοινωνίας μας.

Του Αντιστρατήγου ε.α Δημητρίου Μπονώρα
Επιτίμου Υ/ΓΕΣ, Μέλους του ΕΛΙΣΜΕ

Μέχρι το Β' ΠΠ, η καθιέρωση των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων είχε να κάνει με το εσωτερικό δίκαιο. Μετά τον Β' ΠΠ, με την υπογραφή της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του ανθρώπου το 1948, τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα εντάχθηκαν στο Διεθνές Δίκαιο και ως τέτοια συμπεριελήφθησαν και στην Συνθήκη της Ρώμης το 1950(2). Στη συνέχεια θεωρήθηκαν ως κοινοτικό κεκτημένο και εισήχθησαν στα Συντάγματα των Ευρωπαϊκών χωρών.

Οι όροι «θεμελιώδες δικαίωμα», «ανθρώπινο δικαίωμα», «ανθρώπινη αξία» πρωτοπηθήκαν σε ελληνικό συνταγματικό κείμενο με το Σύνταγμα της Ελλάδος του 1975. Η έμφαση που έχει δοθεί στα δικαιώματα και στις ελευθερίες του ατόμου έχει φέρει σε δεύτερη θέση την κοινωνία. Οι κοινωνικές δεσμεύσεις ή υποχρεώσεις του ατόμου θεωρούνται εμπόδια που πρέπει να αρθούν(3). Έτσι η ελευθερία ορίζεται ως η «ελευθερία από...» και όχι «ελευθερία για...»

Από τότε έχουμε μια συνεχή προοδευτική αύξηση των ατομικών δικαιωμάτων. Αυτό από την μια πλευρά φαίνεται θετικό αλλά από την άλλη υπάρχει ο προβληματισμός εάν κινούμαστε στη σωστή κατεύθυνση και ποια είναι η τελική επιδιωκόμενη κατάσταση.

Η έλλειψη σαφούς προσορισμού έδωσε την ευκαιρία να αναπτυχθούν ακραίες ιδέες που αποβλέπουν στη λεγόμενη «αποδόμηση», που είναι γνωστή με τον αγγλικό όρο woke culture. Έτσι στο όνομα της ισότητας έχουμε **λογοκρισία** κλασσικών λογοτεχνικών έργων και ταινιών του κινηματογράφου. Έχουμε ακόμα και την **αμφισβήτηση**, ότι στη φύση υπάρχουν μόνο δύο φύλα το αρσενικό και το θηλυκό. Οι γονείς από πατέρας και μητέρα μετονομάζονται σε γονέας 1 και γονέας 2.

Όλα αυτά υπογραμμίζουν την ανάγκη, ότι η συνεχής ενίσχυση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει κάπου να καταλήγει καθώς η φύση δεν δέχεται τη συνεχόμενη αύξηση προς το άπειρο.

Μέσα από την παραπάνω οπτική με αιχμή του δόρατος τα ατομικά δικαιώματα γίνεται προσπάθεια να χτυπηθούν όλοι οι θεσμοί που ορίζουν και στηρίζουν μια κοινωνία, θεωρώντας ότι πρέπει το άτομο να ελευθερωθεί από δεσμά που έχει δημιουργήσει η κοινωνία και ίσως από αυτά που έχει δημιουργήσει η Φύση.

Η οικογένεια και ο γάμος είναι δυο κοινωνικοί θεσμοί που έχουν στοχοποιηθεί καθώς είναι σημαντικοί κρίκοι της αλυσίδας που συγκρατεί την κοινωνική συνοχή. Αλλά ταυτόχρονα διαμορφώνουν την ταυτότητα και τις αξίες ενός ατόμου.

Την περίοδο αυτή υπάρχει μια δημόσια συζήτηση όπου εστιάζει στο γεγονός ότι από τη στιγμή που ένα ετερόφυλο ζευγάρι μπορεί να συνδεθεί με γάμο το δικαίωμα αυτό πρέπει να το έχει και ένα ομόφυλο ζευγάρι και επιπλέον να μπορεί να υιοθετεί και παιδιά. Έτσι, η επιθυμία των ομόφυλων ζευγαριών για γάμο αντιμετωπίζεται ως ένα ατομικό δικαίωμα που πρέπει να ικανοποιηθεί με νόμο προκειμένου να υπάρχει ισότητα μεταξύ των πολιτών.

Ο «γάμος» ως όρος αναφέρεται στο Ελληνικό Σύνταγμα. Η παράγραφος 1 στο άρθρο 21 προβλέπει «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και της προαγωγής του έθνους καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους». Ο συνταγματικός νομοθέτης βλέπει τη παραδοσιακή οικογένεια, ως το θεσμό που συντελεί στη «συντήρηση» και την «προαγωγή» του έθνους. Ο πρωταρχικός σκοπός του γάμου είναι η

απόκτηση απογόνων. Ένα ομόφυλο ζευγάρι, από τη φύση του δεν μπορεί να γεννήσει παιδιά. Υπό αυτή την οπτική γωνία, **ο «γάμος» αυτός δεν συμβάλει στη «συντήρηση» και την «προαγωγή» του Έθνους.**

Έτσι, ο «γάμος» που προστατεύει το Σύνταγμα είναι ο γάμος των ετερόφυλων ζευγαριών που προϋποθέτει τη δυνατότητα τεκνοποίησης, και είναι άλλος από το «γάμο» των ομόφυλων ζευγαριών που για να αποκτήσουν παιδιά πρέπει να υιοθετήσουν.

Η εξίσωση των δύο «γάμων» διαστρεβλώνει τη συνταγματική πρόβλεψη και υπονομεύει τη διαιώνιση του Έθνους.

Επιπλέον, το Σύνταγμα δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την «μητρότητα». Δηλαδή για την Ελληνίδα που μέσα από τον τοκετό φέρνει στη ζωή ένα παιδί. Η αναγνώριση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών θα έρθει να ακυρώσει τη συνταγματική εντολή για την προστασία της «μητρότητας». Ακόμα χειρότερα η ιερή λέξη «μητρότητα» θα αποκτήσει μια αρνητική σεξιστική έννοια. Ταυτόχρονα η ευαισθησία και το ενδιαφέρον που δείχνει το Σύνταγμα για την προστασία της παιδικής ηλικίας θα φαίνεται ως αστείο αφού με απόφαση κάποιων κρατικών γραφειοκρατών θα οδηγούνται παιδιά να ζήσουν σε μια οικογένεια διαφορετική από αυτή που περιγράφεται στο Σύνταγμα, στην οποία ο ρόλος του πατέρα και της μητέρας θα είναι ασαφής.

Υπάρχει ακόμα μια παράμετρος που πρέπει να ληφθεί υπόψη. Στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, **το κράτος δεσμεύεται να λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.** Η αναγνώριση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών δεν συνεισφέρει θετικά στην προσπάθεια για δημογραφική ανάπτυξη, όχι μόνο γιατί ενθαρρύνει τη στρόφη των γενετήσιων ορμών σε λάθος κατεύθυνση αλλά και γιατί ένα ομόφυλο ζευγάρι δεν μπορεί να αποκτήσει απογόνους.

Η οικονομική ενίσχυση της οικογένειας, τα διοικητικά μέτρα για τη διευκόλυνση των εργαζόμενων γονέων και οι πολιτικές ενθάρρυνσης της τεκνοποίησης είναι ατελέσφορα όταν υπονομεύεται ο πυρήνας της συνταγματικής οικογένειας.

Η αμφισβήτηση και η υπονόμηση των θεσμών που στηρίζουν την ελληνική κοινωνία και εξασφαλίζουν τη συνέχεια του Έθνους μας, έρχονται να επιβεβαιώσουν τον Σαράντο Καργάκο που υποστήριζε ότι η Ελλάδα περνά μια «Ηροστράτεια περίοδο» κατά την οποία κάποιοι πυρπολούν τα «ιερά» για να αποκτήσουν «ηροστράτεια δόξα»

Καταλήγοντας, αυτό που προτείνω είναι, μέσα σε μια έξαρση «προοδομανίας»-για να χρησιμοποιήσω έναν ακόμη όρο του Σ.Ι. Καργάκου- να μη βιαστούμε να υιοθετήσουμε ιδέες που αντιστρατεύονται τις παραδόσεις μας, τον χαρακτήρα μας ως έθνος και την ορθόδοξη πίστη μας και γενικά όλα αυτά που ορίζουν την κοινή μας ταυτότητα και το «είναι» μας.

1. Ηρόστρατος έζησε τον 3πχ αιώνα στην Έφεσο. Για να μείνει στην ιστορία έκαψε τον Ναό της Αρτέμιδος στην Έφεσο. Στην αγγλική γλώσσα ο όρος Herostratic fame δηλώνει τη «δόξα με κάθε μέσο».

2.Κων/νος Τασούλας, Έκθεση της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, Αθήνα, 2019 σελ 46

3. Floyd A. Harper,Ελευθερία, Ο Δρόμος της Ανάκτησής της, Εκδόσεις Φιλελεύθερος, σελ 15-19

Κυβερνητικός εφιάλτης ο Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός

Του Νίκου Ιγγλέση
Μέλους του ΕΛΙΣΜΕ

Η ελληνική κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη, με βάση την Οδηγία 2014/89/ΕΕ από τις 23 Ιουλίου 2014, να υλοποιήσει το Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό για τα θαλάσσια ύδατα στα οποία ασκεί κυριαρχία ή έχει κυριαρχικά δικαιώματα ή ασκεί δικαιοδοσία σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS).

Η προθεσμία για την κατάθεση του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού (ΘΧΣ) κάθε κράτους-μέλους έληγε την 31η Μαρτίου 2021 και δόθηκε πα-ράταση ενός έτους μέχρι τον Μάρτιο του 2022 λόγω του κοροναϊού. Η Ελλάδα δεν κατέθεσε, μέχρι σήμερα, κανένα σχέδιο (πρέπει να έχει τη μορφή νόμου που θα ψηφιστεί στη Βουλή) και η Κομισιόν την παραπέμπει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όπου θα της επιβληθεί επαναλαμβανόμενο πρόστιμο μέχρις ότου υλοποιήσει την Οδηγία.

Η υποχρέωση κατάρτισης ΘΧΣ αποτελεί έναν εφιάλτη για την κυβέρνηση, διότι:

α) Εάν το σχέδιο καταρτιστεί με βάση το Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας του ΟΗΕ (UNCLOS) τότε αυτό θα προκαλέσει την εντονότατη αν-τίδραση της Τουρκίας.

β) Εάν καταρτιστεί ένα μερικό σχέδιο που θα αφορά μόνο το Ιόνιο Πέλαγος, όπου έχει οριοθετηθεί η ΑΟΖ με την Ιταλία και την περιοχή της Αν. Μεσογείου που έχει γίνει η μερική οριοθέτηση με την Αίγυπτο, τότε αυτό θα αποτελεί έμμεση παραδοχή όλων των τουρκικών διεκδικήσεων. Το ίδιο θα συμβεί αν καταρτιστεί σχέδιο που θα περιορίζεται στα υπάρχοντα σήμερα χωρικά ύδατα. Σε μια τέτοια περίπτωση θα υπάρξουν έντονες εσωτερικές αντιδράσεις σε πολιτικό και σε κοινωνικό επίπεδο.

γ) Εάν δεν κάνει απολύτως τίποτα, όπως μέχρι σήμερα, θα πληρώνει ετήσιο πρόστιμο και θα εγκαλείται ότι αδιαφορεί και υπονομεύει τα εθνικά συμφέροντα.

Για την αναγκαιότητα του ΘΧΣ η Οδηγία της Ε.Ε. αναφέρει ότι: «Η υψηλή και ταχέως αυξανόμενη ζήτηση για θαλάσσιο χώρο για διαφορετικούς σκοπούς, όπως οι εγκαταστάσεις για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, η εξερεύνηση και εκμετάλλευση πετρελαίου και φυσικού αερίου, η θαλάσσια ναυτιλία και οι αλιευτικές δραστηριότητες, η διατήρηση του οικοσυστήματος και της βιοποικιλότητας, η εξόρυξη πρώτων υλών, ο τουρισμός, οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας και η υποθαλάσσια πολιτιστική κληρονομιά, καθώς και οι πολλαπλές πιέσεις στους παράκτιους πόρους, απαιτούν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση σχεδιασμού και διαχείρισης».

Το πεδίο εφαρμογής του χωροταξικού σχεδιασμού αφορά τα θαλάσσια ύδατα όπως αυτά ορίζονται βάσει του νόμου 3983/2011 ως: «Τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία μετρίεται το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης ως τα όρια της περιοχής όπου η Ελληνική Δημοκρατία ή άλλο κράτος μέλος έχει κυριαρχικά δικαιώματα ή ασκεί δικαιοδοσία σύμφωνα με τη Σύμβαση των Η.Ε. για το Δίκαιο της Θάλασσας».

Ο Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός πρέπει να περιλαμβάνει:

1. Τις περιοχές αλιείας.

2. Τις περιοχές υδατοκαλλιέργειας.

3. Τις εγκαταστάσεις, τις υποδομές και τα υποθαλάσσια έργα για την έρευνα, την εκμετάλλευση και την εξόρυξη υδρογονανθράκων και άλλων ενεργειακών πόρων, πρώτων υλών, ορυκτών και αδρανών υλικών.

4. Την παραγωγή ενέργειας από ΑΠΕ και συμβατικές πηγές.

5. Τις διαδρομές υποβρυχίων αγωγών και καλωδίων.

6. Τις περιοχές στρατιωτικών ασκήσεων.

7. Τις λιμενικές εγκαταστάσεις και τις οδούς θαλασσίων μεταφορών.

8. Τις προστατευόμενες περιοχές.

9. Τους ενάλιους αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία κ.α.

Η Κύπρος τόλμησε

Λίγες ημέρες πριν τα Χριστούγεννα το Υπουργικό Συμβούλιο στη Λευκωσία ενέκρινε τον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αυτός αποτελείται από επτά επί μέρους σχέδια που καλύπτουν όλες τις ακτές της νήσου, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της κατεχόμενης περιοχής. Στο ΘΧΣ της Κύπρου περιλαμβάνονται τα χωρικά ύδατα των 12 ν.μ. και η ΑΟΖ όπως έχει οριοθετηθεί, ενώ ορίζεται και η ΑΟΖ, με βάση τη μέση γραμμή, με τις έναντι τουρκικές ακτές (βλέπε χάρτη).

Η αντίδραση του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών ήταν έντονη. Παραθέτουμε το πλήρες κείμενο της δήλωσης του εκπροσώπου του Οντζού Κασελί για να γίνουν αντιληπτά τόσο η αποτελεσματικότητα της κυπριακής ενέργειας όσο και οι αυθαίρετες και παράνομες τουρκικές αιτιάσεις: «Οι περιοχές που καθορίζονται στο “Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχέδιο”, το οποίο βασίζεται σε οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταρτίζεται από όλα τα κράτη μέλη, παραβιάζουν, υπό αυτή τη μορφή τους, τα δικαιώματα της Τουρκίας και της “Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου (ΤΔΒΚ)”.

»Η Τουρκία έχει καταθέσει τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας της στη Μεσόγειο στα Ηνωμένα Έθνη ήδη από το 2004 και πιο πρόσφατα το 2020. Από την αρχή έχει δηλωθεί ότι μονομερείς πράξεις της “Ελληνοκυπριακής Διοίκησης”, σχετικά με τις περιοχές θαλάσσιας δικαιοδοσίας δεν θα γίνουν αποδεκτές και οι πρακτικές της χώρας μας στον τομέα αυτό συνεχίζονται σε αυτό το πλαίσιο. Αυτή τη φορά, η προσπάθεια της ελληνοκυπριακής πλευράς να εκμεταλλευτεί την Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό θεωρείται η τελευταία μάταιη προσπάθεια.

»Η Τουρκία έχει νόμιμα δικαιώματα και δικαιοδοσία στις θαλάσσιες περιοχές δυτικά της Νήσου Κύπρου και οι Τουρκοκύπριοι έχουν νόμιμα δικαιώματα στις θαλάσσιες περιοχές γύρω από τη Νήσο. Οι παράνομες και εντελώς άπληστες πρωτοβουλίες της “Ελληνοκυπριακής Διοίκησης” είναι αποκομμένες από την πραγματικότητα, δεν έχουν καμία ισχύ και υπονομεύουν τις προσπάθειες για την επίτευξη μιας συνολικής, δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού.

»Οι προσδοκίες της Τουρκίας από τρίτους, συμπερι-

λαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχουν αλλάξει. Δεν θα πρέπει να αγνοηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις των θεμάτων που σχετίζονται με τη θαλάσσια δικαιοδοσία στη διαδικασία επίλυσης του Κυπριακού. Αντί να προσπαθεί να δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα στην περιοχή, η ελληνοκυπριακή πλευρά θα πρέπει να ενθαρρυνθεί να αναπτύξει τη συνεργασία με την "ΤΔΒΚ", αποδεχόμενη ότι η λύση του Κυπριακού μπορεί να είναι δυνατή μόνο στη βάση των πραγματικοτήτων στο νησί».

Σε τελική ανάλυση η Κυπριακή Δημοκρατία επιβεβαίωσε την κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματά της, όπως απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο, εκμεταλλευόμενη μια Οδηγία της Ε.Ε. και η Τουρκία έμεινε να διαμαρτύρεται.

Η Ελλάδα δεν τολμάει

Αντίθετα με την ημικατεχόμενη και αδύναμη Κυπριακή Δημοκρατία, η ελληνική Κυβέρνηση δεν τόλμησε ούτε πρόκειται να τολμήσει να προχωρήσει στο Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό. Πρέπει να καθορίσει σημεία βάσης. Πρέπει να κλείσει τους κόλπους χαράζοντας ευθείες γραμμές βάσης. Πρέπει να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα στα 12 ν.μ.. Πρέπει να ανακηρύξει τη συνολική ΑΟΖ καταθέτοντας τις συντεταγμένες της, εντός της οποίας θα περιλαμβάνονται και οι δύο οριοθετήσεις με Ιταλία και Αίγυπτο. Όλα αυτά προϋποθέτουν εγκατάλειψη της ακολουθούμενης πολιτικής του κατευνασμού και θα στείλουν στον «σκουπιδοντενεκέ» την πολυδιαφημισμένη Διακήρυξη των Αθηνών που υπέγραψαν Μητσοτάκης-Ερντογάν στις 7 Δεκεμβρίου 2023 (βλέπε

σχετικό άρθρο « Τι κέρδισε ο Ερντογάν στην Αθήνα »).

Μια Οδηγία της Ε.Ε., αρμοδιότητας του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, έχει καταστεί εφιαλτικό μείζον πολιτικό πρόβλημα για την ελληνική Κυβέρνηση. Η τελευταία, φοβική, ανίκανη και ετεροπροσδιορισμένη, αδυνατεί να εκμεταλλευτεί το όποιο «παράθυρο ευκαιρίας» παρουσιάζεται τώρα που η Τουρκία θέλει να δείχνει «καλό παιδί» μήπως και καταφέρει να αγοράσει τα F-16 από τις ΗΠΑ και να αναβαθμίσει τις οικονομικές σχέσεις της με την Ε.Ε. Πότε περιμένει η Αθήνα να επεκτείνει τα χωρικά ύδατά της και να ανακηρύξει την ΑΟΖ, μήπως όταν ισχυροποιηθεί περισσότερο στρατιωτικά η Τουρκία ή μήπως όταν αποκτήσει περισσότερα πυραυλικά συστήματα και UAV ή μήπως όταν μελλοντικά καταστεί πυρηνική δύναμη;

«Όλα ανακτώνται εκτός από το χρόνο» όπως έλεγε ο Ναπολέων Βοναπάρτης.

Υ.Γ. Εξανίσταται κανείς όταν η Τουρκία έχει παράνομα υπογράψει οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας (για ΑΟΖ δε θέλει να ακούει) με την αυτοαποκαλούμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», ένα μόρφωμα που δεν αποτελεί διεθνώς αναγνωρισμένο κράτος (την αναγνωρίζει μόνο η Τουρκία) και η Ελλάδα δεν τολμάει να οριοθετήσει ΑΟΖ με την Κυπριακή Δημοκρατία, όταν θα πρόκειται για μια οριοθέτηση, σύμφωνη με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, μεταξύ δύο ανεξάρτητων διεθνώς αναγνωρισμένων κρατών- μελών του ΟΗΕ.

Sanctions against a state that neglects to comply with sea area planning rules would depend on the specific legal and regulatory framework in place at the national, regional, and international levels. Here are some potential sanctions or consequences that could be imposed for non-compliance:

1. **Legal Penalties:** States may face legal penalties for non-compliance with sea area planning rules, including fines, injunctions, or legal action taken by affected parties or environmental organizations. These penalties are typically enforced through national legal systems or international mechanisms if applicable.

2. **Revocation of Permits or Licenses:** Authorities responsible for sea area planning may revoke permits, licenses, or authorizations granted to individuals, companies, or organizations that fail to comply with planning regulations. This could include permits for marine activities such as fishing, shipping, offshore energy development, or coastal development projects.

3. **Denial of Access or Usage Rights:** Non-compliant states may be denied access or usage rights to certain marine areas or resources until they demonstrate compliance with sea area planning rules. This could involve restrictions on fishing grounds, exclusion from marine protected areas, or limitations on access to shipping lanes or offshore energy reserves.

4. **Loss of Funding or Subsidies:** States may lose access to funding, subsidies, or financial incentives provided for marine and coastal management initiatives if they fail to comply with sea area planning requirements. Funding agencies, international organizations, or donor countries may withhold financial support until compliance is achieved.

5. **International Reputation Damage:** Non-compliance with sea area planning rules could damage a state's international reputation and credibility, leading to diplomatic pressure, public scrutiny, or reputational consequences in global forums, including international treaties, conventions, or negotiations.

6. **Environmental Damage and Ecological Harm:** Failure to comply with sea area planning rules may result in environmental damage, ecological harm, or negative impacts on marine biodiversity and ecosystems. States could be held liable for environmental remediation costs or compensation for affected communities or stakeholders.

7. **Trade Restrictions or Sanctions:** In extreme cases, non-compliant states may face trade restrictions or sanctions imposed by other countries or international bodies as a punitive measure for violating sea area planning rules. These sanctions could target exports, imports, or access to international markets, impacting the state's economy and trade relations.

It's important to note that the effectiveness of sanctions depends on factors such as the strength of regulatory enforcement, international cooperation, diplomatic relations, and the willingness of non-compliant states to rectify violations and comply with sea area planning rules. Sanctions are typically used as a means to incentivize compliance and deter future non-compliance rather than as punitive measures alone.

Γιατί δεν έχουμε Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας, ούτε στρατηγική

Του Αντιστρατήγου ε.α. Παναγιώτου Γκαρτζονίκια

Το τελευταίο διάστημα τα θέματα εθνικής ασφαλείας, είτε πρόκειται για τις τουρκικές απειλές ή για τις μεταναστευτικές ροές, βρίσκονται στην επικαιρότητα λόγω της σοβαρότητάς τους. Στη δημόσια συζήτηση εκφράζονται διάφορες απόψεις που έχουν σχέση κυρίως με το τι πρέπει να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε τα άμεσα προβλήματα που ανακύπτουν καθημερινά. Ωστόσο, το πλείστον αυτών των συζητήσεων αφορά ζητήματα τακτικού επιπέδου, που έχουν όμως το χαρακτηριστήρα του επείγοντος.

Το κυριότερο όμως ερώτημα, που σπάνια τίθεται, αν αναλογιστεί κάποιος τη σοβαρότητά του, είναι το ποιος εκπονεί στρατηγική και με ποια διαδικασία; Η σύντομη απάντηση είναι ότι στερούμαστε οργάνου αλλά και διαδικασίας εκπόνησης. Από τα θέματα της άμυνας, εκείνα που απασχολούν κυρίως τον δημόσιο λόγο είναι οι εξοπλισμοί. Και δικαιολογημένα μέχρι ενός σημείου, καθόσον δεν υπάρχει άμυνα χωρίς οπλικά συστήματα, πόσο μάλλον δε, όταν οι εξοπλισμοί σταμάτησαν προτού αρχίσει η οικονομική κρίση.

Τα πρόσφατα εξοπλιστικά προγράμματα στην αεροπορία και το ναυτικό είναι πολύ θετικά για να καλυφθούν σοβαρά κενά από την περίοδο της “ξηρασίας”. Ωστόσο, οι εξοπλισμοί, όσο σημαντικοί κι αν είναι, δεν αποτελούν τον σημαντικότερο παράγοντα στην άμυνα. Η ιστορία βρίθει παραδειγμάτων όπου στρατοί κατώτεροι σε οπλισμό και αριθμό κέρδισαν υπέρτερους αντιπάλους τους. Και για μην πάμε μακριά, καλό είναι να έχουμε υπόψη μας ότι στους σύγχρονους πολέμους, η Ελλάδα όταν ηττήθηκε, η ήττα δεν ήταν αποτέλεσμα τεχνολογικής υστέρησης (1974), ενώ όταν κέρδισε, η νίκη δεν οφειλόταν σε εξοπλιστική υπεροχή (1940).

Η μονομερής εστίαση στους εξοπλισμούς και στην τεχνολογία, θεωρούμε ότι οφείλεται σε δύο λόγους:

- Πρώτον στο γεγονός της ευκολίας που παρουσιάζει η μέτρηση, η σύγκριση και η αξιολόγησή τους: τόσα αεροσκάφη τέτοιας γενιάς, τόσα υποβρύχια, τόσα πυροβόλα κ.ο.κ.
- Δεύτερον, επειδή προσθέτοντας οπλικά συστήματα υπάρχει η εντύπωση ότι προκύπτει αυτόματα η αποτροπή, μόνο και μόνο με την ύπαρξη οπλικών συστημάτων και στη συνέχεια, η αποτροπή είναι κάτι σαν θυμιατό με το οποίο ξορκίζουμε το κακό.

Το ΚΥΣΕΑ

Για την εκπόνηση στρατηγικής οι περισσότερες χώρες, από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι το τέλος του 20ου αιώνα, έχουν συστήσει ένα όργανο που συνήθως ονομάζουν Συμ-

βούλιο Εθνικής Ασφαλείας. Εάν δεχθούμε την αγγλοσαξονική άποψη, ότι οι συντελεστές ισχύος κάθε χώρας είναι οι στρατιωτικός, οικονομικός, διπλωματικός και πληροφοριακός, τότε το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας αναλαμβάνει να ενορχηστρώσει αυτούς τους συντελεστές, ώστε η χώρα να παραγάγει εθνική στρατηγική και να επιτύχει τούς πολιτικούς της σκοπούς. Τα σφάλματα στο ανώτατο επίπεδο είναι μοιραία και δεν μπορούν να διορθωθούν στο τακτικό ή το επιχειρησιακό επίπεδο.

Στην Ελλάδα από το 1929 προβλέφθηκε η λειτουργία του Ανωτάτου Συμβουλίου Εθνικής Αμύνης (ΑΣΕΑ), κατά το γαλλικό πρότυπο, το οποίο το 1982 μετονομάσθηκε σε Κυβερνητικό Συμβούλιο Εθνικής Αμυνας (ΚΥΣΕΑ). Το όργανο αυτό, όμως, δεν λειτούργησε ποτέ ως όργανο χάραξης στρατηγικής. Οι κρίσεις στο Κυπριακό (δεκαετίες 1950 και 1960, καθώς και 1974) δεν αντιμετωπίστηκαν από ένα τέτοιο όργανο. Ενώ οι άλλες χώρες μεταπολεμικά προχώρησαν στη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, η Ελλάδα παραμένει με το ΚΥΣΕΑ.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Το ΚΥΣΕΑ σήμερα εκτός του ότι είναι δύσκαμπτο, στερείται υποστηρικτικών μηχανισμών, μέσων και διαδικασιών ώστε να μπορεί να χαράσσει στρατηγική και να χειρίζεται κρίσεις. Συνέρχεται δε σχεδόν αποκλειστικά για να επιλέγει αρχηγούς των επιτελείων και να λαμβάνει αποφάσεις για εξοπλιστικά προγράμματα, πολλές φορές μάλιστα χωρίς να συνεδριάζει αλλά με συλλογή υπογραφών δια περιφοράς!

Τί είναι Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας

Το σπουδαιότερο ίσως δίδαγμα από την κρίση των Ιμίων το 1996, υπήρξε η έλλειψη συντονισμού και η απουσία διαδικασιών χειρισμού κρίσεων στο ανώτατο επίπεδο. Η εικόνα του διοικητή της ΕΥΠ να περιμένει επί ώρες στον προθάλαμο του πρωθυπουργικού γραφείου με μια σημαντική πληροφορία ή υπουργού που σε κρίσιμη στιγμή βρίσκεται σε τηλεοπτικό σταθμό, δεν οδήγησαν μέχρι σήμερα στη λήψη διορθωτικών μέτρων, για να αποφευχθούν παρόμοια φαινόμενα.

Και τούτο παρότι στη συνέχεια έχει προταθεί από πολιτικούς, ακαδημαϊκούς, διπλωμάτες και στρατιωτικούς η σύσταση και στη χώρα μας υπό τον πρωθυπουργό Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, το οποίο θα διαθέτει ένα πλέγμα υφισταμένων επιτροπών και ομάδων εργασίας και θα συντονίζει την χάραξη και εφαρμογή της εθνικής στρατηγικής, αλλά και θα χειρίζεται τις κρίσεις. Είναι παράδοξο πως ενώ στην ουσία δεν έχει εκδηλωθεί κάποια διαφωνία, δεν έχουμε ακόμη ένα

τόσο αναγκαίο όργανο.

Πράγματι, και τα κόμματα έχουν δείξει ότι επιθυμούν δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας. Τον Δεκέμβριο 2016 το “Ποτάμι” κατέθεσε σχετική πρόταση νόμου, που έτυχε θετικής αποδοχής από τις περισσότερες πολιτικές δυνάμεις. Η πρόταση περιελάμβανε στη σύνθεση του Συμβουλίου πρώην πρωθυπουργούς, αρχηγούς κομμάτων κλπ. Πρόκειται για παρανόηση του τί εννοούμε Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας στην Ελλάδα και τι στον υπόλοιπο κόσμο. Το Συμβούλιο διεθνώς είναι εκτελεστικό όργανο της κυβέρνησης και όχι βήμα συζητήσεων και ανταλλαγής απόψεων, προς το οποίο επιδεικνύουμε προτίμηση.

Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας που έφερε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στη Βουλή τον Απρίλιο 2019, περιλαμβανόταν στο σχέδιο νόμου περί εκσυγχρονισμού της εξωτερικής πολιτικής, σαν το Συμβούλιο να ήταν εξάρτημα του υπουργείου Εξωτερικών! Η δε περιγραφή του περιοριζόταν σε τέσσερα σύντομα άρθρα, από τα 172 συνολικά του νομοσχεδίου. Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας προβλεπόταν ως συμβουλευτικό όργανο του πρωθυπουργού και όχι εκτελεστικό/συντονιστικό, παράλληλα με το ΚΥΣΕΑ, του οποίου καμία παθογένεια δεν θεράπευε. Μάλιστα, ανέφερε πως ο Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας έπρεπε να παρακολουθεί, να ενημερώνεται και να συνεργάζεται με τα υπουργεία, χωρίς να ορίζει ποιος κάνει τι και πότε.

Βεβαίως είναι θεμιτό και θετικό να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις για τη συγκρότηση και τη λειτουργία ενός τέτοιου Συμβουλίου. Από τα όσα έχουν κατατεθεί όμως μέχρι τώρα στη δημόσια συζήτηση δημιουργείται προβληματισμός για το τι τελικά θα είναι, αν δημιουργηθεί και το τι θα κάνει. Καταρχάς να μην μονεύσουμε ότι έχει προβλεφθεί ακόμη και στο Σύνταγμα (άρθρο 82, §4) η συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΣΕΠ), το οποίο στη συνέχεια υλοποιήθηκε με νόμο του 2003.

Το ΕΣΕΠ είναι ένα συμβουλευτικό όργανο, το οποίο όπως διαβάζουμε στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΞ στις 5 Μαΐου 2015 για παράδειγμα συζήτησε τρία θέματα: ελληνοτουρκικές σχέσεις, λειτουργία της Ελληνικής Επιτροπής Ερυθρού Σταυρού, συμμετοχή της Ελλάδας στον Οργανισμό Βιομηχανικής Ανάπτυξης του ΟΗΕ. Δηλαδή για ένα όργανο στο οποίο θα γίνεται συζήτηση για θέματα όπως τα παραπάνω έχουμε ειδική πρόβλεψη στο Σύνταγμα, ενώ αδυνατούμε να δημιουργήσουμε ένα όργανο για το τί θα κάνουμε!

Συμβούλιο και Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας

Για τη σημερινή κυβέρνηση, η ίδρυση Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας αποτελούσε κεντρικό στοιχείο του προεκλογικού προγράμματος. Ανέφερε πως η δημιουργία του θα πραγματοποιούνταν στα πρότυπα άλλων κρατών, όπως η Βρετανία, η Γαλλία και το Ισραήλ. Ψήφισε, μάλιστα, από το 2019 νόμο για το επιτελικό κράτος, με τα οποία ο πρωθυπουργός απέκτησε για πρώτη φορά όργανα για να σχεδιάζει και να ελέγχει το κυβερνητικό έργο.

Στο νόμο περί επιτελικού κράτους, το ΚΥΣΕΑ διατηρήθηκε με τον ίδιο σχεδόν ρόλο και αντί να δημιουργηθεί Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας δημιουργήθηκε θέση Συμβούλου Εθνικής Ασφαλείας! Ο Σύμβουλος βρίσκεται κάπου στο βάθος στην Προεδρία της Κυβέρνησης, υπό την Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού, υπό τον τομέα Επιστημονικής Υποστήριξης! Σίγουρα δεν πρόκειται για Σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας με την έννοια που αποδίδεται στον όρο διεθνώς.

Το εάν θα λειτουργήσει σωστά ένας θεσμός εξαρτάται κι από τους ανθρώπους που τον εφαρμόζουν. Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας δεν είναι πανάκεια ούτε πρόκειται να μας λύσει όλα τα προβλήματα. Επ’ αυτού είναι διδακτικά τα παραδείγματα των ΗΠΑ και της Βρετανίας, χωρών με υποδειγματικούς θεσμούς χάραξης στρατηγικής και με τεράστια εμπειρία. Παρά ταύτα, οι Τζώρτζ Μπους και Τόνυ Μπλερ πήραν τις αποφάσεις για τους πολέμους στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, στηριζόμενοι σε μια κλειστή ομάδα εμπιστων συμβούλων, παραβλέποντας τις θεσμικές διαδικασίες.

Τρία συμπεράσματα

Ο πρόεδρος Ομπάμα σπατάλησε όλο τον πρώτο χρόνο της προεδρίας του το 2009, για να αποφασίσει τι θα κάνει με τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, χωρίς να διατυπώσει μία σαφή και εφαρμόσιμη στρατηγική. Ενώ ο αρχικός σκοπός ήταν η αντιτρομοκρατία, στο τέλος κατέληξε στην καταστολή της εξέγερσης και την αποχώρηση των ενισχύσεων σε ένα χρόνο. Ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ παρουσίασε στον πρόεδρο τέσσερις επιλογές, οι οποίες αφορούσαν στον αριθμό των επιπλέον στρατευμάτων που έπρεπε να αποσταλούν: 85.000, 40.000, 35.000 και 20.000.

Ο πρόεδρος αγανακτισμένος του είπε: «Μου παρουσιάζετε τέσσερις επιλογές από τις οποίες δύο, 85.000 και 20.000 δεν είναι ρεαλιστικές. Οι υπόλοιπες δύο δεν διαφέρουν ουσιαστικά, μου δίνετε στην ουσία μία επιλογή την οποία έχετε διατυπώσει σε τέσσερις παραλλαγές. Θα ήθελα να είχα πραγματικές επιλογές για να διαλέξω». Ακόμη και στη δική μας Σχολή Πολέμου, αν κάποιος σπουδαστής παρουσίαζε τέτοιες επιλογές, θα είχε απορριφθεί.

Από τα παραπάνω συνάγουμε τρία συμπεράσματα:

- Πρώτον, μολονότι η πολιτική, διπλωματική και στρατιωτική ελίτ της χώρας έχει σπουδάσει στο εξωτερικό και διαθέτει διεθνή εμπειρία, εδώ και πολλά χρόνια αδυνατούμε να συστήσουμε Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας με τη μορφή που έχει στις άλλες χώρες.
- Δεύτερον, ένας τέτοιος θεσμός είναι απαραίτητος. Ωστόσο χρειάζεται χρόνος για να λειτουργήσει αποτελεσματικά, αλλά και η θέληση του εκάστοτε πρωθυπουργού να τον χρησιμοποιήσει.
- Τρίτον, η μη σύστασή του αποτελεί και μέτρο για το κατά πόσον σοβαρά λαμβάνουμε υπόψη μας τα ζητήματα εθνικής ασφαλείας.

09/02/2024

Η μέρα που αυτοκτόνησε η Γερμανία...

Του Θάνου Τζήμερου

Με τα επιδόματα τα βάζουμε, με τα επιδόματα τα βγάζουμε. Τι έχουν τα έρμα και δεν ενσωματώνονται;

Αυτό το ερώτημα απασχόλησε τον κυβερνητικό συνασπισμό στη Γερμανία. Και αφού σκέφθηκαν πολύ και συσκέφθηκαν ακόμα περισσότερο, έβγαλαν το συμπέρασμα: "Είναι υπερβολικά αργές και περίπλοκες οι διαδικασίες με τις οποίες ένας μετανάστης γίνεται Γερμανός υπήκοος. Πρέπει να τις απλοποιήσουμε και να τις επιταχύνουμε!" Το ενδεχόμενο να μην ενσωματώνονται γιατί δεν θέλουν να ενσωματωθούν, το απέρριψαν. Το να μη θέλουν να ενσωματωθούν διότι τους το απαγορεύει η θρησκεία τους, αυτό δεν το συζητήσαν καν. Κάτι τέτοια τα λεν οι "ισλαμοφοβικοί" του AfD, δεν είναι να τα βάζουν στο στόμα τους οι σοσιαλιστές του Όλαφ Σολτς. Φως φανάρι: φταίει το ότι είναι πολλά τα 8 χρόνια που χρειάζεται ο Ρασίντ από την Κανταχάρ και ο Αμπντουλάχ από το Ντιγιάρμακιρ για να γίνουν βέροι Γερμανοί και με τη βούλα.

Έτσι, με νόμο που ψηφίστηκε στις 19 Ιανουαρίου 2024 από το Γερμανικό Κοινοβούλιο (382 υπέρ, 234 κατά, 23 αποχές), τα μείωσαν σε 5. Τα παιδιά αλλοδαπών, μόλις κλείσουν 5 χρόνια στη χώρα, ακόμα κι αν γεννήθηκαν αλλού, αποκτούν αυτόματα την υπηκοότητα. Κι αν κάποιος από την παρέα του Ρασίντ και του Αμπντουλάχ φοράει ήδη πέδιλα με λευκά σοσόνια και πράσινο βαυαρικό καπέλο Oktoberfest ("ειδικές επιδόσεις ένταξης" τις ονόμασαν), του δίνουν υπηκοότητα ακόμα και στα 3 χρόνια.

Αλλά δεν σταμάτησαν εκεί. Κατάργησαν ακόμα μία "αδικία". Ο παλιός νόμος απαιτούσε οι μετανάστες να ξέρουν Γερμανικά και να δώσουν γραπτές εξετάσεις, πριν να γίνουν Γερμανοί υπήκοοι. Δεν χρειάζονται όλα αυτά, αποφάσισαν οι σοσιαλιστές. Τι να τα κάνουν οι Γερμανοί τα Γερμανικά; Ίσως κάποιος να ψέλλισε: Μήπως για να παρακολουθούν το τι γίνεται στη χώρα που ζουν; Να διαβάζουν ειδήσεις; Να βλέπουν τηλεόραση; Να καταλαβαίνουν τι λένε οι Γερμανοί πολιτικοί, για να ξέρουν τι να ψηφίσουν; Να συζητούν και να συναναστρέφονται με άλλους Γερμανούς πολίτες; Να βρίσκουν ευκολότερα δουλειά; Να πληρώνονται καλύτερα; Μήπως γιατί η ενσωμάτωση σε μια χώρα, όταν δεν μιλάς τη γλώσσα της, δεν είναι ενσωμάτωση; "Τι ακροδεξιά, φασιστικά πράγματα είναι αυτά!" θα τον αποπήραν οι υπόλοιποι. Αρκούν τα Τούρκικα και τα Παστού. Θα ρωτάνε τον ιμάμη του Βερολίνου και θα τους εξηγεί ό,τι χρειάζονται. Η Λάμια Κάντορ (Lamya Kaddor) του Κόμματος των Πρασίνων (που συμμετέχει στον κυβερνητικό συνασπισμό) βρήκε τη λύση: θα μάθουν τα Γερμανικά στη δουλειά! Το γιατί δεν τα έχουν μάθει ακόμα οι μετανάστες του '60 και του '70 που όντως δούλευαν και δεν ζούσαν από τα επιδόματα, δεν είναι ένα ερώτημα που εντάσσεται στις οικολογικές ευαισθησίες της.

Κάποιος άλλος ρώτησε: "Κι αν δεν θέλουν να πάρουν τη γερμανική υπηκοότητα; Αν προτιμούν να έχουν π.χ. την τουρκική για να ψηφίζουν τον Ερντογάν;" "Κανένα πρόβλημα", απάντησε το "Συμβούλιο Εμπειρογνομόνων για την Ένταξη και τη Μετανάστευση" (Sachverständigenrat für Integration und Migration). Θα έχουν διπλή: και Γερμανική και Τουρκική. Στην Τουρκία θα ψηφίζουν τον Ερντογάν, και στη Γερμανία εμάς που τους ενσωματώσαμε, σκέφτηκαν πονηρά οι σοσιαλιστές. Οπότε, πλέον, η διπλή υπηκοότητα, που μέχρι τώρα ήταν πολύ δύσκολο να την έχει κάποιος στη Γερμανία, και εντελώς αδύνατον για ανθρώπους με καταγωγή εκτός Ε.Ε., θα γίνει ο κανόνας. "Αναγνωρίζουμε επιτέλους την πραγματικότητα της ζωής εκατομμυρίων ανθρώπων με μεταναστευτικό

υπόβαθρο", δήλωσε η Ρεμ Αλαμπαλί-Ράντοβαν (Reem Alabali-Radovan), η Επίτροπος για τη Μετανάστευση, τους Πρόσφυγες, την Ένταξη και τον Αντιρατσισμό. Η Alabali-Radovan, η οποία γεννήθηκε το 1990 στη Μόσχα από Ιρακινούς γονείς (μετανάστευσαν στη Γερμανία το 1996) και ανήκει στην ακροαριστερή πτέρυγα (Parlamentarische Linke) των σοσιαλιστών του SPD, πρόσθεσε ότι "το να έχεις δύο διαβατήρια είναι το πιο φυσιολογικό πράγμα στον κόσμο". Και ξεσπάθωσε: "Είμαστε περισσότεροι από 20 εκατομμύρια όσοι έχουμε μεταναστευτικό υπόβαθρο και μένουμε εδώ. Αυτή η χώρα ανήκει σε όλους μας και δεν θα αφήσουμε να μας την πάρουν." Δεν διευκρίνισε ποιος προσπαθεί να της την πάρει, αλλά μάλλον θα εννοούσε τους γηγενείς Γερμανούς με μη μεταναστευτικό υπόβαθρο, που δεν χαίρονται καθόλου βλέποντας να γίνονται ξένοι στο ίδιο τους το σπίτι.

Όμως, χαρούμενη ήταν η Υπουργός Εσωτερικών, Νάνσι Φέιζερ (Nancy Faeser): "Η μεταρρύθμισή μας είναι μια δέσμευση για μια σύγχρονη Γερμανία. Δημιουργούμε έναν σύγχρονο νόμο για τη μετανάστευση που αποδίδει δικαιοσύνη στην ποικιλόμορφη κοινωνία μας. Ήταν καιρός να γίνει αυτό", δήλωσε. "Η Γερμανία εξαρτάται από τη μετανάστευση των ανθρώπων που θέλουν να εργαστούν εδώ", είπε, εκφράζοντας τη δική του οπτική, ο Στέφαν Τόμι (Stephan Thomae), κοινοβουλευτικός ηγέτης των Φιλελεύθερων Δημοκρατών (FDP). "Τι αυτό δίνουμε τη δυνατότητα ταχύτερης πολιτογράφησης για όσους κάνουν προσπάθεια, είναι καλά ενσωματωμένοι και μπορούν να σταθούν οικονομικά στα πόδια τους". Το ότι ο νόμος κάνει ακριβώς το αντίθετο, δίνοντας τη δυνατότητα ταχύτερης πολιτογράφησης, σε όσους δεν μπορούν ή δεν θέλουν να ενσωματωθούν και αδιαφορώντας για το αν στέκονται οικονομικά στα πόδια τους ή αν στηρίζονται από επιδόματα, δεν φαίνεται να τον απασχολεί. "Αυτές οι συζητήσεις έγιναν στις πλατές ανθρώπων που έζησαν και εργάστηκαν στη Γερμανία για πολλά χρόνια, αλλά ποτέ δεν τους επιτράπη να ανήκουν πλήρως εδώ. Η μεταρρύθμισή μας τους δείχνει: Ανήκετε στη Γερμανία!" σιγοντάρησε η Φέιζερ. Το ότι, παρά τις πολλές δεκαετίες που ζουν στη Γερμανία, χιλιάδες Τούρκοι δεν ενδιαφέρθηκαν να αποκτήσουν την παραμικρή σχέση με τη γερμανική κοινωνία είναι κάτι που η Φέιζερ ερμηνεύει με την αντιστροφή αιτίου - αιτιατού: μα, είναι επειδή δεν είχαν τη γερμανική υπηκοότητα!

Υπάρχουν και άλλοι που βλέπουν θετικά τον νέο νόμο. Οι επιχειρήσεις παραπονούνται εδώ και καιρό για έλλειψη εργαζομένων. Το Γερμανικό Οικονομικό Ινστιτούτο υπολόγισε ότι περίπου 630.000 θέσεις εργασίας έμειναν ακάλυπτες το 2022, επειδή, όπως σε όλη την Ευρώπη, και στη Γερμανία τα πλουσιοπάροχα κοινωνικά επιδόματα αποτελούν αντικίνητρο για εργασία. Η κυβέρνηση ελπίζει ότι η νέα νομοθεσία, η οποία θα τεθεί σε ισχύ τον Απρίλιο (πρέπει πρώτα να εγκριθεί από το Συμβούλιο των Κρατιδίων και να υπογραφεί από τον πρόεδρο), θα βοηθήσει στην προσέλκυση περισσότερων εργατών. Ακόμα και όσοι δεν έχουν πάρει άσυλο, αλλά έκαναν αίτηση έως τις 29 Μαρτίου 2023, μπορούν να ενταχθούν στην αγορά εργασίας. Το ότι αυτό θα δημιουργήσει ένα νέο ρεύμα εισβολέων, που, μέσω Ελλάδας και Ιταλίας, θα προσδοκούν να γίνουν σε λίγα χρόνια Γερμανοί, προφανώς δεν πέρασε από το μυαλό των κυβερνητικών βουλευτών. Συμφωνεί και η Φέιζερ, λέγοντας ότι ο νέος νόμος ήταν απαραίτητος για να ανταγωνιστεί η Γερμανία τις ΗΠΑ και τον Καναδά στην προσέλκυση ειδικευμένου εργατικού δυναμικού. Πού βρίσκεται τώρα αυτό

το δυναμικό; Ίσως κάνει μεταπτυχιακό στην κβαντομηχανική στο Μπαγκλαντές και στην Υεμένη.

Κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής συζήτησης, ο Μάρτιν Ρόουζμαν (Martin Rosemann) από το SPD ατένισε το μέλλον, ως πραγματοποιητής: "Οι καλά καταρτισμένοι νέοι από όλο τον κόσμο δεν κάνουν ακριβώς ουρές για να έρθουν να εργαστούν στη Γερμανία", είπε. "Πρέπει να τους προσελκύσουμε και να τους δώσουμε την προοπτική της γερμανικής ιθαγένειας." Βέβαια, ανάμεσα στους 95.000 που ζήτησαν το 2023 άσυλο με προέλευση τη Συρία, τους 55.000 από την Τουρκία, τους 48.000 από το Αφγανιστάν και τους χιλιάδες άλλους από το Ιράν, το Ιράκ και τις χώρες της Αφρικής, ελάχιστοι είναι καλά καταρτισμένοι, αλλά ποιος νοιάζεται για λεπτομέρειες; Αν υπάρξει κίνητρο θα έρθουν και αυτοί. (Οι αιτήσεις άσylum, το 2023, ξεπέρασαν τις 300.000. Είναι ο υψηλότερος αριθμός μετά το ρεκόρ του 2016, με 745.545 αιτήσεις.)

Για να βοηθήσουν τους "εξειδικευμένους" κατάργησαν και την προϋπόθεση της αναγνώρισης του πτυχίου τους. Τέλειωσες κάτι που μοιάζει με Πανεπιστήμιο στην Μπουρκίνα Φάσο και έχεις δύο χρόνια προϋπηρεσία; Πιάνεις αμέσως δουλειά ως πτυχιούχος στο Αμβούργο! Κι αν δεν έχεις προϋπηρεσία; Και γι' αυτό υπάρχει λύση! Ονομάζεται "Κάρτα Ευκαιρίας" και επιτρέπει σε αλλοδαπούς, που δεν έχουν ακόμη δουλειά, να έρθουν στη Γερμανία για ένα χρόνο για να βρουν. Κι αν δεν βρουν; Δεν πειράζει! Η "Κάρτα Ευκαιρίας" επιτρέπει και την περιστασιακή εργασία έως και 20 ώρες την εβδομάδα, καθώς και τη δοκιμαστική εργασία. Ακόμα και όσους βρίσκονται στη χώρα με τουριστική βίζα, αν θέλουν να πιάσουν δουλειά, ο νόμος τους αγκαλιάζει και τους μονιμοποιεί. Το πώς γίνεται να ψάχνεις, θεωρητικώς, για εξειδικευμένους τεχνίτες ή επιστήμονες αλλά όταν έρθει κάποιος, υποτίθεται, τέτοιος, να κάνει "δουλειές του ποδαριού" δεν το εξήγησαν οι Γερμανοί νομοθέτες.

Η αντιπολίτευση βρέθηκε σε δύσκολη θέση. Έχουν λερωμένη τη φωλιά τους, γιατί αυτοί ήταν, επί Μέρκελ, που διαφήμιζαν το "ανοίξαμε και σας περιμένουμε". Και με δεδομένα τα συμπλέγματα ενοχής για το ναζιστικό παρελθόν της Γερμανίας, που διατρέχουν όλο το πολιτικό φάσμα, δεν μπόρεσαν να αντιτάξουν σθεναρή αντίσταση στη λαϊκίστικη μομφή των αριστερών, πως όσοι αντιδρούν υποστηρίζουν μια κοινωνία με πολίτες α' και β' κατηγορίας, όπως ήθελαν οι ναζί! Μάλιστα, ο 31χρονος βουλευτής των Χριστιανοδημοκρατών, Φίλιπ Άμτορ (Philipp Amthor) υπερακόντισε τους κυβερνητικούς: "όποιος εμφανίζει μια εικόνα της ανθρωπότητας που αναγνωρίζει πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, όποιος διαχωρίζει τους πολίτες του κράτους με βάση εθνοτικές ομάδες βρίσκεται σε πόλεμο με την ελεύθερη και δημοκρατική μας τάξη πραγμάτων κατά τόπο αηδιαστικό που αγνοεί την ιστορία!".

Ωστόσο ακούστηκαν, και στο κοινοβούλιο και στον δημόσιο λόγο, κάποια αντεπιχειρήματα. Οι Χριστιανοδημοκράτες (CDU) υποστήριξαν ότι το νομοσχέδιο "αγνοεί τα προβλήματα ένταξης" και μοιράζει τη γερμανική υπηκοότητα σε τιμή ευκαιρίας. "Το να πολιτογραφούνται οι πάντες τόσο εύκολα δεν προωθεί την ενσωμάτωση, αλλά την απομακρύνει ακόμα περισσότερο, διότι δεν θα έχουν κίνητρα", προειδοποίησε ο Αλεξάντερ Ντόμπριντ (Alexander Dobrindt), της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης (CSU). Θα είναι Γερμανοί στα χαρτιά, αλλά θα είναι στην ουσία υπήκοοι των εθνοτικών γκέτο που υπάρχουν πια σε όλες τις ευρωπαϊκές πόλεις. Η νομικός Αντρέα Λίντχολτς (Andrea Lindholz) του CSU, προειδοποίησε ότι η χαλάρωση των κριτηρίων για τη γνώση της γερμανικής γλώσσας ευνοεί εργαζομένους με χαμηλή εξειδίκευση και σε συνδυασμό με το άνοιγμα ευκαιριών για τους αιτούντες άσυλο θα μετατρέψει τη Γερμανία σε ένα παγκόσμιο γραφείο ευρέ-

σεως εργασίας που θα χρηματοδοτεί ο Γερμανός φορολογούμενος.

Την εντονότερη αντίδραση εξέφρασε το AfD, το οποίο δεν θεωρεί λύση τη φαντασίωση της ενσωμάτωσης, αλλά την απέλαση. Είναι το κόμμα που εμφανίζει αλματώδη άνοδο στις δημοσκοπήσεις και όλο το ισλαμόφιλο πολιτικό, δημοσιογραφικό και ακαδημαϊκό σύστημα χαρακτηρίζει ως "ακροδεξιό" και προσπαθεί να του απαγορέψει τη συμμετοχή στις εκλογές. Ο Νόρμπερτ Κλαινβέχτερ (Norbert Kleinwächter) του AfD, διακωμώδησε το σχέδιο νόμου, λέγοντας: "Αυτό που έχετε συγκεντρώσει σε ένα νομοσχέδιο 100 σελίδων θα μπορούσε να συνοψιστεί σε μια φράση: Όλοι μπαίνουν και δεν διώχνουμε κανέναν". "Μα, τι λέτε τώρα!", απάντησε η κυβέρνηση. "Θα επιταχύνουμε τις απελάσεις ανεπιθύμητων μεταναστών." Πόσοι, όμως, από τους περυσινούς 300.000 θεωρήθηκαν ανεπιθύμητοι; Περίπου 600! Για τους υπόλοιπους στρώθηκε το κόκκινο χαλί της υποδοχής με την προοπτική της γερμανικής υπηκοότητας το 2028.

Στην ομοσπονδιακή Βουλή, ο συναρχηγός του SPD, Λαρς Κλινγκμπάιλ (Lars Klingbeil) υπερασπιζόμενος την κυβερνητική πολιτική "ενσωμάτωσης", άστραψε και βρόντηξε κατά του AfD: "Λέω με κάθε σαφήνεια στο AfD ότι αυτοί (Σ.Σ. εννοώντας όσους συμφωνούν με την υπάρχουσα μεταναστευτική πολιτική) είναι η πλειοψηφία σε αυτήν τη χώρα, αυτή είναι η σύγχρονη Γερμανία. Μια Γερμανία που υπάρχει στην ποικιλομορφία της, η Γερμανία στην οποία ζούμε, μια Γερμανία που εσείς του AfD μισείτε, και μια Γερμανία, την οποία θα υπερασπιστούμε". Ίσως θα έπρεπε να ενδιαφερθεί για τα αποτελέσματα της ποικιλομορφίας σε κράτη που προηγούνται μερικές δεκαετίες στο πολυπολιτισμικό πείραμα. Για το πώς λειτούργησαν στην ποικιλομορφία οι ίδιοι οι "ποικιλόμορφοι" στη Μεγ. Βρετανία, τη Γαλλία, το Βέλγιο, που, λόγω αποικιών, δεν είχαν καν το πρόβλημα της υπηκοότητας. Ίσως θα έπρεπε να ρωτήσει και τους Σουηδούς, να τον ενημερώσουν. Αλλά έτσι είναι οι Γερμανοί. Όπου οι άλλοι απέτυχαν, αυτοί θα τα καταφέρουν.

Απαντώντας στον Κλινγκμπάιλ, ο βουλευτής του AfD Μπερντ Μπάουμαν (Bernd Baumann) υποστήριξε ότι οι απελάσεις που προτείνει το κόμμα του "δεν αντιτάσσονται στον νόμο και στο Σύνταγμα, αντιθέτως είναι η εφαρμογή του νόμου και του Συντάγματος. Εμείς είμαστε οι υπερασπιστές του κράτους δικαίου κι εσείς οι αντίπαλοί του".

Στις δημοσκοπήσεις, το AfD εμφανίζεται δεύτερο πίσω από τους Χριστιανοδημοκράτες και πάνω από τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού (SPD, Πράσινοι, FDP), αντλώντας δύναμη κυρίως από τις περιφέρειες της πρώην Ανατολικής Γερμανίας, εκεί δηλαδή που έζησαν τον ολοκληρωτισμό στο πετσί τους και μπορούν να αναγνωρίσουν την ομοιότητα της ισλαμικής με τη σταλινική τρομοκρατία. Τον Σεπτέμβριο πρόκειται να διεξαχθούν τοπικές εκλογές στα ανατολικά κρατίδια του Βρανδεμβούργου, της Σαξονίας και της Θουριγγίας και ο Σολτς, του οποίου η δημοτικότητα βρίσκεται στα τάρταρα, τρέμει το αποτέλεσμα διότι μπορεί να σημαίνει το τέλος της καριέρας του.

Κάποιοι του CDU σκέφτηκαν τις ογκωδέστατες διαδηλώσεις υπέρ της Χαμάς στη Γερμανία από τους υπονήφιους "Γερμανούς υπηκόους με μεταναστευτικό υπόβαθρο", όπως ονομάζει η πολιτική ορθότητα τους εισβολείς και αναρωτήθηκαν: είναι δυνατόν άνθρωποι που επιδοκιμάζουν τις σφαγές και τους βιασμούς Ισραηλινών πολιτών να μην ελέγχονται για αντισιμιτισμό, όταν ένας Γερμανός πάει κατευθείαν στη φυλακή, αν αμφισβητήσει το ολοκαύτωμα; Και κατέθεσαν μια τροπολογία που θα απαιτούσε από τους νεοφώτιστους Γερμανούς (μουσουλμάνους στη συντριπτική τους πλειονότητα) να υπο-

γράψουν μια δήλωση που θα επιβεβαίωνε το δικαίωμα ύπαρξης του Ισραήλ. Τότε ανέλαβαν δουλειά οι "θεωρητικοί του φιλελευθερισμού": Τι πράγματα είναι αυτά; Είναι δυνατόν να ζητάμε πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων; Οπότε την απέσυραν, αντικαθιστώντας την με μια φλου ρήτρα που λέει ότι οι κάθε λογής Ρασίντ και Αμπντουλάχ πρέπει να αναγνωρίσουν την "ειδική ιστορική ευθύνη" της Γερμανίας για την προστασία του εβραϊκού πληθυσμού και ότι "αντισημιτικές ενέργειες" θα ήταν ασυμβίβαστες με τον όρκο για σεβασμό του Συντάγματος της Γερμανίας. Πώς ορίζονται νομικώς οι αντισημιτικές ενέργειες; Και τι θα συμβεί αν ο Αμπντουλάχ συμμετάσχει σε διαδήλωση υπέρ της Χαμάς; Αν ενταχθεί σε ισλαμιστικά δίκτυα; Αν έχει μαζί με τη γερμανική και την παλαιστινιακή υπηκοότητα, και στην πατρίδα του υποστηρίζει την εξαφάνιση του Ισραήλ; Θα είναι αυτά αίτια αφαίρεσης της γερμανικής υπηκοότητας; Οι ερωτήσεις υποβλήθηκαν στον καθηγητή Χάνς Φορλέντερ (Hans Vorländer), επικεφαλής του "Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων για την Ένταξη και τη Μετανάστευση" και υπέρμαχο της διπλής υπηκοότητας. Εκείνος ξερόβηξε και αναγνώρισε πως ο νόμος δεν είναι σαφής. Κι όταν τον ρώτησαν τι θα συμβεί αν τα παιδιά και τα εγγόνια των μεταναστών θελήσουν να κρατήσουν την υπηκοότητα της καταγωγής τους, ξαναξερόβηξε και παραδέχθηκε πως αυτό, ναι, θα μπορούσε να αποτελέσει πρόβλημα. Και η λύση; Άσ' το γι' αργότερα! Βλέποντας και κάνοντας! (Η Ελλάδα, τελικά, εξακολουθεί να εξάγει... πολιτισμό!)

Ωστόσο, υπάρχει κάποιος που τρίβει τα χέρια του από ενθουσιασμό για τον νέο νόμο. Δεν βρίσκεται στη Γερμανία και δεν προσδοκά να αποκτήσει τη γερμανική υπηκοότητα. Λέγεται Ερντογάν. Με τις διευκολύνσεις του νόμου, 2,5 εκατομμύρια μετανάστες, στην πλειονότητά τους μουσουλμάνοι, θα αποκτήσουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις προσεχείς ευρωεκλογές. Θα άφηνε ο Σουλτάνος να πάει χαμένη τέτοια ευκαιρία;

Κι έτσι, στήθηκε σε χρόνο dt το πρώτο απροκάλυπτα γερμανοτουρκικό κόμμα, παρακλάδι του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP) του Ερντογάν. Εκτός από τους μυστικούς του πράκτορες, που ως "κατατρεγμένοι πρόσφυγες" δουλεύουν χρόνια για την επικράτηση του Ισλάμ στο ευρωπαϊκό έδαφος, ο Ερντογάν έστειλε στη Γερμανία στελέχη του AKP που βοήθησαν στην ίδρυση του νέου κόμματος, το χρηματοδότησαν και εκπαιδύσαν τους Γερμανότουρκους της ηγετικής ομάδας. Το όνομα αυτού: "Δημοκρατική Συμμαχία για τη Διαφορετικότητα και την Αφύπνιση" (Demokratische Allianz für Vielfalt und Aufbruch - DAVA)! Ο αρχηγός της DAVA, Τεϊφίκ Οζτσάν (Teyfik Özcan), δήλωσε ότι το κόμμα θα "εγκατασταθεί σε εθνικό επίπεδο", συμμετέχοντας και στις εθνικές εκλογές. Μια άλλη ηγετική προσωπικότητα του κόμματος, ο Φατίχ Ζινγκάλ (Fatih Zingal), είπε ότι στόχος τους είναι να υπερασπιστούν τα δικαιώματα των "ανθρώπων με ξένες ρίζες" και να ηγηθούν της εκστρατείας κατά του "αντιμουσουλμανικού ρατσισμού"! Το ότι το DAVA είναι ένα κόμμα, μόνο από μουσουλμάνους, και μάλιστα όχι από όλους τους μουσουλμάνους, αλλά αποκλειστικά από τους ισλαμιστές που ακολουθούν την ιδεολογική γραμμή του Ερντογάν, προφανώς δεν θεωρείται ρατσιστικό ούτε από την αρχηγική του ομάδα (όλα "λουλούδια" του διεθνούς ισλαμιστικού κινήματος) αλλά ούτε κι από την... ανοιχτόκαρδη γερμανική νομοθεσία.

Το τι θα συμβεί στη συνέχεια είναι πολύ εύκολο να το προβλέψουμε. Το πολιτικό τοπίο της Γερμανίας αλλάζει για πάντα. Κλιμακώνοντας το σχέδιο εξισλαμισμού της Ευρώπης με όπλο τη μετανάστευση και τις κοιλίες των γυναικών τους, οι νεοτζιχαντιστές θα εκμεταλλευτούν τις ψήφους των ομοϊδε-

ατών τους νεοΓερμανών "με μεταναστευτικό υπόβαθρο" για να αποκτήσουν θεσμική δύναμη, ως εκλεγμένοι εκπρόσωποι του... γερμανικού λαού και να εισχωρήσουν ακόμα περισσότερο στα κέντρα λήψης αποφάσεων και, φυσικά, στην Ευρωβουλή και στην Bundestag.

Παίζοντας με τις εύθραυστες κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, το DAVA θα γίνει ο DAVAτζής της γερμανικής πολιτικής ζωής. Οι ισλαμιστές θα πιέζουν για ακόμη πιο εύκολες διαδικασίες πολιτογράφησης, για αλλαγές στα σχολικά εγχειρίδια ώστε "να αντικατοπτρίζουν την ισλαμική άποψη", για αίθουσες προσευχής σε σχολεία και κυβερνητικά κτήρια, για διάλειμμα προσευχής σε δημόσιους οργανισμούς και ιδιωτικές επιχειρήσεις, για διαχωρισμό ανδρών και γυναικών σε κολυμβητήρια και γυμναστήρια, για περισσότερους ισλαμικούς μεντρεσέδες (υπάρχουν ήδη πάνω από 800 με 55.000 μαθητές), για μείωση της ηλικίας γάμου των κοριτσιών, για ποινικοποίηση της βλασφημίας, για αυστηροποίηση των ποινών για τη λεγόμενη "ρητορική μίσους" που σήμερα σε καταδικάζει ακόμα και για ένα αρνητικό σχόλιο για το Ισλάμ στο διαδίκτυο, για καθιέρωση των προϊόντων χαλάλ, για ηπιότερη νομική αντιμετώπιση των "εγκλημάτων τιμής", για περισσότερα τζαμιά (υπάρχουν ήδη πάνω από 2.500), για μεγάφωνα που θα μεταδίδουν το κάλεσμα του μουεζίνη σε κάθε γειτονιά, για ένταξη των ισλαμικών εορτών στο εθνικό εορτολόγιο και τις δημόσιες αργίες, για αναγνώριση της σαρίας ως παράλληλου νομικού συστήματος, για πινακίδες ακόμα και στα δάση που θα δείχνουν την κατεύθυνση της Μέκκας ώστε να μπορούν οι πιστοί να προσεύχονται... σωστά, για απόλυτη οποιουδήποτε χριστιανικού στοιχείου από την παράδοση και τα έθιμα της Γερμανίας, με όλα τα κόμματα, πλην του AfD, να διαγκωνίζονται για το ποιο θα είναι το πλέον ισλαμόφιλο για να κερδίσει τις ψήφους των μουσουλμάνων Γερμανών, οι οποίες, τελικά, θα πηγαίνουν μονοκούκι στο DAVA! Σε λίγα χρόνια το DAVA θα ανεβάζει και θα κατεβάζει κυβερνήσεις ανάλογα με τη στάση τους απέναντι στην πολιτική της Τουρκίας.

Όλα αυτά θα σφραγίσουν τη μετατροπή της Ευρώπης σε Ισλαμικό Προτεκτοράτο, αρχικά, και Ισλαμικό Χαλιφάτο όταν τα δημογραφικά δεδομένα το επιτρέψουν, με δημοκρατικές διαδικασίες. Οι ιστορικοί του μέλλοντος θα μνημονεύουν τη 19η Ιανουαρίου 2024 ως μια ημερομηνία αντίστοιχης σημασίας με την 14η Οκτωβρίου 1529, όταν οι Τούρκοι ηττήθηκαν και έλυσαν τη Β' πολιορκία της Βιέννης. Μόνο που τώρα, το αποτέλεσμα θα είναι ακριβώς το αντίθετο, και μάλιστα χωρίς να ανοίξει μύτη. Εκτός, βέβαια, από τους δεκάδες Γερμανούς που έχουν χάσει και θα συνεχίσουν να χάνουν τη ζωή τους σε τυφλές επιθέσεις φανατισμένων ισλαμιστών και τις εκατοντάδες Γερμανίδες που έχουν πέσει θύματα βιασμών και θα συνεχίσουν να βιάζονται. Πλέον, όμως, όλα αυτά τα εγκλήματα θα διαπράττονται από... Γερμανούς υπηκόους, στους οποίους η Δικαιοσύνη θα αναγνωρίζει "ψυχολογικά προβλήματα" και οι πολιτικοί θα αυτομαστιγώνονται γιατί "δεν τους αγκαλιάσαμε όσο έπρεπε"! (Ναι, αυτή ήταν η άποψη που εξέφρασαν οι "προοδευτικοί", μετά το τσουνάμι σεξουαλικών επιθέσεων και βιασμών από μετανάστες σε πολλές γερμανικές πόλεις την πρωτοχρονιά του 2016!) Κι αν κάποιος τολμήσει να επισημάνει ότι οι θύτες ήταν εισβολείς που έγιναν Γερμανοί με διαδικασίες fast track, θα διώκεται ως ρατσιστής, ισλαμοφοβικός ακροδεξιός.

Αποχαιρέτα την, αγαπητέ αναγνώστη, την Ευρώπη που χάνεις. Αυτοκτονεί, σε ζωντανή μετάδοση από τα κοινοβούλια των χωρών της.

* Ο Θάνος Τζήμερος είναι επιχειρηματίας, πρώην πρόεδρος της "Δημιουργίας Ξανά"

Ο γρίφος του Πολεμικού μας Ναυτικού

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ
Επιτίμου Δκτού ΣΝΔ, Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ

Μετά από εικοσαετή κρατική αδράνεια, το Πολεμικό Ναυτικό (ΠΝ) βρίσκεται σε δυσχερή θέση βάσει της αποστολής του, της γεωγραφίας και της απειλής. Η πρόθεση αποκτήσεως επτά Φρεγατών (Φ/Γ) τ. Constellation του ΠΝ των ΗΠΑ (USN), με ναυπήγηση στην Ελλάδα, αποτελεί χαρμόσυνη είδηση, δεδομένης της ισχύος των πλοίων αυτών αλλά και των πολλαπλών οφελών για την εγχώρια αμυντική βιομηχανία. Εάν αληθεύει η πληροφορία ότι οι ελληνικές Φ/Γ τ. Constellation θα είναι μικρότερες σε διαστάσεις και εκτόπισμα, τότε κρίνεται σκόπιμο να προτιμηθεί η δοκιμασμένη Φ/Γ τ. Fremm (δέκα μέτρα μικρότερη), που βασίζεται στην ίδια σχεδίαση (Fincantieri) και διασφαλίζει οικονομία κλίμακος λόγω κοινής υποστηρίξεως με πολλές ίδιες Φ/Γ της Ιταλίας και Γαλλίας, αντί της για πρώτη φορά ναυπηγήσεως συναφούς αλλά μη δοκιμασμένου πλοίου.

Σε ότι αφορά τα 4 πλοία LCS τ. Independence τα οποία ενδέχεται να δοθούν στο ΠΝ από τις ΗΠΑ ακόμη και δωρεάν, θα πρέπει τυχόν επιλογή τους να μελετηθεί επισταμένως. Υπενθυμίζεται ότι τα πλοία αυτά, εγκαταλείπονται από το USN ως ακατάλληλα, καθώς και ότι το Ανώτατο Ναυτικό μας Συμβούλιο τα είχε επίσης απορρίψει στο παρελθόν. Η τελική απόφαση, ως λύση ανάγκης και σε σύγκριση με τις παρωχημένες πλέον Φ/Γ τ. ΕΛΛΗ (δίλημμα τυφλού έναντι μονόφθαλμου), θα πρέπει να ληφθεί σταθμίζοντας τις τυχόν βελτιώσεις που έχει επιφέρει το USN, ο χρόνος αποδεσμεύσεως αυτών, το κόστος και η αποτελεσματικότητα απαιτούμενων μετασκευών και προσθηκών στην Ελλάδα, το λειτουργικό κόστος, το κόστος υποστηρίξεως, η αξιοπιστία – αξιοπλοία σε βάθος χρόνου και το επιχειρησιακό κέρδος έναντι της τουρκικής απειλής.

Στην καλύτερη περίπτωση εντός της τρέχουσας δεκαετίας το ΠΝ θα διαθέτει 3 μόνο σύγχρονες Φ/Γ FDI, 2 έως 3 εκσυγχρονισμένες Φ/Γ τ. ΜΕΚΟ (περί το 2028) και αριθμό ακαταλλήλων και γηρασμένων πλέον Φ/Γ τ. ΕΛΛΗ. Σε αυτά προστίθενται και 3 υποβρύχια (Υ/Β) 50 ετών, καθώς και 9 πυραυλάκατοι (ΤΠΚ) άνω των 45 ετών. Με δεδομένη την πλήρη ποσοτική και ποιοτική αναμόρφωση του τουρκικού ΠΝ καθώς και την επεκτατική πρόθεση της χώρας αυτής, θα πρέπει να αναληφθούν άμεσες ενέργειες ενισχύσεως του ΠΝ. Ιδανική λύση (εντός της δεκαετίας και άνευ αποκτήσεως των Φ/Γ LCS) θα αποτελούσε η ναυπήγηση 2 ακόμη Φ/Γ FDI, 4 ΤΠΚ SUPER VITA, 2 Υ/Β 214, 20 ταχυπλόων περιπολικών, απόκτηση 6 επακτίων συστοιχιών (ΣΚΒ), αριθμού UAV's, UCAV's, USV's, περιφερομένων πυρομαχικών, καθώς και αριθμού Κ/Β SPIKE.

Η δαπάνη για τον ανωτέρω εξοπλισμό του ΠΝ πιθανόν να φθάσει το 1 δις € ετησίως (έως το 2030) αλλά σημαντικό μέρος αυτής θα επιστρέψει στην εγχώρια αμυντική βιομηχανία, με πολλαπλά οφέλη. Την προσπάθεια αυτή θα πρέπει να συνδράμει ο επιχειρηματικός κόσμος εντός και εκτός επικράτειας. Αυτή η δομή του ΠΝ (και η συνέχειά της μετά το 2030) σε συνδυασμό με τους λοιπούς κλάδους των ΕΔ, θα επιτρέψει να ενασκηθεί πλήρως η κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, ενώ η Κύπρος «δεν θα κείται μακράν». Πρόκειται απλώς για θέμα πολιτικών επιλογών και προτεραιοτήτων.

Naval forces play a crucial role in defending coastal nations and waging war through sea battles for several reasons:

1. **Control of Maritime Territory:** Naval forces enable coastal nations to assert control over their maritime territory, including territorial waters, exclusive economic zones (EEZs), and international shipping lanes. This control is essential for protecting national interests, resources, and sovereignty.
 2. **Protection of Trade and Commerce:** Coastal nations heavily rely on maritime trade for economic prosperity. Naval forces safeguard trade routes, protect merchant vessels from piracy, and ensure the safe transit of goods, contributing to economic stability and growth.
 3. **Deterrence Against Aggression:** A strong naval presence serves as a deterrent against aggression from hostile powers or potential adversaries. Naval forces can project power, demonstrate resolve, and deter adversaries from engaging in hostile actions against coastal nations.
 4. **Defense Against Maritime Threats:** Naval forces provide defense against various maritime threats, including naval aggression, amphibious assaults, submarine warfare, and missile attacks. They conduct patrols, surveillance, and interception operations to detect and neutralize potential threats.
 5. **Power Projection and Force Mobility:** Naval forces possess the capability to project power over vast distances and quickly respond to crises or conflicts in distant regions. They provide a mobile and flexible platform for conducting military operations, including amphibious assaults, air strikes, and special operations.
 6. **Support for Joint and Combined Operations:** Naval forces often operate in conjunction with other branches of the military and coalition partners to execute joint and combined operations. They provide critical support for air, land, and special operations, enhancing the overall effectiveness of military campaigns.
 7. **Control of Strategic Chokepoints:** Coastal nations may control strategic chokepoints, such as straits, canals, and narrow passages, which are vital for maritime navigation. Naval forces stationed in these areas can regulate access, monitor traffic, and deny passage to hostile forces if necessary.
 8. **Protection of Offshore Resources:** Coastal nations may possess offshore resources, such as oil and gas reserves, fisheries, and mineral deposits, which require protection against exploitation or encroachment by foreign actors. Naval forces safeguard these resources and ensure their sustainable exploitation.
 9. **Contributions to Collective Security:** Naval forces participate in multinational maritime operations, such as peacekeeping missions, counter-piracy patrols, and humanitarian assistance, to promote collective security and stability in regional and international waters.
- In summary, naval forces are indispensable assets for coastal nations, providing essential capabilities for defending maritime interests, projecting power, deterring aggression, and ensuring security and stability in coastal regions and beyond. Their importance extends beyond traditional sea battles to encompass a wide range of maritime operations essential for national defense and global security.

Μη επανδρωμένα αεροχήματα το “Game Changer” των πολέμων σήμερα

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννη Μπαλτζώη
Προέδου ΕΛΙΣΜΕ

Στην σημερινή εποχή, θεωρείται αδιανόητο για έναν σύγχρονο στρατό να διεξαγάγει επιχειρήσεις, χωρίς να κάνει χρήση των ΜΕΑ (Μη Επανδρωμένα Αεροχήματα) πάσης μορφής και αποστολής. Τα ΜΕΑ στην αγγλική UAV (Unmanned Aerial Vehicle), ή Drones ονομάζονται τα κάθε είδους ιπτάμενα οχήματα που δεν έχουν χειριστή στην άτρακτό τους, αλλά πραγματοποιούν πτήσεις είτε αυτόνομα είτε μέσω τηλεκατεύθυνσης. Ο όρος UAV, χρησιμοποιείται γενικώς για τα μεσαία και μεγάλα ΜΕΑ (σύμφωνα με το NATO Class II & III, βάρους άνω των 150 kg), ενώ ο όρος drone για τα μικρότερα αεροχήματα (NATO Class I, κάτω των 150 kg). Τα ΜΕΑ χωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες: Αυτά με σταθερές πτέρυγες, όπως τα αεροπλάνα, και αυτά με έλικες, όπως τα ελικόπτερα. Τα ΜΕΑ χρησιμοποιούνται σε πλήθος αποστολών, στην ειρήνη και στον πόλεμο, όπως: ISR (intelligence, surveillance, reconnaissance), συλλογής πληροφοριών, επιτήρησης, αναγνώρισης αλλά και counter-intelligence (αντικατασκοπίας). Δηλαδή, για αναμετάδοση ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών, συλλογή ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών και τηλεπικοινωνιών (ESM/ELINT και COMINT), εκτέλεση παρεμβολών (ECM), πε-ριπολίες, επιτήρηση εγκαταστάσεων υψηλής στρατηγικής σημασίας, αποστολές καταστολής αεράμυνας (SEAD), αναμετάδοση ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών, κατάδειξης στόχων, συλλογή ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών και τηλεπικοινωνιών (ESM/ELINT και COMINT), εκτέλεση παρεμβολών (ECM) και πλήθος άλλων αποστολών, αποδεικνύοντας την σημασία και χρησιμότητά των.

Μια ιδιαίτερα κατηγορία των ΜΕΑ, είναι τα περιπλανώμενα πυρομαχικά (loitering munitions), η «τελευταία λέξη» στον σύγχρονο πόλεμο. Είναι όπλα μίας χρήσης που έχουν σχεδιαστεί για να βρίσκουν έναν στόχο και να τον καταστρέφουν. Μόλις εκτοξευτούν στον αέρα, μπορούν να κυνηγήσουν έναν στόχο με ανθρώπινη παρέμβαση από έναν σταθμό ελέγχου, ή με αυτόνομη πτήση και εντολή να χτυπήσουν καθορισμένους στόχους ή συνδυασμό αυτών. Στο βιβλίο του «Army of None», ο Πολ Σαρ ορίζει τα «περιπλανώμενα πυρομαχικά» ως ένα αυτόνομο όπλο που μπορεί να «ψάξει, να αποφασίσει αν θα εμπλακεί και να εμπλέξει στόχους μόνο του», χωρίς να χρειάζεται ανθρώπινη παρέμβαση. Είναι περισσότερο «έξυπνοι πύραυλοι» παρά αεροσκάφη. Εκτοξεύονται, όπως τα φορητά αντιαερματικά ή αντιαεροπορικά συστήματα και επιτρέπουν σε ολιγομελείς ομάδες να αναπτύσσουν διακριτικά το όπλο στο πεδίο της μάχης. Είναι πολύ αποτελεσματικά, φθηνά, αξίας μερικών δεκάδων χιλιάδων δολαρίων και καταστρέφουν στόχους αξίας δεκάδων εκατομμυρίων, όπως π.χ. ένα άρμα μάχης. Είναι στην κυριολεξία «game changer» στο πεδίο των επιχειρήσεων, όπως συμβαίνει στον πόλεμο στην Ουκρανία.

Πρόσφατα, ο ΥΕΘΑ, τόνισε την ανάγκη απόκτησης από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις συστημάτων που αλλάζουν τη μορφή των πολεμικών επιχειρήσεων όπως είναι τα περιφερόμενα πυρομαχικά, τα διάφορα ΜΕΑ και αυτό είναι επιβεβλημένο και απαραίτητο. Θετικότερο, ότι η ελληνική αμυντική βιομηχανία έχει κάνει ήδη μεγάλη πρόοδο σε αυτό τον τομέα. Σήμερα όλοι οι Στρατοί, εντάσσουν τα ΜΕΑ στο οπλοστάσιό των, η δε αγορά παγκοσμίως κινείται ανοδικά και από 13 δις δολάρια το 2023, εκτιμάται ότι θα εκτοξευτεί στα 18,2 δις μέχρι το 2028.

Some characteristics of the smart warfare technology

Smart warfare technology refers to the integration of advanced technologies and innovative strategies to enhance military capabilities and operations. Here are some characteristics commonly associated with smart warfare technology:

1. Integration of Information Systems:

- Smart warfare technology emphasizes the integration of information systems, enabling real-time data collection, analysis, and dissemination to support decision-making on the battlefield.

2. Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning:

- AI and machine learning algorithms are utilized to process vast amounts of data, predict outcomes, automate tasks, and optimize military operations. These technologies enable smarter and more adaptive systems.

3. Autonomous Systems and Robotics:

- Smart warfare technology includes the use of autonomous systems and robotics for various military applications, such as unmanned aerial vehicles (UAVs), unmanned ground vehicles (UGVs), and autonomous weapons systems.

4. Cyber Warfare Capabilities:

- Smart warfare technology incorporates cyber warfare capabilities to defend against and launch cyber attacks, disrupt enemy networks, and protect critical infrastructure.

5. Network-Centric Warfare:

- Network-centric warfare concepts are employed to connect sensors, platforms, and decision-makers across distributed networks, enabling collaborative and synchronized military operations.

6. Advanced Sensors and Surveillance:

- Smart warfare technology relies on advanced sensors and surveillance systems, including satellite imagery, drones, radar, and other sensor technologies, to gather intelligence and maintain situational awareness.

7. Precision Strike Capabilities:

- Precision strike capabilities, such as guided munitions and targeting systems, enable accurate and effective engagement of enemy targets while minimizing collateral damage.

8. Electronic Warfare and Countermeasures:

- Electronic warfare capabilities are employed to disrupt enemy communications, radar systems, and other electronic systems, as well as to defend against incoming threats.

9. Interoperability and Joint Operations:

- Smart warfare technology emphasizes interoperability between different military branches and coalition partners to facilitate joint operations and maximize effectiveness.

10. Human-Machine Teaming:

- Smart warfare technology explores the integration of humans and machines through human-machine teaming approaches, leveraging the strengths of both to achieve mission objectives.

11. Resilience and Redundancy:

- Smart warfare technology incorporates redundancy and resilience into military systems to ensure continued operations in the face of disruptions or attacks.

12. Ethical and Legal Considerations:

- Smart warfare technology also addresses ethical and legal considerations surrounding the use of emerging technologies in military operations, including issues related to autonomy, accountability, and proportionality.

Overall, smart warfare technology aims to enhance military effectiveness, efficiency, and agility through the application of advanced technologies and innovative concepts. However, it also raises important ethical, legal, and strategic questions that require careful consideration and oversight.

The Telegraph:
«Η ΕΕ έχει σαπίσει
– Είναι γεωπολιτικά ανίκανη,
την κυβερνούν τριτοκλασσάτοι πολιτικοί

«Ο πληθυσμός θα γεράσει δραστικά λόγω της κατάρρευσης του ποσοστού γεννήσεων»

Με εκτενές άρθρο της η βρετανική «The Telegraph» παρουσιάζει την ΕΕ ως «τελειωμένη» και σε απόλυτη σήψη και παρακμή.

Είναι γεωπολιτικά ανίκανη και καταδικασμένη να πεθάνει ενώ την κυβερνούν τριτοκλασσάτοι πολιτικοί.

Μάλιστα όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η ασθένειά της είναι ανίατη και η κατάστασή της μη αναστρέψιμη.

«Μπορεί κανείς να θρηνήσει για την παλιά Ευρώπη και να θρηνήσει την πτώση της.

Η σήψη είναι πολύ προχωρημένη και η φθορά πολύ βαθιά: η αδράνεια, η ασυδοσία, ο νοσηρός ειρηνισμός και το μίσος για τον εαυτό της είναι πολύ βαθιά ριζωμένες και αυτή η θανατηφόρα σπείρα δύσκολα μπορεί να σταματήσει.

Η Ευρώπη ήταν κάποτε η πλουσιότερη και πιο ανεπτυγμένη ήπειρος, αλλά τώρα είναι στο τέλος της:

Η ταπεινωτική παρακμή της είναι ήδη εμφανής στον υπόλοιπο κόσμο και μόνο οι ίδιοι οι παραπλανημένοι Ευρωπαίοι δεν την αντιλαμβάνονται.

Επιπλέον, τα κακά της η καταστροφική οικονομική αποτυχία, η πλήρης γεωπολιτική ανικανότητα και η μεταναστευτική κρίση έχουν ήδη διογκωθεί.

Το πρόβλημα είναι πολύ περίπλοκο και πολύ μεγάλο για τις τριτοκλασσάτες πολιτικές ελίτ της Ευρώπης να σκεφτούν ακόμη και μια λύση, ειδικά εκείνοι οι εγωμανείς και οι δημαγωγοί στην πολιτική που ηγήθηκαν με τέτοια απελπισία της κοινωνικής αποσύνθεσης, της «αποανάπτυξης», των στρατευμάτων του Ποτέμκιν και των φρικτών δημογραφικών στοιχείων.

Η Γερμανία, η Γαλλία, η Ολλανδία και αλλού βρίσκονται στο χείλος της κοινωνικής έκρηξης, με τους αγρότες

να έχουν ριζοσπαστικοποιηθεί.

Υπάρχει μόνο ένας νικητής στην αντιπαλότητα 248 ετών μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της παλιάς Ευρώπης.

Δεν υπάρχει επιστροφή για την ευρωπαϊκή ήπειρο, γιατί η Ευρώπη έχει καταστρέψει τον εαυτό της, με την πεποίθηση ότι είναι απαραίτητο να κλείσουν επιτυχημένες βιομηχανίες και να σπρώξουν τους ανθρώπους στη φτώχεια για να σωθεί ο πλανήτης:

«Δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής για μια ευρωπαϊκή ήπειρο που έχει ασπαστεί τον μηδενισμό, τον μεταχριστιανικό παγανισμό, τον ανελευθερισμό και την πολιτική του φθόνου, που πιστεύει ότι η διάσωση του πλανήτη απαιτεί το κλείσιμο επιτυχημένων βιομηχανιών και την φτωχοποίηση του λαού της, που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον ισλαμισμό εξτρεμισμό και δεν θα μεταρρυθμίσει το κράτος πρόνοιας».

Ο πληθυσμός της ΕΕ θα κορυφωθεί στα 453,3 εκατομμύρια σε δύο χρόνια και στη συνέχεια θα πέσει στα 419,5 εκατομμύρια μέχρι το 2100, παρά την μαζική μετανάστευση, προβλέπει η Eurostat.

Ο πληθυσμός θα γεράσει δραστικά, λόγω της κατάρρευσης του ποσοστού γεννήσεων.

Τα κράτη πρόνοιας θα εκραγούν, με τους φόρους να εκτοξεύονται στους νεότερους για να πληρώσουν για την υγειονομική περίθαλψη και τις συντάξεις των ηλικιωμένων.

Η μόνη απάντηση των ευρωελίτ, ακόμη περισσότερη μετανάστευση, θα ενδυναμώσει τους δυνητικά επικίνδυνους εξτρεμιστές»

Why is there so much moral decadence in Western Europe?

1. A lack of common values and religious beliefs. With no commonality of values, and no understanding of words that we thought we understood, we can't have a single set of rules.

2. A lack of religious belief and participation. Many fewer people go to church, believe in the teachings of their church. With no commonality of belief, what can one enforce?

3. The enormous size of our cities. We don't know each other, can't identify our own neighbors, let alone hold them morally responsible for any wrongdoing.

4. Materialism; the belief that owning

more expensive cars, cell phones, shoes, is more important than how we acquired the money to buy them, or whether we stole them.

5. The lack of moral teaching to children. With both parents working in many homes, and many single-parent families with a working parent, children aren't given the attention they need to learn how to behave. And in public schools, teaching of one particular morality is not permitted. So no one is offering proper guidance to youth.

<https://www.quora.com/Why-is-there-so-much-moral-decadence-in-Western-Europe>

Δόξα στον Νομπελ ...και στα Πυρηνικά Όπλα

Του Καθηγητού Παναγιώτη Καραφωτιά
Μέλους του ΕΛΙΣΜΕ.

Είναι γνωστή η ιστορία του Αλφρεντ Νόμπελ καθώς και της καταστροφικής εξέλιξης των πυρηνικών όπλων (Χιροσίμα, Ναγκασάκι και ατυχήματα στο Τσέρνομπιλ, Κοζλοντούι κ.α.), που βγήκαν από το μπουκάλι σαν το παντοδύναμο Τζίνι, το οποίο αντί να αξιοποιήσει την τεράστια δύναμή του ευεργετικά, που, ευτυχώς, σε ένα βαθμό συνέβη, την χρησιμοποίησε για ανθρωποκτόνους σκοπούς που του ενέπνευσαν ασυνείδητα, διεφθαρμένα, απάνθρωπα, κυκλώματα εξουσιομανίας και κερδομανίας. Θυμίζει το σοφό αρχαίο ελληνικό μύθο του βοσκού Γύγη, (που θάπρεπε να διδάσκεται από το Δημοτικό!) ο οποίος, στην προσπάθειά του να πιάσει ένα πρόβατο που είχε κρυφθεί σε κάποια σπηλιά, έπεσε, αλλά άγγιξε ένα τεράστιο δαχτυλίδι στο χώμα, και καθώς το περιεργαζόταν, ένας τρομακτικός θόρυβος ακούστηκε και ένας πελώριος γίγαντας παρουσιάστηκε μπροστά του λέγοντάς του :«Ορίσε αφέντη»! Ο Γύγης λιποθύμησε από το φόβο του, αλλά όταν συνήλθε ο γίγας ήταν ακόμη εκεί και του ξαναείπε: «Ορίσε αφέντη». Ο βοσκός συνειδητοποίησε τότε ότι ο γίγας ήταν πραγματικός, και τον διέταξε να του φέρει εκατοντάδες ένοπλους στρατιώτες με τα άλογά τους κ.λπ., και επιτέθηκε και κατέκτησε το βασίλειο, θανάτωσε το βασιλιά, παντρεύτηκε τη βασίλισσα, ανέβηκε ο ίδιος στο θρόνο κ.λπ., κ.λπ. (και δεν ξέρω αν έζησαν καλά και εμείς καλύτερα;...). Και το διαχρονικό, φιλοσοφικό, σπουδαίο ερώτημα είναι: Αν ο καθένας μας είχε ένα τέτοιο δαχτυλίδι, τι θα ζητούσε από τον γίγαντα να του προσφέρει; (Από τις εκατοντάδες φοιτητές που ερωτήθηκαν ένα ελάχιστο ποσοστό θα ζητούσε κάποιο ιδανικό π.χ. αγάπη, ειρήνη, αλληλεγγύη, ευημερία κ.ά. Οι περισσότεροι θα ζητούσαν χρήματα, δύναμη, εξουσία, δόξα, υλικά αγαθά!..)

Όμως-τραγική ειρωνεία- και σύμφωνα με το αρχαίο ελληνικό γνωμικό «Ουδέν κακόν αμιγές καλού», τα φρικτά πυρηνικά όπλα λειτουργούν αποτρεπτικά για το ενδεχόμενο ενός Γ'ΠΠ στον οποίον, αν χρησιμοποιούνταν, θα σήμαινε την καταστροφή της ανθρωπότητας, του Πλανήτη Γη, εκτός, βέβαια, κάποιων ανθρωπόμορφων τεράτων, ΟΡΚ, που ίσως επιβίωσαν σε αντι-πυρηνικά καταφύγια, αλλά που αργότερα δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν και θα κατανούσαν ανθρωπόμορφοι αρουραίοι!

Ωστόσο, όπως έχουμε συχνά επισημάνει, το συγγνό σύστημα ανταγωνισμού δεν μπορεί να επιβιώσει δίχως αντίπαλους με συνέπεια οι συμβατικοί πόλεμοι να συνεχίζονται με εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα ξέχωρα τις υπόλοιπες τραγικές συνέπειες, ανάπηρους, τραυματίες, αυτοκτονίες, κοινωνικές επιπτώσεις, καταστροφές κ.λπ. «Πόλεμος πατήρ πάντων» κακών. Ειρήνη μήτηρ πάντων καλών!

Και είναι θλιβερότατο το γεγονός ότι οι διεθνείς Οργανισμοί, που δημιουργήθηκαν για την εδραίωση της ειρήνης κ.λπ., αποδείχθηκαν ανίκανοι ολικά - όπως η ΚτΕ- ή μερικώς όπως ο ΟΗΕ, που, δυστυχώς, τα γνωστά-άγνωστα πολεμοκάπηλα συμπλέγματα τον έχουν υπονομεύσει και αποδυναμώσει, και βλέπουμε τα τραγικά αποτελέσματα. Ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει κοστίσει περίπου 400 χιλ. νεκρούς ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, και ο πόλεμος στη Γάζα περίπου 30 χιλ. νεκρούς ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, περίπου το 1/3 ανήλικα παιδιά και γυναίκες, ξέχωρα τις άλλες τραγικές συνέπειες.

Εστιάζουμε την προσοχή μας σε αυτές τις δυο κραυγαλέες περιπτώσεις επειδή έχουν ιδιαίτερα αποκαλυπτικά, παιδευτικά χαρακτηριστικά, γιατί υπάρχουν και σε άλλες περιοχές παρόμοιες τραγωδίες. Σημειωτέον, οι δυο παραπάνω πόλεμοι έχουν, σύμφωνα με έγκριτους Δημοσιογράφους, αποφέρει περίπου 350 δισεκατομμύρια δολάρια κέρδη σε κάποιες πολεμικές βιομηχανίες! Ένα μικρό ποσοστό φτάνει για την εξάλειψη της πείνας και της φτώχειας σε παγκόσμιο επίπεδο!

Ωστόσο, η διεθνής αδιαφορία πολιτικών και θρησκευτικών ηγετών, ΜΜΕ κ.λπ. στο κόκκινο! Και όπως είπε κάποιος σοφός, δεν είναι τόσο οι τραγικές πολεμικές συγκρούσεις, τα εγκλήματα, τα ναρκωτικά κ.λπ., όσο η αδιαφορία που πρυτανεύει. Ακόμη και διεθνείς ΜΚΟ, που υποτίθεται ότι αγωνίζονται για την ειρήνη, περιορίζονται σε συνέδρια και διακηρύξεις με εντυπωσιακά λόγια δίχως, όμως, αποτελεσματικές πράξεις με αποτέλεσμα η κοινή γνώμη να πιστεύει ότι σκόπιμα λειτουργούν έτσι, παρασιτικά, για να αποπροσανατολίζουν κ.λπ. και οι πόλεμοι να διαιωνίζονται. Γιατί δεν συνεργάζονται στα πλαίσια του ΟΗΕ για να υιοθετήσουν μια κοινή στρατηγική απαγόρευσης των πολέμων γενικά όπως προσπάθησε ανεπιτυχώς το περίφημο Σύμφωνο Kellogg-Briand Pact στην ΚτΕ καθώς και στον ΟΗΕ Ο Οδηγός Ειρήνης (The Agenda for Peace) του τότε ΓΓ Boutros-Boutros Ghali; Προφανώς, το πολεμοκάπηλο κατεστημένο, απαρτιζόμενο από ασυνείδητα, φανατισμένα, απάνθρωπα υποκείμενα-αντικείμενα, δεν ορρωδεί προ ουδενός έως ότου ικανοποιήσει τα κατώτερα, αντικοινωνικά πάθη του σε βάρος της ανθρωπότητας, εκμαυλίζοντας και χρησιμοποιώντας, με δεινή μαεστρία, ρευστής συνείδησης άτομα.

Συνεπώς, δεν θα πρέπει να δοθούν εύσημα δόξας στον Αλφρεντ Νόμπελ και στα πυρηνικά όπλα, που, τουλάχιστον, εμποδίζουν ακόμη τη μεγαλύτερη, τραγικότερη καταστροφή της ανθρωπότητας; Οποίο κατάντημα!

Μάρτιος 2024

«ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΡΩΣΟΙ»

(Η άλλη οπτική της πραγματικότητας)

Του Δημητρίου Ζακοντίνου
Οικονομολόγου, π.αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ

Ο Άνθρωπος αυτός που είναι ο πρόεδρος της Ρωσίας & το επιτελείο του σχεδιάζουν εισβολή στην Ευρώπη ΛΕΝΕ: ο Bundeskanzler Herr Olaf Scholz, ο Bundes MoD Boris Pistorious, ο Βρετανός Αρχιστράτηγος sir Patrick Sanders, ο Emmanuel Macron de France αλλά και πολλοί άλλοι. Και όλα αυτά αναπαράγονται από τα «ανεξάρτητα» δυτικά ΜΜΕ.

«Ευτυχείς αυτοί που γνωρίζουν τις αιτίες των πραγμάτων» είχε πει ο Ρωμαίος ποιητής & λογοτέχνης ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ και μας κάνει να αναρωτηθούμε γιατί άραγε ο «Γκασπαντίν» (κύριος) Πούτιν θα ήθελε να εισβάλει στην Ευρώπη; Τί θα κέρδιζε;

Η Ευρώπη ΔΕΝ έχει φυσικούς πόρους (α' ύλες, ενέργεια κλπ) που ωστόσο η Ρωσία τα έχει, τα Ευρωπαϊκά κράτη καταντούν σιγά - σιγά «χωματερές», δυστυχισμένων αφρό Ασιατών & στις πόλεις η εγκληματικότητα & η διαφθορά σκαρφάζουν στα ύψη, ενώ η Ευρωπαϊκή οικονομία χωρίς την ενέργεια & της α' ύλες της Ρωσίας βυθίζεται όλο & πιο πολύ στην ύφεση.

Μόνο ένας «αφελής» θα επεδίωκε να αναλάβει & μάλιστα δια της βίας, την πολιτική διαχείριση των ευρωπαϊκών «κήπων» & να καλύπτει τις ανάγκες τους αλλά ο Ρώσος Γκασπαντίν & οι συμπατριώτες του δεν δείχνουν για τέτοιοι.

Μάλλον θα πρέπει να υποθέσουμε ότι η κλήσεις για προετοιμασίες πολέμου στοχεύουν αφενός στην επανεκκίνηση της πολεμικής βιομηχανίας τους αφού όλα τα αποθέματα τα

«δάνεισαν» στην Ουκρανία, αφετέρου, στην απέλπιδα προσπάθειά τους να καλύψουν την αποτυχημένη πολιτική ατζέντα των κυβερνήσεων των που έχει ξεσηκώσει σχεδόν το σύνολο των ευρωπαίων πολιτών.

Re: OTTO & RUSSIANS

Τα έλεγε ο Όθων αλλά ουδείς τον ερμήνευσε.

"Do not hope that once you take advantage of Russia's weakness, you will receive dividends forever. The Russians always come for their money. And when they come, do not rely on the Jesuit agreements you signed that supposedly justify you. They are not worth the paper they are written on. Therefore, you should either play fairly with the Russians, or not play at all."

Otto von Bismarck

Δηλαδή: «Μην ελπίζετε ότι μόλις εκμεταλλευτείτε την αδυναμία της Ρωσίας, θα λαμβάνετε οφέλη (μερίσματα) για πάντα. Οι Ρώσοι έρχονται πάντα για τα λεφτά τους. Και όταν έρθουν, μην βασίζεστε στις ιησουϊτικές συμφωνίες που υπογράφετε & που δήθεν σας δικαιώνουν. Δεν αξίζουν το χαρτί που είναι γραμμένο. Ως εκ τούτου, θα πρέπει είτε να παίξετε δίκαια με τους Ρώσους είτε να μην παίξετε καθόλου." Otto von Bismarck

« Ποτέ μη κάνετε πόλεμο με τους Ρώσους. Η απίστευτη «βλακεία» τους θα καταστρέψει κάθε σας στρατήγημα.» & αυτό του Όθωνα είναι

Napoleon's Invasion of Russia (1812):

Napoleon's invasion of Russia in 1812 was a part of the Napoleonic Wars. His Grand Armée, consisting of soldiers from various European countries, invaded Russia with the goal of defeating the Russian forces and forcing Emperor Alexander I to submit to Napoleon's will.

The campaign began well for Napoleon, with victories at Smolensk and Borodino. However, the Russians employed a strategy of scorched earth, retreating deep into Russia while destroying resources to deprive the French army.

The turning point was the Battle of Borodino, a costly engagement for both sides. The French entered a nearly deserted Moscow, finding it burned and devoid of resources.

As winter set in, the French faced severe logistical challenges and began a disastrous retreat. The harsh Russian winter, coupled with Russian harassment and lack of supplies, decimated the Grand Armée. The majority of Napoleon's forces were lost during the retreat.

Hitler's Invasion of the Soviet Union (1941-1942):

Operation Barbarossa, Hitler's invasion of the Soviet Union during World War II, aimed to defeat the Red Army and secure vast territories for German expansion.

Initially successful, the German forces advanced deep into Soviet territory, capturing key cities and inflicting heavy losses on the Soviet military. However, the Soviets implemented a strategy of strategic retreat and adopted a scorched earth policy.

The Battle of Stalingrad (1942-1943) became a turning point. The Soviets launched a counteroffensive, encircling the German Sixth Army. The German forces, ill-equipped for the harsh winter, suffered immense casualties.

The failure at Stalingrad marked a shift in momentum, and the Soviets gradually pushed the German forces back, leading to a strategic retreat by the Germans.

Both invasions ultimately failed due to the vastness of the Russian territory, the resilience of the Russian military, and the challenges posed by the harsh climate and logistical difficulties. The failures of these invasions had significant consequences for both Napoleon and Hitler and contributed to the overall outcome of their respective military campaigns.

Χρήσιμα Συμπεράσματα από την Εσπερίδα για την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία του ΕΛΙΣΜΕ

Της Χριστίνας Δουβέκα



Εσπερίδα με θέμα: «Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία» έλαβε χώρα προχθές Τετάρτη 24 Ιανουαρίου 2024 στην αίθουσα Ρήγας Φεραίος του Πολεμικού Μουσείου Αθηνών με διοργανωτές το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών – ΕΛΙΣΜΕ και την Ένωση Ελληνικών Εταιριών Αεροδιαστημικής, Άμυνας και Ασφάλειας – ΕΕΛΕΑΑ.

Χαιρετισμό στην εκδήλωση απηύθυνε ο Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Μπαλιτζώης, Πρόεδρος του ΕΛΙΣΜΕ ενώ τον συντονισμό της παρουσίασης είχε ο Παναγιώτης Κατσαρός Αντιπρόεδρος ε.α. μέλος του ΕΛΙΣΜΕ.

Πρώτος ομιλητής της ενδιαφέρουσας ενημερωτικής εκδήλωσης ήταν ο Νικόλαος Παπάτσας, Πρόεδρος της Ένωσης Ελληνικών Εταιριών Αεροδιαστημικής Άμυνας και Ασφάλειας – ΕΕΛΕΑΑ αναπτύσσοντας την θεματική ενότητα «Γεωπολιτικές Εξελίξεις και Αμυντική Βιομηχανία».

Ακολούθησε ο Δημήτρης Παπασωτηρίου, Business Strategy & Supply Chain Senior Consultant ο οποίος εστίασε την ομιλία του στην ενότητα «Μεθοδολογία Ανάπτυξης Αμυντικής Βιομηχανίας».

Από τις εισηγήσεις των ομιλητών παρουσιάστηκαν μια σειρά από δεδομένα και παρατηρήσεις με αφορμή και τις τρέχουσες εξελίξεις στα σύγχρονα πεδία πολεμικών συγκρούσεων ήτοι στην Ουκρανία και στο Ισραήλ ενώ τονίστηκε ότι πρέπει να στηριχτεί άμεσα η ελληνική αμυντική βιομηχανία.

Η συνέχιση των δυο πολέμων έχει λειτουργήσει αφυπνιστικά για την Ευρώπη και ως προς την αναγκαιότητα ενός Ευρωστρατού σε ετοιμότητα. Ο πόλεμος στην Ουκρανία δίδαξε ότι οι δυνάμεις στο έδαφος επικρατούν με εμφανή την μεγάλη χρήση πυρομαχικών, στο μεσανατολικό πεδίο οι οικονομικές επι-

πτώσεις είναι μεγάλες από τη μη διέλευση μέσω του Σουέζ και πως οι Χούτι με παλαιά όπλα έχουν επιφέρει σοβαρά πλήγματα, η χρησιμότητα των drones στους σύγχρονους πολέμους και το γεγονός ότι η Ελλάδα κάποτε ήταν πρωτοπόρος στα UAV με τον «Πήγασο», η πρόοδος που έχει επιτύχει στην αμυντική βιομηχανία της η Τουρκία ήταν μερικά μόνο από τα σημεία που εδόθει έμφαση από τους ομιλητές.

Επίσης, έγινε γνωστό ότι υπάρχει σειρά υποβληθέντων προτάσεων και υπομνημάτων προς τους αρμόδιους φορείς του κράτους σχετιζόμενους με την αμυντική βιομηχανία αλλά δεν έχουν αξιοποιηθεί όπως υπογραμμίστηκε ότι επιβάλλεται πλέον η ενεργοποίηση της Διπλωματίας μας να λειτουργήσει υποστηρικτικά για ότι κατασκευάζεται στην Ελλάδα όπως λειτουργούν οι ανώτατοι αξιωματούχοι του εξωτερικού όταν έρχονται στην χώρα μας προωθώντας τα προϊόντα των δικών τους κρατών. Επιπροσθέτως, επισημάνθηκε ότι ΕΑΒ και ΕΑΣ είναι «μαγαζιά γωνία».

Με την ολοκλήρωση των ομιλιών ακολούθησε εποικοδομητικός διάλογος με το κοινό που παρακολούθησε την εκδήλωση με αμείωτο ενδιαφέρον καθ' όλη την σχεδόν τριώρη διάρκεια της.

Παρευρέθηκαν Αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων εν ενεργεία και εν Αποστρατεία, Επιχειρηματίες, Καθηγητές Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Στελέχη Εταιριών Αμυντικής Βιομηχανίας, Συγγραφείς Βιβλίων Ιστορικών και Στρατιωτικών θεμάτων και ανώτεροι υπάλληλοι Υπουργείων σχετιζόμενα με την αμυντική βιομηχανία.

<https://diplomaticpoint.com/2024/01/26/%CF%87%CF%81%CE%AE%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B1-%B4/>

The art of war teaches us to rely not on the likelihood of the enemy's not coming, but on our own readiness to receive him; not on the chance of his not attacking, but rather on the fact that we have made our position unassailable.

Sun Tzu

Βιοπειρατεία φυτών και φυτογενετικού υλικού στην Ελλάδα

Του Χρήστου Γ. Μαλτέζου
Δρ. Χημικού

Η Βιοπειρατεία αναδείχθηκε ως όρος, για να περιγράψει τους τρόπους που οι πολυεθνικές εταιρείες του αναπτυσσόμενου Βορρά εκμεταλλεύονται τις περισσότερες φορές με μη νόμιμο τρόπο-τους γενετικούς πόρους και την παραδοσιακή γνώση του αναπτυσσόμενου Νότου.

Στην εκμετάλλευση των γενετικών πόρων έχουν βασιστεί σε μεγάλο βαθμό «βαριές» βιομηχανίες, όπως είναι οι φαρμακοβιομηχανίες αλλά και οι βιομηχανίες παραγωγής καλλυντικών. Η εκμετάλλευσή αυτή γίνεται με την απόκτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας προϊόντων που χρησιμοποιούν δραστικές ουσίες από φυσικά εμφανιζόμενο βιοχημικό ή γενετικό υλικό. Τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας εμποδίζουν τυχόν αναπαραγωγή του παραγόμενου προϊόντος από άλλους, προστατεύοντας έτσι τα οικονομικά συμφέροντα των κατόχων τους. Καθώς τα κέρδη που αποκομίζουν οι φαρμακοβιομηχανίες είναι τεράστια, πολύ συχνά, παρακάμπτονται τα δικαιώματα των αυτόχθονων λαών και οι μακροχρόνιες παραδοσιακές πρακτικές τους στην χρήση βιολογικών πόρων της χώρας τους, προκαλώντας την εμφάνιση του φαινομένου της βιοπειρατείας. Μπορεί και με το πρόσχημα της "ανοικτής" επιστημονικής έρευνας, μετά την καταγραφή ενδημικών ειδών να δίνονται δείγματα σε βιομηχανίες με το πρόσχημα της βιοανάπτυξης (bioprospecting).

Στην Ελλάδα, με μόλις το 3,1 % της συνολικής γεωγραφικής έκτασης της ευρωπαϊκής ηπείρου, συναντάμε το 40% των φυτικών ειδών της Ευρώπης.

Η βιοπειρατεία φυτογενετικών πόρων, από τη χώρα μας, ξεκινάει από τη Γερμανική κατοχή. Υπάρχουν αναφορές από έκθεση 20 σελίδων που κατατέθηκε στη Βουλή το 2019 από τον Γεωπόνου, Ροίκο Θανόπουλο, και απευθύνονταν σε πλήθος αποδεκτών.

Στη έκθεση αυτή αναφέρεται πως κατά τη Γερμανική Κατοχή, σε τρεις διαφορετικές γερμανικές αποστολές, το διάστημα 1941 – 1942, εκλάπησαν 2.274 δείγματα φυτογενετικού υλικού δηλ. σπερμάτων (σπόρων) από διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Σήμερα, μετά από απώλειες στο διάστημα δεκαετιών που μεσολάβησε, έχουν διασωθεί περίπου 1.578 δείγματα, τα οποία διατηρούνται ακόμη και στις μέρες μας και πολλαπλασιάζονται σε Γερμανική Τράπεζα Γενετικού Υλικού.

Αυτό αποτελεί μια παράνομη πρακτική, διότι παραβιάζει το πρωτόκολλο της Ναγκόγια για τους γενετικούς πόρους, το οποίο έχει υπογράψει όλη η ευρωπαϊκή ένωση και η ευρωπαϊκή οδηγία και ο ευρωπαϊκός κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το 511/2014. Γι' αυτό, έστω και εκ των υστέρων θα πρέπει να υπάρξει συζήτηση για κάποια αποζημίωση.

Η Έκθεση του Ροίκου Θανόπουλου καταλήγει σε 5 συμπεράσματα και κάνει 5 προτάσεις, ως εξής:

Συμπεράσματα:

«Η συλλογή φυτογενετικών πόρων κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής είναι μια ακόμα αυθαίρετη πράξη καταπάτησης της εθνικής κυριαρχίας της χώρας, αντικατοπτρίζει το όλο κλίμα της εποχής, απεικονίζει την κυριαρχία του κατακτητή σε όλους τους πόρους και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ως μια ουδέτερη επιστημονική έρευνα.

»Το μεγαλύτερο μέρος των φυτογενετικών πόρων που συλλέχθηκαν αποτελούν συλλογικό δημιούργημα του έλληνα αγρότη σε κάθε περιοχή και ανήκουν σε αυτόν και τις διάδοχες γενιές.

»Σε σύγκριση με τις εκτελέσεις, το λιμό, τις κλοπές και τις καταστροφές, που έγιναν στη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής η συλλογή φυτογενετικών πόρων μπορεί να φαίνεται μια «αμελητέα» πράξη. Ωστόσο δεν παύει να αποτελεί μία ακόμα παράνομη ενέργεια που γί-

νεται σε μια κατακτημένη χώρα.

»Το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτού του φυτογενετικού υλικού διασώζεται στη Γερμανία και ότι πλέον μόνο μικρό μέρος του μπορεί να καλλιεργείται ακόμα στις περιοχές από τις οποίες έγινε η συλλογή του με κανένα τρόπο δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράνομη αφαίρεση του.

»Πρέπει να αναγνωριστεί η θαρραλέα στάση γερμανών επιστημόνων την μεταπολεμική περίοδο να ερευνήσουν και να αναδείξουν το πως το ναζιστικό καθεστώς χειρίστηκε και αξιοποίησε γενικά την επιστήμη και την έρευνα για τους σκοπούς του και πως ειδικά αυτό υλοποιήθηκε στην Ελλάδα.

Προτάσεις:

»Το φυτογενετικό υλικό που συλλέχθηκε κατά τη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής θα πρέπει να είναι διαθέσιμο ανά πάσα χρονική στιγμή στο παρόν και στο μέλλον στις τοπικές κοινωνίες, από τις οποίες προήλθε και αποτελεί δημιούργημα και κληρονομιά τους.

»Να δημιουργηθεί με γερμανική χρηματοδότηση Διεθνές Κέντρο Έρευνας στην Ελλάδα για τους Φυτογενετικούς Πόρους με βασικά αντικείμενα τον αναπολλαπλασιασμό, την διάθεση στις τοπικές κοινότητες, την μελέτη και ανάπτυξη του φυτογενετικού υλικού που συλλέχθηκε στην γερμανική Κατοχή και την μελέτη της σχετικής ιστορίας. Το κέντρο αυτό μπορεί να είναι ανεξάρτητο ή να ανήκει σε κάποιο φορέα και να έχει παραρτήματα στις βασικές περιοχές συλλογής (Βόρεια Ελλάδα, Πελοπόννησος και Κρήτη).

»Η γερμανική πλευρά πρέπει να χορηγήσει καταλόγους και πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του ελληνικού φυτογενετικού πόρου, που αποσπάστηκε κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, είτε από γερμανικά ιδρύματα (ΑΕΙ, ερευνητικά ιδρύματα), είτε παραχωρήθηκε σε ξένα ιδρύματα και εταιρείες.

»Η γερμανική πλευρά πρέπει να χορηγήσει αντίγραφα όλων των πρωτογενών στοιχείων συλλογής (ημερολόγια, χάρτες, δελτία συλλογής, φωτογραφικό υλικό κλπ.), καθώς και τις σχετικές δευτερογενείς επεξεργασίες.

»Η ελληνική πλευρά επιφυλάσσεται παντός νόμιμου δικαιώματος για να απαιτήσει οικονομικές αποζημιώσεις από οποιαδήποτε επικερδή χρήση των φυτογενετικών πόρων που αποσπάστηκαν κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.»

Ακόμη και σήμερα η βιοπειρατεία στην Ελλάδα, δυστυχώς αποτελεί μια πάρα πολύ μεγάλη πληγή. Έχουμε πάρα πολύ μεγάλες διαρροές γενικότερα. Είχε ξεκινήσει από μια ερώτηση του βουλευτή του κ. Θωμά Ψείρα το 2014. Έχουμε περιπτώσεις Γερμανικών φαρμακευτικών εταιριών που υφαρπάζουν γενετικό υλικό, εξορμούμενες από την Αλβανία (μπορεί να χρησιμοποιούν Αλβανούς ή άλλες ομάδες), και κλέβουν από το περίφημο τσάι του βουνού σιδερίτης, στη συνέχεια το μεταφέρουν στις εγκαταστάσεις τους στη Βουλγαρία και το καλλιεργούν εκεί για λογαριασμό γερμανικών φαρμακοβιομηχανιών. Αυτό πρόκυψε από μελέτη του ερευνητή βιολογίας Νικόλαου Κρίγκα ο οποίος είναι μέλος στο Ινστιτούτο Γενετικής Βελτίωσης και Φυτογενετικών Πόρων που έχει τράπεζα γενετικού υλικού στην Ελλάδα με εξαιρετικούς επαγγελματίες και επιστήμονες.

Η επιστημονική ομάδα των Ν. Κρίγκα, Β. Μεντέλη και Δ. Βώκου σε εργασία τους, η οποία δημοσιεύτηκε στο διεθνές επιστημονικό περιοδικό Economic Botany, αναφέρει ότι επειδή γνώριζαν το διεθνές ενδιαφέρον για την Ελληνική χλωρίδα, τον πλούτο και τη μοναδικότητα

των Ελληνικών φυτών, επιχείρησαν για πρώτη φορά να διαπιστώσουν κατά πόσο διεξάγεται εμπόριο των ενδημικών φυτών της Ελλάδας μέσω φυτωρίων που διαθέτουν σύστημα ηλεκτρονικής πώλησης φυτών μέσω του διαδικτύου.

Από την έρευνά τους, εντοπίστηκαν 588 περιπτώσεις εμπορίας φυτών από 73 φυτώρια στην Ευρώπη, τη Βόρειο Αμερική και την Αυστραλία, τα οποία ως αυτοφυή φυτά υπάρχουν αποκλειστικά και μόνο στην Ελλάδα (ενδημικά Ελλάδας).

Τα εμπορευόμενα Ελληνικά ενδημικά αφορούν 145 taxa (είδη και υποείδη) που αντιστοιχούν σε περίπου 10% της ενδημικής χλωρίδας της χώρας. Εμπορευόμενα από πολλά φυτώρια (περισσότερα από 10) εμφανίζονται 10% αυτών των taxa, ενώ 35% εμπορεύεται από μόνον ένα φυτώριο. Κυριαρχούν εκπρόσωποι των φυτών με εγνωσμένη καλλωπιστική αξία διεθνώς (Campanulaceae, Iridaceae, Liliaceae) και των αρωματικών – φαρμακευτικών φυτών (Lamiaceae).

Το ζωντανό φυτό είναι η πιο κοινή μορφή πώλησης, με μέση τιμή €6,38 ανά άτομο και ανώτερη €20,46 για το *Ophrys kotschyi* subsp. *cretica*. Για τις άλλες μορφές πώλησης, οι τιμές είναι €0,24-5,67 ανά βολβό, €0,03-0,93 ανά σπέρμα και €0,07-44,0 ανά γραμμάριο σπερμάτων. Στην τελευταία περίπτωση, η μέγιστη τιμή που καταγράφηκε αντιστοιχεί στο *Draba cretica*.

Από τα εμπορευόμενα taxa, 58 είναι προστατευόμενα σε εθνικό και 19 σε διεθνές επίπεδο, 33 χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα (κινδυνεύοντα και τρωτά) και 37 ως σχεδόν απειλούμενα ή σπάνια. Από αυτά, 12 έχουν βρεθεί σε μια μόνο τοποθεσία και άλλα 18 σε δύο έως πέντε.

Είναι άγνωστο πόσο νόμιμο είναι αυτό το εμπόριο. Ωστόσο, κανένα φυτώριο από όσα εξετάστηκαν δεν φαίνεται να έχει άδεια από τις αρχές της χώρας για συλλογή και πώληση των ενδημικών φυτών της Ελλάδας.

Εξετάζοντας μια αγορά που δεν έχει επαρκώς μελετηθεί μέχρι τώρα, η έρευνά τους συμβάλλει στη διάνοιξη ενός νέου πεδίου στην προστασία της βιοποικιλότητας. Για την καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου (ένα είδος βιοπειρατείας), προτείνουν συστηματική παρακολούθηση των ιστοσελίδων μεγάλης επισκεψιμότητας και υποχρέωση των φυτωρίων να δηλώνουν ότι το προς πώληση φυτικό υλικό δεν προέρχεται από τη φύση και ότι έχει νόμιμα αποκτηθεί.

Στην εν λόγω εργασία, οι ίδιοι επιστήμονες προτείνουν ότι οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα όχι μόνον για την προστασία της βιοποικιλότητας των χωρών τους. Εκτός αυτού θα πρέπει να προχωρήσουν στην άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την εθνική νομοθεσία και τις διεθνείς συμβάσεις σχετικά με την εκμετάλλευση των γενετικών πόρων και τον καταμερισμό των οφελών που απορρέουν από τη χρησιμοποίησή τους, ως επιτάσσει το Πρωτόκολλο της Ναγκόγια.

Στο ημερολόγιο του Βαλκανικού Βοτανικού Κήπου Κρουσσίων για το έτος 2014, ο καθηγητής Βιολογίας του ΑΠΘ, Νικόλαος Κριγκάς και οι συνεργάτες του, περιέγραψαν ένα προστατευόμενο είδος για κάθε έναν από τους 12 μήνες με τις τιμές της ανεξέλεγκτης πώλησης του στο διαδίκτυο. Αυτό για την ευαισθητοποίηση του Κοινού στο επίκαιρο θέμα παγκοσμίου ενδιαφέροντος που είναι η Βιοπειρατεία, η πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και ο καταμερισμός οφελών που προκύπτουν από τη χρησιμοποίησή τους. Ακολουθεί η περίπτωση των 12 σπάνιων ενδημικών φυτών:

Campanula incurva A. DC. (Campanulaceae): Σπάνιο, προστατευόμενο από το Προεδρικό Διάταγμα 67/1981 σε εθνικό επίπεδο, πωλείται από

φυτώρια του εξωτερικού, πωλείται με τη μορφή σπερμάτων και ζωντανών φυτών σε τιμές €3,60-6,13/ζωντανό άτομο, €0,10/σπέρμα, €3,50/πακέτο σπερμάτων ή €16,50/γραμμάριο σπερμάτων.

Tulipa cretica Boiss. & Heldr. (Liliaceae): Προστατευόμενο από το Προεδρικό Διάταγμα 67/1981 σε εθνικό επίπεδο, πωλείται από 8 φυτώρια του εξωτερικού σε τιμές €3,60/ζωντανό φυτό ή €1,80-2,30/βολβό.

Ophrys kotschyi H. Fleischm. & Soó subsp. *cretica* (Soó) H. Sund (Orchidaceae): Προστατευόμενο από το Προεδρικό Διάταγμα 67/1981 σε εθνικό επίπεδο, από τη Σύμβαση της Βέρνης και τη Σύμβαση CITES διεθνώς, πωλείται από ένα φυτώριο του εξωτερικού σε τιμή €20,46/βολβό.

Fritillaria rhodocanakis Orph. ex Baker (Liliaceae): Τρωτό, προστατευόμενο από το Προεδρικό Διάταγμα 67/1981 σε εθνικό επίπεδο και από τη Σύμβαση της Βέρνης διεθνώς, πωλείται από 6 φυτώρια του εξωτερικού σε τιμές €3,02-4,80/ζωντανό άτομο.

Campanula garganica Ten. subsp. *cephallenica* (Feer) Hayek (Campanulaceae): Τρωτό, πωλείται από 4 φυτώρια του εξωτερικού σε τιμή €3,60/ζωντανό άτομο.

Origanum dictamnus L. (Lamiaceae): Τρωτό, προστατευόμενο από το

Προεδρικό Διάταγμα 67/1981 σε εθνικό επίπεδο, από τη Σύμβαση της Βέρνης διεθνώς, είδος προτεραιότητας της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, πωλείται

από 24 φυτώρια του εξωτερικού σε τιμές 4,36-6,17/ζωντανό άτομο.

Petromarula pinnata (L.) A. DC. (Campanulaceae): Ενδημικό Κρήτης, πωλείται από 4 φυτώρια του εξωτερικού σε τιμές €6,90/ζωντανό άτομο ή €0,03-0,08/σπέρμα.

Sideritis syriaca L. subsp. *syriaca* (Lamiaceae): Ενδημικό Κρήτης, πωλείται από ένα φυτώριο του εξωτερικού, σε τιμή €0,20/σπέρμα

Draba cretica Boiss. & Heldr. (Brassicaceae): Ενδημικό Κρήτης, πωλείται από 3 φυτώρια του εξωτερικού, σε τιμές €3,60/ζωντανό φυτό ή €44/γραμμάριο σπερμάτων.

Lomelosia hymettia (Boiss. & Spruner) Greuter & Burdet (Dipsacaceae): Ενδημικό της Κεντρικής και Νότιας Ελλάδας και νησιών του Αιγαίου, πωλείται από ένα φυτώριο του εξωτερικού, σε τιμή €10,12/ζωντανό φυτό.

Allium callimischon Link subsp. *callimischon* (Amaryllidaceae): Ενδημικό του νοτιοδυτικού τμήματος της Ελλάδας, πωλείται από 2 φυτώρια του εξωτερικού, σε τιμή €3,60/ζωντανό φυτό.

Cerastium candidissimum Correns (Caryophyllaceae): Ενδημικό Ελλάδας, πωλείται από 6 φυτώρια του εξωτερικού με τιμές €6,13/ζωντανό φυτό, €0,05-0,15/σπέρμα ή €14/πακέτο σπερμάτων.

Αναφέρεται επίσης ότι σε Μουσεία Φυσικής Ιστορίας στη Σουηδία, το 1/3 των ειδών είναι Ελληνικής Προέλευσης! Συγκεκριμένα, ο κ. Κρίγκας έχει ονομάσει με γλαφυρό τρόπο αυτά: «Τα Ελγίνεια της Ελληνικής Φύσης».

Κίνδυνο ολικής εξαφάνισης αντιμετωπίζουν περίπου 1 στα 10 σπάνια ή απειλούμενα ενδημικά φυτά της ελληνικής χλωρίδας, από διεθνή κυκλώματα βιοπειρατείας, που δρουν στο διαδίκτυο.

Τυχόν αντικατάσταση των ενδημικών ειδών με άλλα ξενικά είδη που δεν ανήκουν στη χλωρίδα της Ελλάδας, ανοίγει τον δρόμο για πιο εύκολη έξωθεν εκμετάλλευση και κατάσχεση του εθνικού μας πλούτου. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με πολύτιμη φυσική κληρονομιά και σημαντική βιολογική ποικιλία. Αυτή είναι η δική μας κληρονομιά και πρέπει να την διαφυλάξουμε.

Σημείωση: Οι πηγές δεν αναφέρονται λόγω οικονομίας χώρου. Όσοι ενδιαφέρονται, μπορούν να απευθυνθούν στην Γραμματεία του ΕΛΙΣΜΕ.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος



Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα Από 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023 ΕΩΣ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Η προσωπική απεσταλμένη του ΓΓ/ΟΗΕ κ. Κουεγιάρ επισκέφθηκε στις αρχές Φεβρουαρίου διαδοχικά την Κύπρο, την Ελλάδα, την Τουρκία και το Λονδίνο, προκειμένου να εξετάσει τη δυνατότητα επαναλήψεως των ενδοκυπριακών συνομιλιών που έχουν διακοπεί από το 2017.

Οι συνομιλίες δεν πρόκειται να ξαναξεκινήσουν, όσο η Τουρκία επιμένει να τεθεί προς συζήτηση η λύση των δύο κρατών.

Στις 18 Δεκεμβρίου 2023 ο τουρκοκύπριος ηγέτης κ. Τατάρ, με συνέντευξή του στο ρωσικό πρακτορείο ειδήσεων, ζήτησε από τον κ. Πούτιν να επανεξετάσει την πολιτική του στο Κυπριακό και να αρχίσει απευθείας επαφές με το «ψευδοκράτος».

Στις 12 Φεβρουαρίου ο πρόεδρος της Γερμανίας κ. Στάϊνμάγερ δήλωσε, κατά την επίσκεψή του στην Κύπρο, ότι η χώρα του τάσσεται με τη λύση της δικαιοδικής διζωνικής ομοσπονδίας και προειδοποίησε την Τουρ-

κία ότι η στάση της στο Κυπριακό επηρεάζει και την προσέγγισή της με την ΕΕ.

Στις 27 Φεβρουαρίου η εκπρόσωπος του ΥΠΕΞ της Ρωσίας κ. Ζαχάροβα δήλωσε, κατά την εβδομαδιαία συνέντευξη τύπου, ότι η Ρωσία τάσσεται υπέρ της λύσεως του Κυπριακού με βάση τα ψηφίσματα του ΟΗΕ.

Στις 23 Φεβρουαρίου το Αζερμπαϊτζάν ανακοίνωσε ότι προσκάλεσε το «ψευδοκράτος» στη σύνοδο των τουρκικών κρατών, που θα διεξαχθεί στα Σούσα του Καραμπάχ τον Ιούλιο.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Στο πλαίσιο της διακηρύξεως των Αθηνών, που υπέγραψαν οι κ.κ. Μητσοτάκης και Ερντογάν, στις 7 Δεκεμβρίου 2023, συναντήθηκαν στην Άγκυρα στις 17-18 Ιανουαρίου ο Υπουργός Ναυτιλίας κ. Στυλιανίδης με τον Υπουργό Εσωτερικών της Τουρκίας κ. Γερλικάγια και αποφάσισαν τη συνεργασία των λιμενικών αρχών για τον περιορισμό της μεταφοράς λαθρομεταναστών προς τα νησιά, στις 2 Φεβρουαρίου συνεδρίασε η μικτή οικονομική επιτροπή με επικεφαλής τον Έλληνα ΥΦΕΞ κ. Φραγκογιάννη και τον

Τούρκο Υφυπουργό Εμπορίου κ. Τουζού, στις 17 Φεβρουαρίου συναντήθηκαν, στο περιθώριο της Διάσκεψης Ασφαλείας στο Μόναχο, οι ΥΠΕΞ Ελλάδος κ. Γεραπετρίτης και Τουρκίας κ. Φιντάν, όπου αποτίμησαν τα μέχρι τώρα αποτελέσματα.

Σύμφωνα με ανακοινώσεις του ΥΠΕΞ :

- Στις 11 Μαρτίου θα πραγματοποιηθεί ο πολιτικός διάλογος μεταξύ των ΥΦΕΞ της Ελλάδας κ. Παπαδοπούλου και Τουρκίας κ. Ακπατσά, ενόψει της συνάντησεως των κ.κ. Μητσοτάκη και Ερντογάν τον Απρίλιο ή Μάιο.

- Συνάντηση των δύο ηγετών, στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στην Ουάσιγκτον τον Ιούλιο.

Παρά το πολύ καλό κλίμα που επικρατεί στις σχέσεις των δύο χωρών, χωρίς παραβιάσεις και παραβάσεις του θαλασσιού και εναερίου χώρου του Αιγαίου :

- Ο κ. Ερντογάν στις 10 Φεβρουαρίου αναφέρθηκε στην υπεράσπιση της «Γαλάζιας Πατρίδας», ο κ. Φιντάν στις 5 Φεβρουαρίου επανέφερε τις διεκδικήσεις της Τουρκίας στα νησιά και τον εναέριο χώρο και στις 23 Φεβρουα-

ρίου μετετράπη σε τζαμί η Μονή της Χώρας.

- Η Τουρκία αντέδρασε με NOTAM και NAVTEX στις εξαγγελίες της Ελλάδος για ασκήσεις ανάμεσα στη Χίο και τα Ψαρρά, πέριξ της Καρπάθου και στην Ανατολική Μακεδονία και τη Θάσο, επαναλαμβάνοντας τον ισχυρισμό της ότι τα νησιά του Αν.Αιγαίου είναι αποστρατιωτικοποιημένα, όπως και η Θάσος.

Υπό την πίεση των ΗΠΑ και της ΕΕ ο κ. Ερντογάν αναγκάστηκε να αλλάξει στάση προκειμένου να επιτύχει την επαναπροσέγγιση μαζί τους και θα την διατηρήσει μέχρι ότου πάρει όσα επιδιώκει, αναμένοντας και τη νίκη του κ. Τραμπ για να πάρει ακόμη περισσότερα. Οι συζητήσεις θα συνεχιστούν χωρίς ουσιαστική πρόοδο, γιατί ο κ. Ερντογάν απαιτεί τον διάλογο για όλες τις παράνομες τουρκικές διεκδικήσεις, ενώ η Ελλάδα αποδέχεται συζήτηση μόνο για την οριοθέτηση της ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδας. Γι' αυτό η Ελλάδα δεν πρέπει να εφησυχάζει, αλλά να συνεχίσει την προσπάθεια για σύναψη συμφωνιών και ενίσχυση των ΕΔ.

γ. Σχέσεις με ΗΠΑ

Στις 27 Ιανουαρίου οι ΗΠΑ ενέκριναν την πώληση στην Ελλάδα 20 Α/Φ F-35, με προαίρεση για άλλα 20 και τη δωρεάν παραχώρηση 2 Α/Φ C-130H, 60 ΤΘ οχημάτων Bradley, τρία πλοία για το Λιμενικό, τέσσερα πλοία παρακτίων επιχειρήσεων, ενός Α/Φ εναερίου ανεφοδιασμού και ένα καινούργιο Α/Φ C-130 J και τη συμπαραγωγή 7 Φρεγατών Constellation.

Στις 13 Φεβρουαρίου ο ΥΦΕΞ κ. Πάϊατ, μιλώντας στο 5ο φόρουμ για τη ΝΑ Ευρώπη και την Αν.Μεσόγειο, ανέφερε ότι η συνεργασία των ΗΠΑ με την Ελλάδα είναι πολύ σημαντική και ο έτερος ΥΦΕΞ για τις ευρωασιατικές σχέσεις κ. Μπράϊαν ανέφερε ότι η δέσμευση των ΗΠΑ για την ασφάλεια της Ελλάδας είναι ακλόνητη.

Η στάση των ΗΠΑ οφείλεται στο γεγονός ότι η Ελλάδα, σε αντίθεση με την Τουρκία ευθυγραμμίστηκε με τις ΗΠΑ στον πόλεμο της Ουκρανίας και τη σύγκρουση στη Γάζα και παρέχρησε στρατιωτικές βάσεις στο ελληνικό έδαφος και κυρίως τη Σούδα και το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα επέμβει στρατιωτικά σε μια σύγκρουση με την Τουρκία. Γι' αυτό η Ελλάδα πρέπει, όσο διαρκεί αυτή η κατάσταση, να αξιώνει όσα περισσότερα ανταλλάγματα είναι δυνατόν και να μη παρουσιάζεται ως «δεδομένος πιστός σύμμαχος» σε κάθε περίπτωση.

δ. Σχέσεις με Αλβανία

Η Ελλάδα, παρά τις πιέσεις ευρωπαίων και αμερικανών, δεν συναίνεσε για την ένταξη της Αλβανίας στο κεφάλαιο για τη διεύρυνση της ΕΕ, στην Σύνοδο Κορυφής της 14 Φεβρουαρίου, καθώς και στη σύναψη Αμυντικής Συμφωνίας της ΕΕ με την Αλβανία, εμμένοντας στη θέση ότι η ενταξιακή πορεία της Αλβανίας είναι συνδεδεμένη με την υπόθεση Μπελέρη, την οποία ΗΠΑ και ΕΕ θεωρούν διμερή διαφορά.

Ο κ. Ράμα τηρεί αυτή τη στάση, γιατί πιστεύει ότι η Ελλάδα θα υποχωρήσει κάτω από την πίεση των ΗΠΑ, της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας, όπως έπραξε και στο παρελθόν, που συμφώνησε το 2009 στην ένταξη στο ΝΑΤΟ και την απόδοση καθεστώτος υποψηφίας προς ένταξη χώρας στην ΕΕ, χωρίς ανταλλάγματα. Γι' αυτό η Ελλάδα πρέπει να παραμείνει σταθερή στις θέσεις της, έως ότου υποχωρήσει ο κ. Ράμα όχι μόνο στο θέμα Μπελέρη, αλλά και την υποβολή στη Χάγη του συνυποσχετικού για την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών.

δ. Σχέσεις με Ρωσία

Στις 6 Μαρτίου ρωσικός πύραυλος έπληξε το λιμάνι της Οδησού σε απόσταση 300 μ. από τους κ.κ.

Μητσοτάκη και Ζελένσκι που πραγματοποιούσαν επίσημη επίσκεψη. Ο κ. Μητσοτάκης σχολιάζοντας το γεγονός έστειλε μήνυμα στη Ρωσία ότι «δεν θα φοβηθούμε και θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε την Ουκρανία» και το Κρεμλίνο να απαντά «ότι δεν φοβίζουμε την Ελλάδα, ούτε κανέναν άλλο και ότι ο στόχος μας ήταν αποθήκη που κατασκευάζονται drones» χωρίς να γίνεται πιστευτό από τους Ευρωπαίους.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Στις 13 Δεκεμβρίου επισκέφθηκε την Αλβανία ο Γερμανός Καγκελάριος κ. Σολτς, ο οποίος τάχθηκε υπέρ της ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ, παραβλέποντας την αρνητική θέση της Ελλάδας λόγω της υποθέσεως Μπελέρη.

Στις 15 Φεβρουαρίου ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Μπλίνκεν επισκέφθηκε για πρώτη φορά την Αλβανία, όπου εγκωμίασε τον κ. Ράμα και εξέφρασε την υποστήριξη των ΗΠΑ προς την Αλβανία.

Στις 20 Φεβρουαρίου ο κ. Ράμα επισκέφθηκε την Τουρκία, όπου συμφώνησε με τον κ. Ερντογάν, μεταξύ άλλων, την εμβάθυνση της συνεργασίας στον στρατιωτικό τομέα.

Η Αλβανία εξελίσσεται σταδιακά σε τουρκικό και ισλαμικό προτεκτοράτο στα βόρεια της Ελλάδος με ότι αυτό συνεπάγεται για τη χώρα μας.

Στις 28 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στην Αλβανία Σύνοδος Ευρωπαίων Ηγετών, με την παρουσία και του προέδρου της Ουκρανίας, ο οποίος ζήτησε τη στήριξη για την αντιμετώπιση της Ρωσίας. Στη Σύνοδο συμμετείχε διαδικτυακά και ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος απέφυγε την επίσκεψη στα Τίρανα για να μη νομιμοποιήσει με την παρουσία του τη στάση του κ. Ράμα στην υπόθεση Μπελέρη. Στο κείμενο της διακήρυξης δεν έγινε αναφορά σε κυρώσεις κατά της Ρωσίας, λόγω

της αρνήσεως του φιλορώσου προέδρου της Σερβίας κ. Βούτσις.

Στις 5 Μαρτίου το Δικαστήριο επέβαλε ποινή δύο ετών φυλακίσεως στον κ. Μπελέρη, ο οποίος άσκησε έφεση.

β. Σκόπια

Στις 28 Ιανουαρίου ανέλαβε τη θέση του πρωθυπουργού της υπηρεσιακής κυβέρνησης, που θα πραγματοποιήσει τις εκλογές τον Απρίλιο, ο Αλβανός πρόεδρος της Βουλής κ. Τζαφέρι.

Στις 12 Φεβρουαρίου έπαυσε η ισχύς των παλιών διαβατηρίων, που ανέγραφαν το προηγούμενο όνομα της χώρας.

γ. Σερβία - Κόσσοβο

Στις 17 Δεκεμβρίου διεξήχθησαν εκλογές με νικητή το κόμμα του κ. Βούτσις.

Στις 31 Ιανουαρίου το Κόσσοβο απαγόρευσε τις συναλλαγές με το σερβικό δηνάριο, προκαλώντας την αντίδραση της Σερβίας, των ΗΠΑ και της ΕΕ.

Στις 12 Ιανουαρίου οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν την πώληση 246 Α/Τ πυραύλων στο Κόσσοβο, προκαλώντας την αντίδραση του κ. Βούτσις, ο οποίος εξέφρασε τη δυσφορία του, δηλώνοντας ότι απειλείται η Σερβία.

Στις 14 Φεβρουαρίου ο πρωθυπουργός του Κόσσόβου κ. Κούρτι δήλωσε ότι ο κ. Βούτσις δεν υπογράφει τη συμφωνία ειρήνευσης με το Κόσσοβο γιατί «θέλει να αφήσει ανοικτή την επιλογή εισβολής στη χώρα του, στηριζόμενος στις καλές σχέσεις που έχει με τη Ρωσία».

Στις 28 Φεβρουαρίου ο κ. Βούτσις αρνήθηκε να υπογράψει τη διακήρυξη της ΕΕ, με την οποία θεωρείται ο κ. Πούτιν ως υπεύθυνος για το θάνατο του Ναβάλνι.

Σύμφωνα με διεθνείς παρατηρητές ο κ. Βούτσις, ενώ εξοπλίζει διαρκώς τη χώρα του, κατηγορεί το

Κόσσοβο ότι δήθεν την απειλεί, προετοιμαζόμενος για μια πιθανή εισβολή σ' αυτό, μιμούμενος τον επιστήθιο φίλο του κ. Πούτιν, που επιδιώκει τη διάχυση της ρωσοουκρανικής κρίσεως στα Βαλκάνια με αιχμή του δόρατος τη Σερβία.

δ. Βουλγαρία

Στις 4 Ιανουαρίου επισκέφθηκε την Ελλάδα ο Βούλγαρος πρωθυπουργός κ. Ντενκόφ, ο οποίος συζήτησε με τον κ. Μητσοτάκη τις σχέσεις των δύο χωρών με επίκεντρο τη διασυνδεσιμότητα στους τομείς ενέργειας και μεταφορών και στις 18 Ιανουαρίου υπεγράφη από τους υπουργούς της Ελλάδος κ. Σκυλακάκη και Βουλγαρίας κ. Ράντεφ ενεργειακό μνημόνιο συνεργασίας.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Στις 31 Μαρτίου θα διεξαχθούν δημοτικές εκλογές στην Τουρκία με τον κ. Ερντογάν να δίνει βάρος στην προεκλογική εκστρατεία για νίκη στο δήμο Κωνσταντινουπόλεως, που θα είναι υποψήφιος και ο νυν δήμαρχος κ. Ιμάμογλου.

Στις 21 Φεβρουαρίου πραγματοποίησε την πρώτη του πτήση το εθνικό μαχητικό α/φ 5ης γενιάς ΚΑΑΝ, του οποίου η παραγωγή, όπως δήλωσε ο κ. Ερντογάν, θα αρχίσει το 2029.

Στις 29 Φεβρουαρίου η Miliet δημοσίευσε την πληροφορία ότι η Τουρκία, μετά τη ναυπήγηση της εθνικής κορβέτας και φρεγάτας σχεδιάζει και τη ναυπήγηση εθνικού αντιτορπιλικού.

β. Σχέσεις με ΗΠΑ

Στις 23 Ιανουαρίου το τουρκικό κοινοβούλιο ενέκρινε την ένταξη της Σουηδίας στο ΝΑΤΟ και στις 13 Φεβρουαρίου το Κογκρέσο των ΗΠΑ ενέκρινε την πώληση 40 νέων α/φ F-16 στην Τουρκία και τον εκσυγχρονισμό 79 παλιών, με τη δέσμευση ότι δεν θα

χρησιμοποιούνται για υπερπτήσεις ή εναντίον χωρών του ΝΑΤΟ.

Στις 30 Ιανουαρίου η αναπληρώτρια ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Νούλαντ, που είχε επισκεφθεί την Τουρκία δύο ημέρες πριν, δήλωσε ότι, αν η Τουρκία επιλύσει το θέμα των S-400, οι ΗΠΑ θα είναι ευτυχείς να την καλωσορίσουν στην οικογένεια των F-35.

Οι ΗΠΑ με την υπόθεση των F-16 ανάγκασαν την Τουρκία να εγκρίνει την ένταξη της Σουηδίας στο ΝΑΤΟ και να σταματήσει τις προκλήσεις στο Αιγαίο και τώρα επιχειρούν να κάνουν το ίδιο με τα α/φ F-35 για τους S-400 και να επαναφέρουν την κανονικότητα στις σχέσεις τους με την Τουρκία.

Στις 7-8 Μαρτίου επισκέφθηκαν τις ΗΠΑ ο ΥΠΕΞ κ. Φιντάν και ο επικεφαλής της MIT κ. Καλίν, όπου συναντήθηκαν με τον ΥΠΕΞ κ. Μπλίνκεν και τον Σύμβουλο Ασφαλείας κ. Σάλιβαν, με τους οποίους συζήτησαν τις διαφορές μεταξύ των δύο χωρών, με κύριο αίτημα της Τουρκίας, να διακόψουν οι ΗΠΑ την υποστήριξη της κουρδικής πολιτοφυλακής YPG στη Συρία, την οποία θεωρεί παρακλάδι του PKK.

γ. Σχέσεις με τη Ρωσία

Οι σχέσεις των δύο χωρών είναι πολύ καλές. Ο κ. Ερντογάν συνομιλεί συχνά με τον κ. Πούτιν και παρά την πίεση των ΗΠΑ και της ΕΕ η Τουρκία εξακολουθεί να μην επιβάλλει κυρώσεις στη Ρωσία.

Την 1η Μαρτίου ο ΥΠΕΞ κ. Λαβρόφ συμμετείχε στο φόρουμ που διοργάνωσε η Τουρκία στην Αττάλεια και συνεργάστηκε με τον Τούρκο ομόλογό του κ. Φιντάν, για την προετοιμασία της επισκέψεως του κ. Πούτιν στην Τουρκία, η οποία θα πραγματοποιηθεί όπως ανακοίνωσε το Κρεμλίνο, μετά τις προεδρικές εκλογές στη Ρωσία στα μέσα Μαρτίου.

δ. Σχέσεις με Ουκρανία

Στις 6 Φεβρουαρίου ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας Baykar ανακοίνωσε ότι ξεκίνησε η κατασκευή ενός εργοστασίου στο Κίεβο, το οποίο θα κατασκευάζει drones.

Στις 16 Φεβρουαρίου ο πρόεδρος της Ουκρανίας στην Άγκυρα, δήλωσε ότι υπάρχει ουκρανική κοινοπραξία η οποία μετέχει στο διαγωνισμό για την κατασκευή των κινητήρων των τουρκικών α/φ ΚΑΑΝ και ότι η χώρα του θα τα αγοράσει όταν μουν στην παραγωγή.

Στις 8 Μαρτίου ο κ. Ζελένσκι επισκέφθηκε την Τουρκία όπου συζήτησε με τον κ. Ερντογάν, που επιχειρεί διαμεσολαβητικό ρόλο, το σχέδιο της Ουκρανίας για ειρήνη και πιθανές ανταλλαγές αιχμαλώτων.

Ο κ. Ερντογάν έχει καταφέρει, όχι μόνο να διατηρεί καλές σχέσεις με τη Ρωσία και την Ουκρανία, αλλά να παρουσιάζεται και ως διαμεσολαβητής, για την επανενεργοποίηση της συμφωνίας για την μεταφορά των σιτηρών της Ουκρανίας, την οποία έχει παγώσει ο κ. Πούτιν.

ε. Σχέσεις με Ισραήλ

Οι σχέσεις με το Ισραήλ διαρκώς εντείνονται, με τον κ. Ερντογάν να χαρακτηρίζει τον κ. Νετανιάχου «Χίτλερ» και να καλεί όλες τις μουσουλμανικές χώρες σε κοινό μέτωπο κατά του Ισραήλ και τον κ. Νετανιάχου να αποντά πολύ σκληρά.

στ.Σχέσεις με Λιβύη

Στις 13 Δεκεμβρίου 2023 ο κ. Ερντογάν συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων κ. Σαλίχ, η οποία δεν αναγνωρίζει την κυβέρνηση της Τρίπολης και ο ΥΠΕΞ κ. Φιντάν ανακοίνωσε στις 21 Δεκεμβρίου την επανίδρυση του Τουρκικού Προξενείου στη Βεγγάζη.

Στις 5 Ιανουαρίου ο Υπουργός Ενέργειας κ. Μπαϊρακτάρ δήλωσε ότι

η Τουρκία είναι έτοιμη να συνεργαστεί για την αξιοποίηση του ενεργειακού δυναμικού της Λιβύης, πραγματοποιώντας έρευνες στην Αν. Μεσόγειο, με βάση τις συμφωνίες τους.

Στις 2 Μαρτίου ο πρωθυπουργός της προσωρινής κυβέρνησης της Λιβύης, υπέγραψε με τον Τούρκο ΥΕΘΑ, στο πλαίσιο του φόρουμ στην Αττάλεια, μνημόνιο συμφωνίας με το οποίο αυξάνονται τα τουρκικά εκπαιδευτικά προγράμματα για το λιβυκό στρατό.

Η Τουρκία που στηρίζει την προσωρινή κυβέρνηση της Λιβύης πολιτικά και στρατιωτικά επιχειρεί την ανάπτυξη καλών σχέσεων και με τις αντίπαλες δυνάμεις της στην Αν. Λιβύη με στόχο να διαμεσολαβήσει για την ειρήνευση και να επικυριαρχήσει σε όλη τη Λιβύη.

ζ. Σχέσεις με Αίγυπτο

Στις 14 Φεβρουαρίου ο κ. Ερντογάν επισκέφθηκε, ύστερα από 12ετή διακοπή των σχέσεων, την Αίγυπτο και συναντήθηκε με τον πρόεδρο κ. Σίσι, τον οποίο μέχρι πρότινος αποκαλούσε «πραξικοπηματία» και «δοιοφόνο». Σύμφωνα με τουρκικά μέσα ενημέρωσης στόχος του κ. Ερντογάν είναι η προετοιμασία του εδάφους για μια νέα συμφωνία θαλασσιών περιοχών ευθύνης μεταξύ των δύο χωρών.

Η εξέλιξη αυτή μπορεί να διαταράξει τις σχέσεις Ελλάδος-Αιγύπτου και γι' αυτό η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να φροντίσει για την τήρηση από την Αίγυπτο των δεσμεύσεών της στο πλαίσιο της τριμερούς συνεργασίας (Ελλάς-Κύπρος-Αίγυπτος).

4. ΗΠΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Ο κ. Τραμπ μετά τα ην απόσυρση όλων των αντιπάλων του εξασφάλισε το χρίσμα του ρεπουμπλικανικού κόμματος και θα είναι αντίπαλος

του κ. Μπάϊντεν στις προεδρικές εκλογές του Νοεμβρίου, εκτός και αν παρεμποδιστεί από τη δικαιοσύνη.

Στις 29 Φεβρουαρίου το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει την προσφυγή του κ. Τραμπ, με την οποία ισχυρίζεται ότι διαθέτει προεδρική ασυλία από ποινικές διώξεις για την απόπειρα ανατροπής του εκλογικού αποτελέσματος το 2020 και ως εκ τούτου ανεβλήθη η δίκη που επρόκειτο να αρχίσει στις 4 Μαρτίου.

Στις 4 Μαρτίου το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του Δικαστηρίου του Κολοράντο, που απαγόρευε την συμμετοχή του κ. Τραμπ στις προκριματικές εκλογές εξ αιτίας της εμπλοκής του στην επίθεση εναντίον του Καπιτωλίου, κρίνοντάς το αναρμόδιο, χωρίς όμως να ασχοληθεί με την κατηγορία.

Στις 10 Φεβρουαρίου η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι κάθε χώρα, που αγοράζει αμερικανικό στρατιωτικό υλικό θα δίνει γραπτές διαβεβαιώσεις ότι δεν θα το χρησιμοποιεί για παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου και ότι θα γίνεται έλεγχος επ' αυτού.

Με βάση αυτή την απόφαση έχει δεσμευτεί και η Τουρκία, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς της, για την αγορά των 40 νέων και των εκσυγχρονισμό των 79 παλαιών F-16, που ενέκρινε το Κογκρέσο στις 13 Φεβρουαρίου.

β. Πόλεμος Ουκρανίας-Γάζας

Οι ΗΠΑ στηρίζουν σταθερά την Ουκρανία και την ενισχύουν οικονομικά και στρατιωτικά. Στις 13 Φεβρουαρίου η Γερουσία ενέκρινε βοήθεια 90 δις δολαρίων, αλλά καθυστερεί η έγκριση από τη Βουλή, που ελέγχεται από τους ρεπουμπλικανούς, οι οποίοι καλούνται από τον κ. Τραμπ να αρνηθούν.

Ο κ. Μπάϊντεν βρίσκεται σε διένεξη με τον κ. Νετανιάχου, γιατί δεν ανταποκρίνεται στις συστάσεις του για να σταματήσει τις χερσαίες επιχειρήσεις στη Γάζα και να δεχθεί ως οριστι-

κή λύση τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους, όπως απαιτούν η Σαουδική Αραβία και τα άλλα κράτη της περιοχής, προκειμένου να συνεργαστούν με το Ισραήλ για τη συγκρότηση αντιραϊκού μετώπου.

Στις 8 Μαρτίου ο κ. Μπάϊντεν ανακοίνωσε ότι οι αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις θα κατασκευάσουν προσωρινό λιμάνι στη Γάζα για την προώθηση σ' αυτό της ανθρωπιστικής βοήθειας που θα διέρχεται από την Κύπρο.

Λοιπά ως ίδιες παράγραφοι.

γ. Σχέσεις με Ρωσία

Οι σχέσεις μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας εντείνονται συνεχώς με την μία να κατηγορεί την άλλη για επιθετικότητα.

Τόσο ο κ. Μπάϊντεν όσο και η υποψήφια για το χρίσμα του ρεπουμπλικανικού κόμματος κ. Χέιλι κατηγορήσαν τον κ. Πούτιν ως υπεύθυνο για το θάνατο του αντιπάλου του Ναβάλνι. Αντιθέτως ο κ. Τραμπ παρουσίασε τον εαυτό του ως διωκόμενο, όπως ήταν ο Ναβάλνι, χωρίς να κατηγορήσει τον κ. Πούτιν.

δ. Σχέσεις με Κίνα

Την 1η Ιανουαρίου οι κ.κ. Μπάϊντεν και Σι αντάλλαξαν ευχές με αφορμή τη συμπλήρωση 45 ετών από τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων και στις 9 Ιανουαρίου ο ΥΠΕΞ κ. Γι δήλωσε ότι οι σχέσεις της χώρας του με τις ΗΠΑ έχουν σταθεροποιηθεί και ότι συνεχίζεται ο διάλογος για να ξεπεραστούν οι διαφορές τους.

Μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας υφίσταται αμοιβαία καχυποψία, λόγω των διαφορών που έχουν για την Ουκρανία, τη Γάζα, την Ταϊβάν, τη Β. Κορέα, το Ιράν κ.α. η οποία δεν τους επιτρέπει να ομαλοποιήσουν τις σχέσεις τους.

5. Ε.Ε.

α. Γενικά

Στις 15 Δεκεμβρίου ενεκρίθη η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Στις 17-18 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος Ασφαλείας στο Μόναχο όπου :

- Αποφασίστηκε η συνέχεια της υποστήριξης της Ουκρανίας, με πυραύλους και με 800.000 βλήματα πυροβολικού, που θα αγοραστούν από χώρες της Ευρώπης.

- Συζητήθηκε η δήλωση του κ. Τραμπ στις 10 Φεβρουαρίου ότι δεν πρέπει να προστατεύονται οι χώρες του NATO, που δεν είναι συνεπείς στις οικονομικές τους υποχρεώσεις, από πιθανή εισβολή της Ρωσίας, με πολλούς ηγέτες να υποστηρίζουν ότι η Ευρώπη πρέπει να είναι έτοιμη να αμυνθεί μόνη της και χωρίς τις ΗΠΑ. Στη Σύνοδο συμμετείχε και η αντιπρόεδρος κ. Χάρις, η οποία δήλωσε ότι αποκλείεται η στροφή των ΗΠΑ στον απομονωτισμό, αναφέροντας πρόσφατο ψήφισμα της Γερουσίας, που απαγορεύει στον πρόεδρο την αποχώρηση από το NATO χωρίς την έγκρισή της.

β. Γαλλία

Στις 26 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στη Γαλλία σύσκεψη των ηγετών του NATO για την υποστήριξη της Ουκρανίας, με πρωτοβουλία του κ. Μακρόν, ο οποίος στη συνέντευξη τύπου, που παρεχώρησε μετά το πέρας της Συνόδου, ανέφερε ότι «δεν αποκλείεται και η αποστολή στρατευμάτων στην Ουκρανία, για την οποία δεν υπάρχει συναίνεση τώρα, αλλά τίποτα δεν μπορεί να αποκλειστεί στο μέλλον». Την πρόταση του κ. Μακρόν απέρριψαν οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Βρετανία και άλλες χώρες, ενώ και ο κ. Πούτιν, μιλώντας στη Βουλή στις 29 Φεβρουαρίου, απείλησε τη Δύση με πυρηνική σύγκρουση, αν στείλει στρατεύματα στην Ουκρανία.

Σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές ο κ. Μακρόν έκανε αυτή την πρόταση με στόχο να του αναγνωριστεί διεθνής ηγετική θέση, που θα τον βοηθούσε να ξεπεράσει τα εσωτερικά προβλήματα που αντιμετωπίζει και κυρίως την επικείμενη νίκη της Λεπέν στις ευρωεκλογές, αλλά απέτυχε.

γ. Γερμανία

Στις 14 Φεβρουαρίου η Γερμανία ενημέρωσε το NATO, ότι οι αμυντικές της δαπάνες για το 2024 θα φθάσουν το 2% του προϋπολογισμού της, για πρώτη φορά από το 1992. Μάλλον σ' αυτό συνέβαλε η απειλή του Τραμπ, που αναφέρεται ανωτέρω.

Σάλο έχει προκαλέσει στη Γερμανία, αλλά και στο NATO, η ανακοίνωση του Κρεμλίνου στις 3 Μαρτίου ότι υποκλάπηκε συνομιλία Γερμανών αξιωματούχων, για το κατά πόσον θα μπορούσε η Ουκρανία να χρησιμοποιήσει τους βαλιστικούς πυραύλους Taurus σε περίπτωση που ο κ. Σολτς αλλάξει στάση και τους χορηγήσει, εκ της οποίας αποδεικνύεται ότι η Γερμανία ετοιμάζει επίθεση εναντίον της Ρωσίας και τον Γερμανό ΥΠΑΜ κ. Πιστόριους να απαντά ότι η Ρωσία προσπαθεί να διχάσει τη γερμανική και ευρωπαϊκή κοινωνία. Στη διαμάχη ενεπλάκη και η Βρετανία, χαρακτηρίζοντας «ανεύθυνο το Βερολίνο»

6. ΡΩΣΙΑ

Στις 20 Μαρτίου θα διεξαχθούν προεδρικές εκλογές με βέβαιο νικητή τον κ. Πούτιν, ο οποίος σύμφωνα με το Σύνταγμα που τροποποιήθηκε, θα μπορεί να είναι πρόεδρος μέχρι το 2036, που θα είναι 83 ετών.

Στις 12 Φεβρουαρίου ανακοινώθηκε ότι το ρωσικό ισοζύγιο μειώθηκε σε σχέση με το 2022 κατά 60%.

Από αυτό προκύπτει ότι το κόστος του πολέμου είναι πάρα πολύ μεγάλο, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς του κ. Πούτιν.

Στις 16 Φεβρουαρίου ανακοινώθηκε ο αιφνίδιος θάνατος του Ναβάλνι, κυριότερου αντιπάλου του κ. Πούτιν, που εκρατείτο στις φυλακές, με τους ηγέτες της Δύσης να τον κατηγορούν για την δολοφονία του.

Στις 29 Φεβρουαρίου ο κ. Πούτιν στην ετήσια ομιλία του, μεταξύ άλλων, έδωσε υποσχέσεις για άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Ρώσων, εκθείασε τα νέας γενιάς στρατηγικά όπλα της χώρας του, ισχυρίστηκε ότι η Ρωσία έχει αποκτήσει την πρωτοβουλία στον πόλεμο της Ουκρανίας, διέψευσε το σενάριο περί πιθανής ρωσικής επίθεσης σε ευρωπαϊκές χώρες, απείλησε τη Δύση με πυρηνικό πόλεμο σε περίπτωση που στείλει στρατεύματα στην Ουκρανία, έδωσε έμφαση στο νέο γεωπολιτικό προσανατολισμό της Ρωσίας προς την Ασία και εκθείασε το μεγάλο αναπτυξιακό σχέδιο του Κινέζου ηγέτη κ. Σι «Μία ζώνη – Ένας δρόμος». Δεν έκανε όμως καμία αναφορά στο θάνατο του Ναβάλνι.

Ο κ. Λαβρόφ στην ομιλία του στο φόρουμ της Αττάλειας την 1η Μαρτίου, κατηγόρησε τις ΗΠΑ ότι ισχυρίστηκαν ψευδώς, πως η Ρωσία εκτόξευσε ΠΟ στο διάστημα, προκειμένου να το χρησιμοποιήσουν ως δικαιολογία για να στείλουν αυτές.

Ένταση στις σχέσεις της Ρωσίας έχουν προκαλέσει η παρουσία πρέσβων στην κηδεία του Ναβάλνι και η άσκηση του ΝΑΤΟ στη Σουηδία, Νορβηγία και Φινλανδία στην οποία συμμετέχουν 20.000 στρατιώτες, την οποία ο γραμματέας του συμβουλίου ασφαλείας της Ρωσίας χαρακτήρισε ως «πρόβα για στρατιωτική σύγκρουση».

7. ΠΟΛΕΜΟΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ

Στις 8 Φεβρουαρίου ο κ. Ζελένσκι αντικατέστησε τον αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων στρατηγό Ζαλούνσι, με τον μέχρι τότε αρχηγό των χερσαίων δυνάμεων κ. Σίρκι, στη θέση του οποίου τοποθέτησε στις 13 Φεβρουαρίου τον πρώην Υφυπουργό Άμυνας αντιστράτηγο κ. Παβλιούκ.

Μετά την αποτυχία της ουκρανικής αντεπιθέσεως, η σύγκρουση μετατράπηκε σε πόλεμο χαρακωμάτων με τους Ρώσους να σημειώνουν μικράς κλίμακας επιτυχίες με σοβαρότερη την ανακατάληψη της πόλεως Αβντιίβκα στην Αν. Ουκρανία στις 17 Φεβρουαρίου και τον ουκρανικό στρατό να ανακοινώνει ότι έχει περάσει από τις επιθετικές σε αμυντικές επιχειρήσεις, γιατί η πυκνότητα των ρωσικών ναρκοπεδίων (έως 5 νάρκες Α/Τ και κατά προσωπικού ανά τετραγωνικό μέτρο) σε βάθος 15-20 χιλ. και η χρησιμοποίηση χιλιάδων drones κατέστησαν αδύνατη κάθε μηχανοκίνητη προέλαση. Από τις τοποθεσίες που οργανώνουν οι Ουκρανοί προκύπτει ότι προτίθενται να αμυνθούν στα βόρεια στην περιφέρεια Χαρκόβου και νότια της Ζαπορίτσας.

Στις 25 Φεβρουαρίου ο κ. Ζελένσκι δήλωσε ότι η νίκη της Ουκρανίας θα εξαρτηθεί από τη βοήθεια της Δύσης η οποία μέχρι τώρα έχει καλύψει μόνο το 30% των αναγκών, προσθέτοντας ότι η αποτυχία της αντεπιθέσεως οφείλεται σ' αυτό και το γεγονός ότι οι Ρώσοι γνώριζαν τα σχέδιά της. Είπε επίσης ότι ο ρωσικός στρατός θα πραγματοποιήσει νέα επίθεση στο τέλος Μαΐου με αρχές καλοκαιριού, η οποία όμως θα αντιμετωπιστεί με επιτυχία.

Ο ουκρανικός στρατός βρίσκεται σε δύσκολη θέση, γιατί αντιμετωπίζει τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό τις οποίες δεν μπορεί να καλύψει χωρίς νέα επιστράτευση την οποία αρνείται να ψηφίσει το

Κοινοβούλιο, αλλά και σε σύγχρονα όπλα και βλήματα πυροβολικού, σε αντίθεση με το ρωσικό που θα ενισχυθεί με 380.000 νέους στρατιώτες, νέα άρματα και πυροβόλα και θα είναι σε θέση, αν δεν αλλάξει η κατάσταση για τους Ουκρανούς, να πραγματοποιήσει μεγάλης εκτάσεως επίθεση την άνοιξη. Η κατάσταση θα μπορούσε να ανατραπεί μόνο αν το ουκρανικό κοινοβούλιο επιτρέψει την επιστράτευση 500.000 ανδρών, αρχίσει η επιχειρησιακή χρησιμοποίηση των α/φ F-16 που είναι διατεθειμένες να χορηγήσουν κάποιες χώρες, χορηγήσει η Γερμανία τους πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς Taurus και οι ΗΠΑ τους ATACMS, που περιλαμβάνονται στη βοήθεια των 90 δις δολαρίων, που έχει μπλοκάρει το Κογκρέσο και αγοράσει η ΕΕ 800.000 βλήματα πυροβολικού. Αν όμως δεν αλλάξει η κατάσταση ο κ. Ζελένσκι θα πιεστεί να αποδεχθεί την παρούσα κατάσταση στο έδαφος για να αποφύγει τα χειρότερα.

8. ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗ ΓΑΖΑ

Το Ισραήλ συνέχισε όλο το διάστημα τους βομβαρδισμούς και τις χερσαίες επιχειρήσεις, προκαλώντας τεράστιες απώλειες σε αμάχους και ισοπεδώνοντας τους πιο πολλούς οικισμούς και ήδη βρίσκεται προ των πυλών του τελευταίου οχυρού της Χαμάς, την πόλη της Ράφα στα σύνορα με την Αίγυπτο, στην οποία έχουν συσσωρευτεί περισσότεροι από ένα εκατομμύριο Παλαιστινίων, που ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες.

Στις 19 Φεβρουαρίου ο κ. Νετανιάχου απείλησε ότι, αν μέχρι τις 10 Μαρτίου δεν έχουν απελευθερωθεί όλοι οι όμηροι, ο στρατός θα εισβάλει στη Ράφα και στις 21 Φεβρουαρίου ανακοίνωσε ότι έδωσε εντολή στο στρατό να εκπονήσει σχέδιο εκκενώσεως της πόλεως, παρά τις συστάσεις του κ. Μπάϊντεν και της διεθνούς κοινότητας να την αποφύγει, γιατί θα προκαλέσει ανθρωπιστική καταστροφή.

Στο μεταξύ όλες οι διαμεσολαβητικές προσπάθειες για εκεχειρία και ανταλλαγή αιχμαλώτων απέτυχαν γιατί η Χαμάς θέτει ως όριο την αποχώρηση του Ισραηλινού στρατού από τη Γάζα και ο κ. Νετανιάχου απορρίπτει τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους παρά τις πιέσεις του κ. Μπάϊντεν.

Στις 23 Φεβρουαρίου ο κ. Νετανιάχου παρουσίασε στο Πολεμικό Συμβούλιο το σχέδιό του για το μέλλον της Γάζας μετά την οριστική καταστροφή της Χαμάς. Σύμφωνα με αυτό, από το οποίο αποκλείεται οιαδήποτε εμπλοκή της παλαιστινιακής αρχής, παρά την περί του αντιθέτου θέση του κ. Μπάϊντεν θα :

- Δημιουργηθεί ζώνη ασφαλείας στο εσωτερικό της Γάζας, κατά μήκος των συνόρων με το Ισραήλ, στην οποία θα υπάρχει και μόνιμη παρουσία του στρατού.
- Διατηρηθεί ο αποκλεισμός της Γάζας και θα κατασκευαστεί τείχος στα σύνορα με την Αίγυπτο.
- Ασκείται έλεγχος ασφαλείας σε όλη τη ζώνη δυτικά του Ιορδάνη, συμπεριλαμβανομένης της Γάζας.

Στην ουσία ο κ. Νετανιάχου επαναφέρει την κατοχή της Γάζας, είκοσι χρόνια μετά την απόσυρση, με σκοπό να ικανοποιήσει τους ακροδεξιούς εταίρους του, οι οποίοι τον απειλούν με ανατροπή, σε περίπτωση τερματισμού του πολέμου πριν από την ολοκληρωτική καταστροφή της Χαμάς και την αποδοχή δημιουργίας παλαιστινιακού κράτους.

Μέχρι σήμερα η φιλοϊρανική οργάνωση Χούθι της Υεμένης, παρά τους βομβαρδισμούς των θέσεων της από την αεροπορία των ΗΠΑ και της Βρετανίας, συνεχίζει την προσβολή με πυραύλους και θαλάσσια και εναέρια drones πλοίων δυτικών και ισραηλινών συμφερόντων στην Ερυθρά Θάλασσα, αναγκάζοντας πολλά να κάνουν το γύρο της Αφρικής, αυξάνοντας έτσι κατά πολύ το κόστος μεταφοράς. Για την αντιμετώπιση της κατάστασης συνεστήθησαν:

- Στις 19 Δεκεμβρίου 2023 από ΗΠΑ-Βρετανία, συνασπισμός δέκα χωρών για την προστασία της ναυσιπλοΐας στην Ερυθρά, η οποία πραγματοποιεί αεροπορικούς βομβαρδισμούς κατά των θέσεων των Χούθι στην Υεμένη πέραν της προστασίας που παρέχει στα παραπλέοντα πλοία.
- Στις 19 Φεβρουαρίου ξεκίνησε από την ΕΕ στρατιωτική αμυντική επιχείρηση «ΑΣΠΙΔΕΣ» στην Ερυθρά Θάλασσα στην οποία συμμετέχει και η Ελλάδα με τη Φρεγάτα «ΕΛΛΗ».

9. ΚΙΝΑ

Στις 12 Δεκεμβρίου 2023 ο κ. Σι δήλωσε ότι η διατήρηση στενών δεσμών με τη Ρωσία είναι στρατηγική επιλογή.

Την οργή της Κίνας προκάλεσε στις 13 Ιανουαρίου η νίκη στις προεδρικές εκλογές στην Ταϊβάν του κ. Λάϊ-Τσινγκ-Τσε, ο οποίος υποστηρίζει την ανεξαρτησία της. Γι' αυτό και εξέφρασε τη δυσφορία της σε όσες χώρες τον συνεχάρησαν και ζήτησε από τις ΗΠΑ να τηρήσουν την δέσμευσή τους για μία Κίνα.

Στις 31 Ιανουαρίου ο Διευθυντής του FBI κ. Ρέϊ προέβη σε δημόσια δήλωση, μιλώντας στην Επιτροπή της Βουλής για την Κίνα, ότι Κινέζοι χάκερς προετοιμάζονται να προκαλέσουν όλεθρο και ζημιά στις ΗΠΑ, εάν ή όταν η κινεζική κυβέρνηση, που τους υποστηρίζει το αποφασίσει, προσθέτοντας ότι δεν πιστεύει στις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις του Πεκίνου.

Στις 5 Μαρτίου ο επικεφαλής της διαστημικής υπηρεσίας της Ρωσίας κ. Μπορίσοφ γνωστοποίησε ότι η χώρα του και η Κίνα εξετάζουν το ενδεχόμενο να δημιουργήσουν μονάδα παραγωγής πυρηνικής ενέργειας στη σελήνη, με ορίζοντα το 2033-2035.

Είναι το σύμφωνο συμβίωσης των ομοφυλοφίλων συζυγία και ο «γάμος» τους οικογένεια ;

Εισαγωγή κειμένου του στρ/κού ιατρού Σωτήρη Παναγέα

Οκ. Κασιμάτης Γεώργ (Ομότιμος Καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών), ο κ. Κωσταράς Αλέξ (Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου Παν/μίου Θράκης) και πολλοί άλλοι εξ ίσου έγκριτοι Συνταγματολόγοι αποφαινόμενοι για την αντισυνταγματικότητα το λεγομένου «γάμου» των ομοφυλοφίλων, ότι δηλ αυτός παραβιάζει θεμελιώδεις, απόλυτα κατοχυρωμένες και ως «δόγματα» ανεπίδεκτες αλλαγής και μη αναθεωρητέες διατάξεις του από 200 και πλέον ετών ισχύοντος Συντάγματος, ακόμη και του προοιμίου του, του τελευταίου διατηρητέου και για Ιστορικούς κατά τον κ. Γεώργιον Κατρουγκάλον λόγους.

Επί πλέον αντίκειται δηλαδή αντιβαίνει στη καθεστηκυία Δημόσια Τάξη και προσβάλλει τα χρηστά ήθη στη Χώρα μας (άρθρ 5 & 1 του Συντάγματος).

Με τη νηφάλια προσέγγισή μας προς τους ομοφυλόφιλους συμπολίτες μας δηλώνουμε ό,τι και ο Χριστός είπε στη μοιχαλίδα «... ούτε εγώ σε κατακρίνω. Υπάγε και μηκέτι αμαρτάνε». Δεν τους μισούμε. Σεβόμαστε και κατανοούμε την αδυναμία τους αλλά όχι την «υπερφηφάνειά» τους. Δε θεωρούμε τη θηλυπρεπή συμπεριφορά τους γενετική ανωμαλία αλλά προϊόν κρίσης στην ιδεολογική πατριική οικογενειακή ατμόσφαιρα και στέγη με σχετική την ανατροπή τους σε ψυχολογικά αρρωστημένο συγγενικό ή οικογενειακό περιβάλλον, σε έλλειψη γονεϊκών προτύπων, σε δυσλειτουργικές οικογένειες με κίνδυνο αυτό να επανεμφανισθεί και στα τυχόν υιοθετούμενα από ομοφυλόφιλους παιδιά, ως και περαιτέρω κίνδυνο εμφάνισης του θεσμού της πολυγαμίας στην κοινωνία μας εκ του κορεσμού προφανώς εκ της μονογαμικής τους σχέσης.

Εισάγονται θεσμοί ξένοι προς την Ελληνικήν πραγματικότητα, καίτοι με το ισχύον και επαρκές σήμερα Σύμφωνο συμβίωσης παρέχονται πλήρη και αναφαίρετα σ' αυτούς αστικά δικαιώματα ουδεμία δε υπάρχει ανάγκη προσθέτων κατοχυρώσεων και γιά κανέναν.

Παραλείπεται το υπόλοιπο κείμενο στενότητας χώρου ένεκεν

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

από 16/12/23 έως και 20/3/24

1. ΝΕΑ ΜΕΛΗ

10/1 Μήσιος Ιωάννης, Στέλεχος Δνσης Εταιρικής Επικοινωνίας Ομίλου ΟΤΕ
16/1 Αργυρόπουλος Νικόλαος, συνταξιούχος τραπεζικός της ΕΤΕ, ιστορικός ερευνητής,
16/1 Αλαχμανέτης Κων/νος, συνταξιούχος Σύμβουλος Επιχειρήσεων
16/1 Πανομήτρος Γεώργιος, Ιατρός
23/1 Παρμακίδης Ιωάννης, στέλεχος της ΕΛ.ΑΣ.
31/1 Λουκάς Γεώργιος, Συνταξ. Επιθεωρητής Διακίνησης εντύπων Διεθνούς Τύπου
7/2 Λάμπρου Άρτεμις πτυχιούχος Διεθνών κα Ευρωπαϊκών Σπουδών / ΠΑΜΑΚ
15/2 Μπότσιου Κωνσταντίνα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
28/2 Μαυρόπουλος Παναγιώτης, Υποστράτηγος ε.α.,
28/2 Ζησοπούλου Αντωνία, Πτυχ. Τμ. Τουρκικών και Ανατολικών Σπουδών του ΕΚΠΑ
28/2 Παπαποστόλου Σεραφείμ, Αντιστράτηγος ε.α., Αντιπρόεδρος του Ι.Σ.Μ.Ε
6/3 Σειρηνάκης Ανδρέας, ΕΚΠΑ, Τμήμα Ρωσικής Γλώσσας και Φιλολογίας και Σλαβικών Σπουδών
6/3 Θωμοπούλου Χαρίκλεια, απόφοιτος ΕΚΠΑ, Διεθνείς σχέσεις & στρατηγικές σπουδές
13/3 Ρούνης Αριστείδης Μεταπτυχιακός φοιτητής στη Δημόσια Ιστορία του ΕΑΠ,
13/3. Χατζής Δημήτριος Αντιστράτηγος ε. α
13/3. Καλλικάκης Γεώργιος Αντιστράτηγος ε. α
20/3 Ζαμπλάκου Ουρανία Καθηγήτρια Φιλολόγος
20/3 Κατσαούνης Ηλίας Φυσικός

2. ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΜΕΛΩΝ

Διαγραφές Μελών με αίτησή τους
-Καλογεράκης Ηρακλής, Σκραπαρλής Αθανάσιος, Φιλιππίδης Δαμιανός και Λαζικίδου Βαλεντίνη

3. ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

10/1 Εγκρίθηκε ο Προγραμματισμός Δράσεων έτους 2024
23/1 Απόφαση για αποστολή, σε κάθε νέο μέλος, του Άρθρου 43 «ΝΕΑ ΜΕΛΗ» του Καταστατικού
21/2 Πραγματοποιήθηκε η ΤΓΣ με τα θέματα ΗΔ τα καθορισθέντα στην πρόσκληση της 17/1/24. Την ίδια ημέρα διεξήχθησαν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ και της νέας ΕΛ ΕΠ. και ακολούθησε η κοπή της Βασιλόπιτας. Η όλη εκδήλωση ήταν επιτυχεστάτη, με παρόντες πλέον των 70 μελών και φίλων του ΕΛΙΣΜΕ.
28/2 Το νέο ΔΣ, συγκροτήθηκε σε Σώμα, ως ακολούθως και συντάχθηκαν τα σχετικά Πρακτικά.
Πρόεδρος : Μπαλιτζής Ιωάννης
Αντιπρόεδρος : Μαρτζούκος Βασίλειος
Γενικός Γραμματέας: Κατσαρός Παναγιώτης
Ταμίας : Βουτσινάς Κων/νος
Διευθυντής Μελετών : Δασκαλάκης Ιπποκράτης
Υπεύθυνος Εκδόσεων: Αργυρόπουλος Κωνσταντίνος
Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων: Παναγιωτοπούλου Μαριέττα
Μέλος Α' : Δουδούμης Γεώργιος
Μέλος Β' : Κοντοπιδής Νικόλαος
Μέλος Γ' : Πορτοκαλάκης Λεόντιος
Μέλος Δ' : Ηλιόπουλος Δημήτριος
Μέλος Ε' : Βλάχου Μαρία

-Για το θέμα της ανανέωσης ή μη της μίσθωσης των γραφείων του ΕΛΙΣΜΕ, πραγματοποιήθηκε αρχική επαφή με τον ιδιοκτήτη, η οποία απέβη άκαρπη. Την 20/3 παρουσιάστηκε το προτεινόμενο από τον ιδιοκτήτη συμβόλαιο και αποφασίστηκε τούτο να εξετασθεί από νομικής πλευράς (δικηγόρος) και στη συνέχεια να προταθεί από τους κ. Βουτσινά και Παναγιωτοπούλου η τελική θέση μας.

4. ΒΙΒΛΙΑ

10/1 -Εκδόθηκε το βιβλίο των μελετών της «Ομάδας Πρακτ. Άσκησης 2023»
16/1 Εκδόθηκε το βιβλίο του ΕΛΙΣΜΕ «Βαλκανικές Προοπτικές» σε 250 αντίτυπα
16/1 Ανατυπώθηκε σε 150 Αντίτυπα το βιβλίο του ΕΛΙΣΜΕ «Γεωπολιτικές Ανακατατάξεις γύρω από την Μαύρη Θάλασσα»

5. ΔΩΡΕΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

10/1 «Ιωάννης Τσιγάντες-Μίδας 614» από το συγγραφέα του και μέλος μας κ. Μαλιτζό Χ
15/2 Το μέλος του ΔΣ κ. Ηλιόπουλος διέθεσε στη Βιβλιοθήκη 5 βιβλία και ο κ. Χορταράς Παμ. το βιβλίο του «Ίμβρος, το πρόγραμμα διάλυσης».

6. ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Συμμετείχε το ΕΛΙΣΜΕ στο «2ο Συνέδριο Γεω-πολιτικής - στρατηγικής- οικονομίας», 9-10-11 Φεβρουαρίου, με θέμα : «Σημερινές Προκλήσεις Ασφαλείας για την Περιοχή μας – Αντιμετώπιση, Προοπτικές & Κίνδυνοι στο εγγύς Μέλλον». Θεσσαλονίκη, Ξενοδοχείο ΗΑΥΑΤ, με παρουσίες από τους Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο, Κατράνη Αλεξ., Πορτοκαλάκη Λεον. ως διαλεκτών και Απόκη Δημ. σε καθήκοντα Συντονιστού. Τούτο ήταν πολύ επιτυχημένο, με παρουσία αρκετών μελών μας από την Θεσσαλονίκη και το ΕΛΙΣΜΕ είχε μια πολύ καλή, αξιοπρεπή και συγκροτημένη παρουσία με τα στελέχη του.

7. ΜΕΛΕΤΕΣ.

7/2 Το νέο Τετράδιο Νο 8 με θέμα : «Ο Στρατός Ξηράς στη Δεκαετία 2021-2030» και συγγραφείς τους κκ Δασκαλάκη. Κουκάκη, Κουτρή, Μπονώρας και Νομικός, απεστάλη ηλεκτρονικά στους αποδέκτες που καθορίστηκαν.

8. ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

6/3 Ανακοινώθηκε ότι η Πρακτική Άσκηση για το 24 θα αρχίσει την 1 Απριλίου με πέρασ το 3ο δεκαήμερο του Ιουνίου. Επελέγησαν 9 φοιτητές και ήδη διαμορφώνεται το πρόγραμμα εκπαίδευσης αυτών.

9. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

15/10 υπεγράφη το Μνημόνιο Συνεργασίας ΕΛΙΣΜΕ-ΑΛΛΗΛΩΝ 5ετούς διάρκειας
-Σχετικά με τη συνεργασία ΕΛΣΜΕ –ΕCΙ επί του Προγράμματος «ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ», συντάχθηκε το σχετικό πρόγραμμα μαθημάτων

10. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

10/1 Αποδοχή δωρεάς 150 Ε μηνιαίως του μέλους μας κ. Ξένου Δημ. για κάλυψη λειτουργικών αναγκών ΕΛΙΣΜΕ.
7/2 Υπεγράφη Μνημόνιο Συνεργασίας μεταξύ ΕΛΙΣΜΕ και Webster University Athens, πενταετούς διάρκειας, το οποίο

προβλέπει συνεργασία σε διαλέξεις, σεμινάρια, πολιτιστικές εκδηλώσεις, πρακτική άσκηση φοιτητών και άλλες ενδιαφέρουσες δραστηριότητες και ενδεχομένως συμμετοχή σε εξειδικευμένη διδασκαλία από υψηλού επιπέδου μέλη του ΕΛΙΣΜΕ.

28/2 Εγκρίθηκε η δημιουργία εντός της 3ης Επιτροπής Εργασίας (ΕΕ) (Πρόεδρος ο κ. Δουδούμης Γ.) τομέως δράσεως με την ονομασία Ελληνικό Κέντρο Μελετών της Χερσονήσου του Αίμου (Ε.ΚΕ.Μ.Χ.Α.). με προϋπόθεση να ασχοληθούν αφού πρώτα γίνουν μέλη του ΕΛΙΣΜΕ

6/3 Εγκρίθηκε από το ΔΣ η πρόταση του κ. Ηλιόπουλου για συνεργασία με το Σύνδεσμο Αφυπηρετησάντων Ελλήνων Διπλωματικών (ΣΑΕΔ), λόγω των προφανών θετικών προοπτικών για τη συνέργεια ΕΛΙΣΜΕ-ΣΑΕΔ

13/3 Αποφασίστηκε να εκτελείται 5λεπτη ομιλία που να αφορά το Επετειολόγιο της τρέχουσας εβδομάδας, με την έναρξη του ZOOM, την 1800 ώρα, ώστε να δίνεται η δυνατότητα παρακολούθησης σε μεγαλύτερο ακροατήριο.

11.ΟΜΙΛΙΕΣ

16/1 θέμα Το παρόν και το μέλλον των ελληνοτουρκικών σχέσεων: Μια συζήτηση με αφορμή το βιβλίο των Αθ. Πλατιά-Κ. Κολιόπουλου «50 κανόνες στρατηγικής στα ελληνοτουρκικά και 20 απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα» . Συντονίστρια της εκδήλωσης Ειρήνη Χειλά. Διαλέκτες Αθανάσιος Πλατιάς, Βασίλειος Μαρτζούκος, Κωνσταντίνος Κολιόπουλος, Ιπποκράτης Δασκαλάκης.

24/1 Εσπερίδα στο Πολεμικό Μουσείο με ομιλητές τον κ. Παπάτσα Νικόλαο, Πρόεδρο του ΕΕΛΕΑΑ και θέμα «Γεωπολιτικές Εξελίξεις και Αμυντική Βιομηχανία» και τον κ. Παπασωτηρίου Δημήτριο επιχειρηματία και θέμα «Μεθοδολογία Ανάπτυξης Αμυντικής Βιομηχανίας» Συντονιστής ο Αντιπρόεδρος κ. Παν. Κατσαρός 31/1.

31/01 : Ομιλία του κ. Μάξη Ιωάννη με θέμα «Γεωπολιτικός σχολιασμός της υπάρχουσας κατάστασης στην ανατολική μεσόγειο». Συντονίστρια η κα Μαρία Βλάχου.

07/02 : Ομιλία του κ. Διαμαντόπουλου Αθαν. με θέμα « Η Ελληνική Δικαιοσύνη : Δυσλειτουργίες και Προτάσεις Θεραπείας». Συντονιστής ο κ. Δουδούμης Γεωρ.

15/02 (Πέμπτη): Ομιλία της κας Ήλιας Συρίγου με θέμα «Ο Ρόλος της "Θυματοποίησης" στον Πόλεμο Επιρροής Ισραήλ-Χαμάς». Συντονιστής ο κ. Μπαλτζώης Ι.

28/02 : Ομιλία της κας Ντόρας Βακιρτζή, Χημικού, με θέμα «Πόλεμοι και Επιδημίες: Φονικοί συνοδοιπόροι ανά τους αιώνες ». Συντονιστής ο κ. Γεώρ. Δουδούμης

06/03 : Ομιλία του κ. Μαρτζούκου Β. με θέμα : «Η Τουρκική Πολεμική Βιομηχανία». Συντονιστής το μέλος ΔΣ κ. Κοντοπίδης.

13/3 Εσπερίδα με θέμα «Η Αποστρατικοποίηση και η Λωζάνη» και Ομιλητές τους κ. Συρίγο Άγγ. και Κατράνη Αλεξ. μέλος του ΕΛΙΣΜΕ. Συντονιστής ο Πρόεδρος του ΕΛΙΣΜΕ κ. Μπαλτζώης

20/3 Επετειακή ομιλία για την 25η Μαρτίου 1821 από τον Αντγο ε.α. Μπονώρα Δημήτριο, μέλος του ΕΛΙΣΜΕ, με θέμα «Το «Ελευθερία ή Θάνατος» δεν ήταν ένα απλό σύνθημα, αλλά μια Ενσυνείδητη Επιλογή». Συντονιστής ο κ Κατσαρός Παν. Γ Γ ΕΛΙΣΜΕ

Παναγιώτης Κατσαρός
Γενικός Γραμματέας

Επισκεφθείτε την Ιστοσελίδα του Ινστιτούτου
μας στην διεύθυνση **www. elisme.gr**

Προσφάτως εκδοθέντα βιβλία

ΒΑΛΚΑΝΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Συλλογικό έργο Μελών του Ινστιτούτου

Απόσπασμα από τον χειρισμό επί του βιβλίου του προέδρου του ΕΛΙΣΜΕ Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Ο τίτλος του βιβλίου ενημερώνει, ακριβώς με δύο λέξεις, για το περιεχόμενό του τα σημερινά ζητήματα ολόκληρης της χερσονήσου του Αίμου και το μέλλον της αφορούν άμεσα και το μέλλον της χώρας μας, διότι η Ελλάδα, όχι μόνον είναι τμήμα των Βαλκανίων από γεωγραφική, ιστορική και γεωπολιτική άποψη, αλλά επί πολλούς αιώνες αποτελούσε τα θεμέλια των Βαλκανίων, όσον αφορά τουλάχιστον τον πολιτισμό και το εμπόριο. οι προσπάθειες για αύξηση της ευημερίας κάθε μιας βαλκανικής χώρας έμμεσα αποτελούν προσπάθειες βελτίωσης και της ευημερίας της Ελλάδος. ιδιαίτερα στην εποχή που ζούμε, με προβλήματα, κυρίως κοινωνικο-οικονομικά, ενεργειακά, γεωπολιτικά, να πιέζουν όλες τις ευρωπαϊκές κοινωνίες και όχι μόνον, συχνά, χωρίς φως στο βάθος του τούνελ, η ενδυνάμωση της βαλκανικής αλληλεγγύης και συνεργασίας αποτελεί *conditio sine qua non*, αν επιθυμούμε, αφενός να αποφορτίσουμε το ψυχικό βάρος που φέρει μαζί του κάθε τι το “βαλκανικό”, αφετέρου να κάνουμε ένα συλλογικό βήμα προς τον επιθυμητό αναπτυξιακό στόχο της περιοχής μας αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης.



Ο κήπος των εθελούφων και των εθελοδούλων

Του Μέλους του Ινστιτούτου
Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Στο βιβλίο αυτό ο συγγραφέας προσπαθεί να αποδώσει επί το ακριβέστερον την επισυμβαίνουσα στις ημέρες μας διάστροφον διαμόρφωσιν των Ελλήνων σε ό,τι αφορά στον χαρακτήρα και τον ψυχισμό τους. Αυτός ο σημερινός άνθρωπος δείχνει να προσπαθεί -με ένα χλιαρό όμως τρόπο- να προσαρμοστεί σε ένα κόσμο, που δεν είναι διατεθειμένος να υποσχεθεί καλύτερες ημέρες παρά τις φορτικά επιμέλ- νουσες περί ενός ανθόσπαρτου μέλλοντος διακηρύξεις της κοινωνικής μηχανικής.

Θολή είναι η αντίληψη των επιβεβλημένων συνθηκών, σαν λογική εξέλιξη που ακολουθεί εξορθολογισμένες ιδέες ενεργείας. Σημειώνεται αναδεκτικότητα στην προελαύνουσα τεχνολογία, την δρώσα εκτός ειωθότων, που μέχρι τώρα καθόριζαν τις ανθρώπινες συναισθηματικές αναστολές, τους «απρηχαιωμένους» τύπους του ασυμβά- του με τον νυν καθωσπρεπισμόν.





1821

Ο αριθμός 1821 είναι η σηματοδότηση της νέας πορείας του γένους. Είναι η αναβίωση των φυλετικών σταθερών. Είναι η ανάκληση στη ζωή της σφριγηλότητας των αρχαίων μύθων. Είναι η επιστροφή στον κόσμο του πολιτισμού. Είναι η επαναλειτουργία των αισθητηρίων λήψεως και των πομπών απελευθερώσεως της ελληνικής ψυχοσυνθέσεως στην εκστασιασμένη Ευρώπη. Είναι η παλιγγενεσία! Είναι ο συνδυασμός του αναλογισμού και των ενθυμημάτων των ιστορικών ανταποκρίσεων. Δηλαδή των αντιστοιχιών εντός της καταγεγραμμένης ιστορίας μεταξύ ενός ορατού και δρώντος ελληνισμού ή αλλιώς μεταξύ αυτού του ορατού και του αοράτου κόσμου, όπως τον έχει ανάγκη η ψυχή και τον πλάθει έτσι, ώστε να στηρίζει την ηθική του ύπαρξη. Αυτός άλλωστε είναι και ο συμβολισμός. Είναι το κάτι περισσότερο από μία απλή αναζωπύρωση για μία εξηρητημένη σχέση αμοιβαιότητας ή ένα ψυχοπνευματικό αντανakλαστικό. Όταν Έλληνες, σε κάθε οπτικό ή ακουστικό ερέθισμα που ορίζεται ως 1821, είτε συνειδητά είτε μηχανικά, αναπροσανατολίζουν τον διαλογισμό τους σε συγκινησιακές αξίες, τότε η πατρίδα, αυτή η φιλοσοφικά αόριστη έννοια πλην η τόσο κυρίαρχη στις καρδιές μας αίρεται στο αναγνωρίσιμον στερέωμα, ως μία διασκεπτήριος ιδέα. Μία ιδέα, λαμβάνουσα σάρκα και οστά δια των ηρώων της. Των ηρώων, αυτών των υπερανθρώπων, οι οποίοι το γνωρίζουν μεν αλλά εκουσίως θέτουν υπό διακινδύνευση την φυσική των υπόσταση και προχωρούν, διότι βλέπουν πολύ πιο μακριά στο μέλλον από, ότι κάποιοι τάχα καλοί Έλληνες σήμερα, των οποίων ο ορίζοντας έχει σύνορο τον μαντρότοιχο του σπιτικού τους. Οι αγωνιστές του 21, χωρίς αμφιβολία είναι αποφασισμένοι να διαθέσουν το είναι τους, ώστε να παραδειγματίζονται και να συνεχίσουν να τιμούν την ιστορία της Ελλάδος οι ανά τους επερχομένους αιώνες αγέννητοι νεκροί.